உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவாளூர்ப்புராணம்.

திருக்கைலாசபரம்பரை நிகமாகமசித்தாந்த
சைவசமயாசாரியபீடமாய் விளங்காநின்ற
திருவாவடுதுறையாதீன
மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீ கச்சியப்பசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது
மேற்படியூர் செட்டிப்பத்த சனங்களின்
வேண்டுகோளின்படி
அவர்களுள் ஒருவராகிய
திரிசிரபுரம்
சி. தியாகராசசெட்டியாரால்

சென்னை:
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாரண ஸு மாசிமீ

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவாளூர்ப்புராணம்.

திருக்கைலாசபரம்பரை நிகமாகமசித்தாந்த
சைவசமயாசாரியபீடமாய் விளங்காநின்ற
திருவாவடுதுறையாதீன
மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீ கச்சியப்பசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது
மேற்படியூர் செட்டிப்பத்தசனங்களின்
வேண்டுகோளின்படி
அவர்களுள் ஒருவராகிய
திரிசிரபுரம்
சி. தியாகராசசெட்டியாரால்

சென்னை:
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாரண ௵ மாசி ௴

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

சாமிநாதையரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

குலம்பூத்த குழக்கன்றை யிழந்தலமந் தலறுமி
ந்தக்கோவின் யானும், அலம்பூத்த துயருறுவ தல
தியற்றலென் னேயென் றமைச்சர்க்கோதி, நலம்பூ
த்த தனதுகுலக் கொழுந்தின்மிசைச் சயந்தனத்
தை நடத்தி நல்லோர், புலம்பூத்த முறைநிறுவு ம
னுவேந்தன் புரந்தருளும் பொன்னி நாட்டில். (க)

இனமார்ந்த பசுநிரையை வசமாக்க வேய்ங்குழ
லை யிசைத்தே பான்முன், முனமார்ந்த வனமாலை
யணிமாயன் றினநாணின் முழுகி யேங்கக், கனமா
ர்ந்த வைம்பதமும் வேய்ங்குழலி னமைத்திசைத்
துக் கசிபு மன்பர், மனமார்ந்த பசுபதியை வசமாக்கி
னோர்வருமங் கலத்தின் கீழ்சார். (உ)

வீற்றிருக்கு மேன்மையது தவத்துறையா தியத
லங்கண மேவப் பாங்கர், ஏற்றிருக்குந் தகையதெழு

பதுமுனிவர் சிவப்பேறெய் தியது திங்கட், கீற்றிரு
க்குஞ சடையினன்குங் குமதனசுந் தரிபாகன கிள
ரு மன்பர்,போற்றிருக்கு மஞ்செவியன் வீற்றிருக்கு
ம் பெருமையரு பூவா ளூரால. (௩)

மணமலிபைந் துணர்பொதுளும் பொழில்சுலவ
ப் பூவாளூர் மான்மி யத்தைக், கணமலிபல் லணிநி
ரம்பு நிதியொன்று பெற்றனமாற் கவின வென்றே,
யுணமலிவா னமுதனைய கவிவலவ ரிறுமாப்ப வுரை
க்குந் தோறுங, குணமலியின் சுவைகுதிகொள் செ
ந்தமிழின் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்திட் டானல்.

அனையபெருந் திறற்புலவர் பெருமான்யா ரெனி
ற்றன்பா லடைந்தோரா கெல்லாம, இனையல்புரி ப
சுத்தன்மை யகற்றுபுபே ரின்பநல மியைக்கு மாற்
றைத், தனையனைய விமையமட மயிறனகருப் பசுத்
தன்மை தணப்பித் தின்பங், துனையவினை தரப்புரி
ந்து விளக்குதிரு வாவடுதண் டுறைமூ தூரில. (௫)

பரிசுபெற வுட்புகுவோர் பரிசுபெற்று வெளிவ
ருவோர்ப் பார்தது நீவிர், அரசரெந்த நாட்டினுக்
கென் றிடச்சிலரின் றிஙகரச ரானே மீங்கு, விரசு
முன மேயரச ரிவர்முன்னம் யாமுமிடி வேந்த ரெ
ன்றே, பிரசமுற வெதிர்விடுக்கும விதம்பெரிய கொ
டைச்செல்வ மியைந்த தாகி. (௬)

ஆங்கொருசார சிலரிருந்து மாணாக்கர்க் கியற்ற
மிழை யன்பி னோத, ஆங்கொருசார சிலரிருந்து
வடமொழிநூற் றிறவாத மாற்றி மேவ, ஆங்கொ

ருசார் சிலரிருந்து சிவபுரா ணக்கதைக ளமிழ்திற் சொல்ல, ஆங்கொருசார் சிலரிருந்து முப்பொருளி னியறேர வமைந்த தாகி. (எ)

தண்ணியவா ரியமொழியுந் தமிழ்மொழியும் யாமபுரிமா தவப்பேறென்றே, கண்ணியகங் களிதுளும்புங் கவினுடைத்தா யருட்சைவா கமத்தை யாராய்ந், தெண்ணியவா வளவுபுதா மிருத்தலன்றி யொருவீடு மிச்சி யாத,மண்ணியமா மணியனைய முனிவரர்கட் கிடமாய மடாலயத்தில். (அ)

வதிந்தருள்பஞ் சாக்கரதே சிகன்கருணைக் கடன்முழுகி வடசொல் லோடு, முதிர்ந்தசுவை தென்சொல்லு மாயகடல் கடைந்தறிவின முதிர்ந்த சாரம், பொதிந்தமைதி ராவிடபா டியவமிழ்த மளித்தன்பு பொருந்தே னுள்ளும, பதிந்திலகு சிவஞான யோகியெனும் பாற்கடலிற் பருகு கொண்மூ. (௯)

அன்னசிவ ஞானயோ கிகளுமகிழ்ந் ததிசயிப்ப வணிமுன் யாவு, மன்னவமை பலகவிக ளொருநொடியி லெளிதுரைக்கும் வாகை மேயோன், முன்னவமை முப்பொருளி னியலபையடுத் தவர்க்கழகா மொழிதல் வல்லோன், பன்னவமை கச்சியப்ப முனிவர்பெரு மானென்னும் படிமை யோனே. (௧0)

அந்தணர் மான்மியத்தை யழகியவச் சினிலமை வித் தளிப்பா யென்று, சுந்தரவத தலத்தமலனடிக்கன்பு பூண்டொழுகு தொண்டர் வேண்ட, நந்தமது புண்ணியந்தா னிருந்தபடி யிதுவெனவுண்ண

ளியு வந்து,சிந்தலிலா தாய்ந்துகர லிகிதவழுக் களை ந்தச்சிற் சேர்த்தீந் தானால். (கக)

நலம்படைத்த சிதம்பரவே ளிதம்பெறப்பன் னாளியற்று நற்ற வததாற், குலம்படைத்த பேறெனவே வந்துதித்த குணகுனறங் கோதி லாத, புலம்படைத்த பெருமையனபுண் ணியபுருட னியற்றமிழும் புதியிற ளேய்நதே, பலம்படைத்த பொருணயமாம் பலமணிகொண டுவந்துறையும பானமை மிக்கோன். (கஉ)

புவியரசர் புகழ்பெருமை மீனாட்சி சுந்தரப்பேர் பூண்ட நான்மைக, கவியரசி னிடைக்கற்ற கடிமல ராககற் பகமெளது காம தேனு, சவியமையக் கல லாப்புள புலமைவனத் தினைத்தானே தடிந்து மே வும், நவியமடுத் தவர்களைத்தன் போலாககுந் தன் மைமரீஇ நகுமா மேரு. (கங)

நத்தனய னாதியர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவாளூர் நடரா சற்கு, நித்தியமா திகளென்றுந் தணவாது ந டப்பவினை நிலஙகண் மேன்மை, பொத்தியபுண் ணி யவழிதா னீட்டுபொருள் கொடுவாங்கிப் பொருத்து நல்லோன், சத்தியநா வினனினிமைத் தியாகரா ச ப்பெயர்கொ டமிழ்வல் லோனே. (கச)

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

சருக்கவகராதி.

உ

சிவமயம.

திருச்சிற்றம்பலம.

பூவாளூர்ப்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்.

திருமாலும் பிரமனுமற் றமரருந்தா மலர்வேதச
சிரத்தெஞ் ஞான்று, மொருவாத பிரணவத்தி னுரி
யபொருளொருதானென் றுலகந தேற, மருவாரு
மலர்ககொன்றை மன்னவனப் பிரணவமால் களி
றுயத் தநத, பெருவாழ்வு தருங்களிற்றுக கிடமாகு
மெனதுளளப் பிறங்கன மாதோ.

பரசிவம.

செம்பொன்னை வளர்தழலிற் செறித்துநவை தீர்
த்தெடுக்குஞ் செல்வா போல, வம்பொன்செய் மணி
மவுலி யரிக்குமலர்த தவிசிருக்கை யயற்கு மேனைப்,
பைம்பொன்செய் யுலகினர்க்கும் பாரினர்ககும பல
வுயிர்க்கும் பவங்க ணல்கித், தம்பொன்செய் பதமரு
ளுந் தனிமுதல்வ ரெவரவரைச் சார்ந்து வாழ்வாம.

பராபரை.

மணியொளியு மலர்மணமும் வயங்கிரவிக் கதிரு
மதிக் கலையும போலத், துணிவருளுஞ் சிவபெருமா
னுடன்பிரியாத் தனதியல்பைத் தொலலையான்மாப்,
பிணியொருவ வெடுத்தருளுந் திருமேனி யிடத்து
மிகப் பிறங்கக் காட்டி, யணிவிரவி வீற்றிருக்கும ப
ராபரையை யெஞ்ஞான்று மகத்துள் வைப்பாம.()

திருமூலநாதர்.

பொன்பூத்த மணிமார்பன வளியழலுங் கணையா
கப் புவிதே ராக, மின்பூத்த விருசுடரு முருளாக
வெளிவழியா விரைந்து கங்கை,கொன்பூத்த சடை.
ததுளுமபப் பகைகடந்தெண் வடிவுமொரு சோல
மெய்யின், றென்பூதத வுறுப்பாகருந் திருமூல நா
தாபதரு சேர்ந்து வாழ்வாம. (௩)

வேறு. குங்குமசவுந்தரி.

நங்கழ லடுத்தவர்க ணனமையிது போலத்
தங்குவாக ளென்றுழை தரித்தவரோ டொப்பப
பைங்கிளியை யங்கைகொடு பண்ணுரை பயிற்றுங
குங்கும சவுந்தரிதன் கோலமினை வாமால. (௪)

வெள்ளைவாரணப்பிள்ளையார்.

அள்ளிலைய ஞாங்கர்மழு வாதிக ளிருந்து
மொள்ளுகிர்க ணுதியி னுருப்பகை கடந்த

வள்ளலெனவேயொரு மருப்பிணிகல வென்று
வெள்ளைமத வாரணமென் மெய்வினை முடிக்கும். ( )

முருகக்கடவுள்.

உயர்ந்தவரு மல்லவரு மோங்கியதன் ஞைக்காற்
பயந்தழுவி ஞெப்பரென்ல பரையறி வித்தாங்
கியைந்தமக வானமகளொ டெனலவளா மாதும
புயந்தழுவ நின்றபுனி தமகடிமை செயவாம. (௬)

வேறு. திருநந்திதேவர்.

தத்தமக கிறைவ ராயநது தககசெயு முறைமையுந்
தெனபா, லுத்தமன் முறைமையு முமப ராதியோராக
குறூது நீஙகக, கைத்தலப் பிரமபி ஞெச்சிக கண்
ணுதல சேவை யார்ககும, பததியி னருளு நந்தி
பணிமலாப பாதம போற்றி. (௭)

வேறு. தண்டீசநாயனா.

அந்திமதி முடிக்கணிநத வழகாதிரு வடிபிழைத்த
தாா யாரே யாக, வெநதிறலி னவருயிரை வீட்டுவ
தே மேலான விமலா னநதந, தநதருளு முததியெ
னத் தாரணியோ ரறிந்துயயத் தந்தை தாள்கள், சிந்
தவெறிந தவாமலாத்தாள சிநதனைசெய் தவர்மல
முனு சிந்து மன்றே. (௮)

திருஞானசம்பந்தமூாத்திநாயனார்.

மட்டுவிரி நறுந்துளப மாலாலு மயனாலு மறை
யி னாலும், சுட்டியறி யாதபெருஞ் சுகப்பொருளை

யொருவிரலாற் சுட்டிக் காட்டி, மொட்டிளமென்
முலையுமையாள கொடுபபவருந் தியவமிழ்த முழுது
மாங்கே, கொடடிய.து போற்கவிதை கொழித்தகவு
ணியர்மணிதன் குலததாள் போற்றி. (௯)

திருநாவுககரசு நாயனார.

சருஙகடலிற றமையழுந்தப் பெருஞ்சிலையி னுற
ப்பிணித்துக கண்ணே டாமை, யொருங்குறுதத
வமணர்குழாந துயர்ககடலி னொருஙகழுந்த வுயி
ழ்பைந் தேற, னொருஙகிதழ்ப்பொற் கொன்றையும
வெண் டுமபையுமபா சறுகுமுடி நிலவ வைததார,
தருஙகருணை கடன்முழுகிக கருஙகடலின் மிதந்த
வரைச சரணஞ சார்வாம. (௧௦)

சுந்தரமூாததிநாயனா.

நீடியதன் கயிலாயத தாடியிற்ற னிமலவுரு நிழ
ற்ற வாஙகே, கூடிவரும பெருஙகிழமை குறித்து
மறு பிறபபிடததுங குழகன் முனனின், றாடியபெ
ண் டகைதுனிதீாத தூதிதருதோ ழமையருள வுவ
ப்பாற் பெறறுப், பாடியெனை யாண்டமுனைப் பாடி
வள நாடனையே பாடி வாழ்வாம். (௧௧)

திருவாதவூரடிகள்.

வடநிழலி னொருநால்வாக கருளுநிலை யிதுவென்
று வயக்கி யாங்கு, விடமிடற்றி லணிந்தபிரான் குரு

ந்தடியி லிருந்துணாதத விழைந்து கேட்டோர், தொடருகிலை யிதுவென்று தெரித்ததுபோற் கரைந்துருகிச் சொரிந்து கண்ணீர், படருண்மெய்ம் மொழிதொடுத்த மாணிக்க வாசகர்பொற் பாதம் போற்றி. (கஉ)

வேறு. நமச்சிவாயதேசிகர்.

ஐந்தொழி னடத்த வெருத்னை யுருககொண் டடுத்திடு மதனையே யுருககொண், டிநதிய வழியி னியங்குறு தடங்குமிருவினை பொப்பினாக கருளைத், தநதிட வுலவாக கிழிகவு ணியாதந தலைவனுர்க் கருளிய துறைசை, வந்தரு ணமச்சி வாயதே சிகன்றன் மலரடி வணங்கினம பெரிதே. (கங)

அவையடக்கம.

பெருங்கடன் முகந்து முகிலின முமிழ்ந்த பெருகுநீர் வாரியை யுலகி, னொருங்குதன னகத்தி னிடுவது முளதோ வோங்கிய வேரியா திகளு, ணொருங்குபைந தருக்க ணிழனறபூ வாளுர் நிமலனு புகழ்பெரி தேனுஞ், சுருங்கெறுப் பனைபோ லியன்றவா றெமமாற சொலபபடுந தொககபே ரவைமுன்.

கஙகையும பனிகால் வெண்மதிக் கொழுந்துங கடுக்கையு மெனறிவற் றோடு, பொங்கிய விடமுமுரகமுந தழலும் புலால்கம ழுதளுமெய தரித்தார,

மங்கல மதுரச் செந்தொடைப் பாடன் மடுத்தரு
ள் செவிகளிற் சிறுமை, தங்கிய வெளியேன் பாட
லு மடுப்பார் சலமிலசங் கரனெனு மாண்பால். ( )

புராண வரலாறு.

வேறு.

திருந்த னல்கிய புராணமூ வாறினுட் சிறந்தரு
டருஞ்சைவத், தருந்தி ரப்பெயர் பூண்டசங் கிதை
தனி லோங்குகேத திரகண்டத், தருந்த மல்கநன
குறைத்தகூ விளவனத தானறமான மியஞ்சாலப்,
பெருத்த வையகத் தனைவருந் தெரிதரப் பெயர்த்து
ரைக குவனமாதோ (௪௮)

பாயிரமுற்றிற்று.

நைமிசச்சருக்கம்.

ஞால நல்கிய நான்முகக் கடவுள்பண் டொருநாட
சீல மல்கிய தேவர்கள் சூழ்ந்தன ரேத்த
வேல மலலலந் தவிசிடை யிருந்துழி யவன்பால
வால கில்லிய ராதிமா தவர்பல ரடுத்தார். (௧)

வணங்கி நின்றனர் வழுத்தினர் மலரணைக் குரிசி,
லிணங்கு நின்சரண் சரணமென் றடுத்தன மெளி
யே, மணங்குசெய்கலி யுகததினு மஞ்சுத லின்றிக,

சணங்கொண் மாதவம் புரியிடங் காட்டுதி யென்
றார். (உ)

அருந்த வத்தின ருரைததமை யம்புயன் கேளாப், பொருந்து ளத்திடைப் புராரியைப் போற்றினன் றெளிந்து, வருந்த லின்றியே நீயிரமா தவமினிதாற்றத், திருந்தி ருநதலந் தெரிகருதுந் தெரிமினென் றியம்பி. (ங)

விழுமமல்குதன மனததிடை விமலனு ரருளாற், பழுதில் சக்கர மொன்றுறப் படைத்தெதிர் நோககிக, குழுமி வநதமா தவததினீர் குயிற்றுமித் திகிரி, தழுவி நின்றுழித தவமபுரி தசவென விடுததான.()

விடுத்த சக்கரம் விண்ணிமிர் நெடியவ னங்கைப், படுதத சககர மெனவொளி பரபபிவான வழிபோய்த், தொடுத்த தேததடைத் துணாபபசுஞ சாகையஞ சோலை, யடுதது மேதகு மொருவன மணவிநின் றதுவே. (ரு)

மருக்க மழந்தபங கேருகத் தவிசினவா னவனை, யுருக்கு மனமொடு பணிநதன ருடன்விடை கொண்டார், பொருகமெ னப்பெயர் நேமியின புறந்தொடர்ந் ததுபோ, யிருக்கு மவ்வன மெய்தின ரெயத ருந் தவத்தோர். (சா)

சானி றைத்தவண் டாமரைக் கண்ணியான் கரை
நத, பானி றைத்தன மொழிப்படி பருதிதங் கியவி
த், தேனி றைத்தகான றவளுசெயச் சிறந்ததென்
றெண்ணி, வானி றைத்தமா தவத்தினர் மனமகிழ
சிறந்தார். (எ)

அஙகண் வைகின ருந்தவ மாற்றினர் வதிந்தார்,
சொஙகு யிர்ததா மரையினை குயிற்றிய நேமி,
தஙகு மககட நைமிச மெனப்பெயா தரித்த, தெங்
க ளுள்ளபன் முனிவரு மீண்டிநோற் றிருந்தார். ()

வேறு.

காம்றெறி முறளுசெவிக கயமு னிக்குழாம்
போறறுவ குருளையிற் புகனறை யானனந்
தோம்றுதி வள்ளுகிர் வேஙகை தொககுழி
யேற்றினப் பசுநிரை யீன்று போதுவ. (கூ)

கீரிய பொதுமயினுட செழுமி வாளரா
வாருவ கோமயியோ டுதது மாமயி
லேருற மகிழ்வன வெவையு மின்னணஞ்
சீருற வயின்வயிற் செறிந்து வாழ்வன. (க0)

பகைநகை நொதுமலும பாற வோரியற்
றகையுற யாவையுந தவிர்ந்த நைமிச
முகையவிழ் கடுக்கையா ருளின முனனுறும
வகையறு முதறியின் வயகக மாண்டதே. (கக)

இயல்பினு லுயிரிறந் திடட தீறுட
லயிலவதல லாலுயி ரலைத்து மாணுடல்
செயிருறத் தின்பது சிந்தி யாவவட்
பயிலிய மிருகமும் பறவைக் கூட்டமும. (கஉ)

கடுவளி யொறறலிற கதழ்ந்து பார்மிசைப்
படுமரக் குளகுவாயப் படுபப தல்லது
நெடுநிலை மரத்துறு குளகு நேர்கலா
முடுகுமும மதமபொழி முகதத வேழமே. (கங)

சலமபடு பிறவிகால் சாய்க்குந் தேசொடு
சலமபடு தீரத்தங்க டயஙகு மெண்ணில
விலமபடு சிறுமைக ளிரிக்கு மாமணி
யிலம்படு பொழிறெறு மிமைகரு மெண்ணில ()

கோட்டினம் பூத்தவுங கொடிகள பூததவுஞ
சேட்டிரும் புனல்வளர் தீாததம பூததவும
பாட்டளி மதுவுணப் பரிம ளத்தொடு
காட்டிவ பெருங்கவினா கான மெஙகளும. (கரு)

வேறு.

காம மலகிய விதததரு நைமிசக காட்டினமற றொ
ருகாலத், தேம மல்கிய சவுனக ராதிய ரிருநதுநோ
ற் றுழியனனோர், சாம மலகிய கண்டனா் திருவடி.

த் தாமரை மனத்துள்ளி, யோம மல்கிய நீடிய வே
ளவியொன் றுஞற்றிநின் றனர்மாதோ. (௧௬)

யாக மன்னிய வாயிடை யிருடிய ரீட்டமோ டடு
த்திட்டான், மாக வையபினு மண்ணினும பாதல
மருங்கினு முறைறகினரோ, போக முற்றிநன் முத
நியை யடைதரப் புகரறு வழியாக, வேக னல்கிய
மூவறு புராணமு மினிதுணர்ந் துயர்ந்தனர். (௧௭)

புக்க சூதனை யிருந்தமா தவத்தினர் பொள்ளெ
ன வெதிர்கொண்டார், தக்க வாதன மெனப்படும
பிரசிலைத் தந்தன ருபசாரந், தொக்க வாயமொழி
நிறைத்தன ரகங்களி துளும்பினா வழிபட்டார், நக
கன் மானமியங் கேட்குமா தரவுடனவிறனமே யி
னர்மனனே. (௧௮)

வேறு.

நிர்த்த மேன்மையுஞ் சிவதல மேன்மையுஞ் சிற
ந்த. மூர்த்தி மேன்மையும் வருணமு நிலைகளு மு
றையின், ஞர்த்த வேள்விய வழிகளு மனைத்துமா கிய
தேன, வார்த்த தானின தானன வாரிச மேனுள.( )

சிறகர் வண்டென வணைந்தனை யுந்தேககினருஞ் செ
மமாந், தறவ வைகின மவற்றினுட் காவிரி நாட்டி
ற, புறவினுககுநல் லருள்புரிந் திருந்தபூ வாளூர்,

ரிறைவன் மான்மியந் தொகுப்புற வியம்பினே யன்றே. (உ0)

அனைய மான்மிய மனைத்தையும் விரிவினுற் கேட்க, நினைவி ஞடிய விழைவின நிரமபிய செல்வங, கனைய வார்கட லுலகினிற பெற்றவர் கவியா, னினையு மாந்தருக் கிவது தகுதியே யாமால். (உக)

ஆத லாலற மாதிகள் வளருமபூ வாரூர்க்
காதை கேள்வியின வறியரோங கருததினி தடங்க
வோத னீதியென் றுரைத்தன ருரைத்தமை கேட்ட
சூத மாதவ னகத்தொடு முகங்களி துளுமபி.(உஉ)

வேறு.

அருள்வளர் பூவா ரூரி னமலனை தியானஞ்செ யது, குருவெனும வியாதன பாத மலரினைக குமபிட் டேத்தி, மருள்வளர் வினைகால் சீக்கு மாதவத தூககஞ்சான்ற, விருடியா முகத்தி ஞேக்கி யமிழ்தென விதனைச சொன்னுன. (உங)

சித்தச கரின் மேய திருமூல நாதர் பாத, மெத தனை யளவை யானு மியபபிடப் படுமோ வவ்வா, றுத்தம சரிதந் தானு மொருவரா லுரைகக வொண்ணு, தத்தகு பூவா ரூரி னமலனு லுரைக்கி னல்லால. (உச)

உரைத்திடற் கரிய தேனு முபகுவென் றிருடி
கேட்பத், திரைதெழு வாணி யாற்றுத் தீரத்துப்
பொதியச் செமமல், புரைததபக் கொய்து சொற்று
ன புகன்றதை யுபகு வெனபோன், றுரைத்தலை விள
நகச சொற்றன் சயிமினி வணஙகிக் கேட்ப.(உரு)

அன்னணம் யானு நுங்கட் கருள்வளர் தலத்தி
ன் சீரு, மன்னிய தீரத்தச் சீரும வயங்கிய மூர்த்தி
தன்பாற், றுன்னிய சிறப்பு நீததோர் தொகதெழு
பதினம ராஙகு, நனனாமெயஞ ஞானம வேட்டு ந
கையழல வளாதத வாறும. (உசு)

வழுக்கறு முறையால் வேள்வி வளர்த்துழிப் பி
ரமனெயதி, யொழுககமோ டிறைவா பூசை யுஞற்
றிய வாறு மந்த, விழுககறு முனிவர்க குளள மிர
ஙகியெண புயத்து நாதா, முழுக்கமெயஞ ஞான வு
ணமை முறையுளி தெரிதத வாறும. (உஎ)

அருந்தவன றனக்கு நன்றி யாற்றுமச சுவினித்
தேவாக, கிருந்தழல வேள்விப் பாக மினிதுற விருத
த காலைப, பொருநதுவ தனறென் றேதிப் பொருக
கெனப் பெற்ற சாபங, திருநதிய பூசை யாற்றித் தே
வர்கோ னுழிநத வாறும். (உஅ)

சுந்தர னென்றோர் மன்னன் றொடுத்தொரு கலை யை வீழ்த்துச், செந்தவ னொருவ னிட்ட சாபத்தா ம் றீம்பூ வாளிக, கந்தர்ப்ப னுன காலைக் கண்ணுதற கழிய வீணை, யந்தண னருளாற் பூசை யிரதியா தரி தத வாறும். (உகூ)

மீரவே ளுருவம் பெற்று வந்தனை புரிநத வாறு ஞ, சீராறு வுமையாள் சாபஞ் செயயவா டுழிபபோ ந் திசன், வீரிய முகர்நது சென்று கஙகையின விடு த்துச் சாபஞ், சாரவப புறவாந தலைமை தழலவ னொழித்த வாறும். (கூ0)

மாதவ னொருவற் காக வடாது சார் கயையினமே னமை, தீதறு பூவா ளுாககுச செறியவு மாஙகோ ருநதி, போதவு மருளி முககட் புணணியன கருணை செய்யக, கோதறப் பிதிரா வானங் குடிபுகுந திரு ந்த வாறும். (கூக)

நநதன வனததிற் செனறு நஙகைபார்ப் பதிமுன் வாஙகுஞ், சந்திர வதியோா ஞானறு தண்மலா கொய்யப் போந்து, வந்தெதிா மணிகூ டற்கு மன நிறை யழிநது தீமை, சிநதுமஞ சுளற்குத தேசு திகழ்மக ளான வாறும. (கூஉ)

சந்திர வதியைக் கண்டு தளர்மணி சூடன றூனு ஞ், சந்திர சூட னென்னத் தகும்பழ மலையிற் றே

னறி, யாதமில் பொருள்களீட்ட வடுத்தவன் பூவா
ளூரி, லெந்தையை வழிபா டாற்றி மீண்டவ னேகு
மாறும். (௩௩)

சார்ந்தனன் வழிபா டாற்றுஞ் சந்திர சூடன் மு
னுங, கூரந்தநல் வனைப்பிற் சான்ற குமுதையுந தம்
மு ணேக்கித், தீரநதவர் வருத்தங கூரச் சிவபிரா
னிரங்கி நன்மை, யார்ந்தமஞ் சுளன்பாற் சித்த ரா
யமகட் பேசு மாறும். (௩௪)

சித்தராய வந்து தினமூா திருமூல நாத ராகத்,
தொத்தலாப் புன்னை நீழற் றோன்றினர் மறைத
லோடு, மததமுற றவாபோன மாழகு மஞசுளன
குரவன கூறப, பததியி னிலிங்க பூசை பண்ணின
னுயர்ந்த வாறும். (௩௫)

கூவிள வனதது நாதா கொழிததிடுங கருணைப்
பேறறுன், மேவிரு வோாகரு மன்றல் விதியுளி முடி
நத வாறுந், தாவறு முங்கட கிங்கே சாறறுதுங கே
ணமி னென்ன, வோவற முறையே கூற வூககினன
சூத மேலோன. (௩௬)

நைமிசச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருததம் - ௫௨.

தலவிசேடச்சருக்கம்.

திரும கடகுங் திருமிக களிப்பது
பொரும கட்கும புயவலி நலகுவ
துருவ வாணிககு மொண்கலை யீவது
மருவி வாழும்பூ வாரூா ளமபதி (௧)

பொனன சுமபிய பூமபுனற் பண்ணைவாயப்
பொன்னி னனனறுண டாதுகும் பூககுழா
மனன மனணிநின ரூடுந தடநதொறு
மனன மன்னவ ருயகுடைந தாடுவா. (௨)

தமககு வாசந தருந்தரை யெஙகணு
மிமைககுங கணக ளிமைபபறப் பூந்துகட்
சுமைககண மாமலா தூாததுப பெருஙகவி
னமைககு நநத வனஙக ளனநதமே. (௩)

குளிருங கூர்சுவை யுஙகொடுத துததமக
களிசெய தககதென் றேபுன லாநதொளிர
தளையு மாறுந தடாகமும யாவையுந
துளிசெய் தேமபொழில் சூழ்ந்தக லாதவே. (௪)

ஐயர் வைகிய வாடக மாளிகை
வெயய தாயினுஞ சுட்டொனறு வித்தலாற்
செயய தீச்சிதை யாமை யகந்தழீஇ
வைய முய்ய மழைவளஞ செயயுமே. (௫)

மணியி ளூற்புரி மாளிகை தங்கள்பாற்
பிணிகி லாவிய வூக்கரு செறிததலா
லணிகி லாவிய சாளரத் தால்வரும்
பிணியி லாவிளங் காலினைப பேளுமே (சா)

ஈட்டு மொண்பொரு ளொத்தனை கோடியு
நாடடி வைக்க நனந்தலை நல்கலாற்
சேட்டு வான்முழு துநதிக மூரவண
நீட்டு வார்கொடி யாற்சுவி ளீட்டுமே. (எ)

கொடுக்குந் தோறுங குரூஉமணம் நேணியி
னெடுக்குந் தோறு மிருமபுனல் போறசுரந
தடுக்குந் தொன்னிதி யாளர் மனைதொறு
மடுககுரு செலவ மகளர சாளுமே. (அ)

திறஙகொ ளந்தண ரான்மகஞ் சிர்ப்பன
மறஙகொண் மனனவ ரான்வய மாறுவ
பிறநகு நாயகரி ஞனிதி பெட்பன
வறஙகள யாவும்பின ஞேரின்மிக் காவன. (கூ)

ஒழுக்கம் யாவையு மாங்கே யொழுககுவ
விழுக்கம யாவையு மாஙகே யிழுககுவ
முழுகக வின்பமு மாங்கே முழுப்பன
விழுப்ப மில்லவு மாஙகே விழுபபன. (க0)

வேறு.

கண்ணகன் மாட மேடை கதித்துவா னகடு தூ
ர்ப்ப, விண்ணெழு பருதிச செலவன் மிடைந்தமற்
றவற்றி னூடே, நணணுறுதம் பொருட்டே யன்றோ
நகைமணி யொற்றை யாழி, பண்ணினன் றேர்க்கு
ப பூடடும பரியுமொன் றனறி வையான. (கக)

நவமணித் திரளிற செயது நாகநா டளக்கு மா
ட, முவவுவெண டிஙக டனமெய யுரிஞுறத் தவழு
ந தோறறங, குவளையங கண்ணி னலலார குளிர்மு
ஈத திஙகட் கொப்ப, வவமலி கறையைத தேயககு
மாளவினை போன்ற தம்மா. (கஉ)

வாரண நிரைக ளார்ககு மறுகுசூழ மாட வீதித,
தோரண நிரையி னாதத சுடர்மணித தரளங கான
ற, சீரணி யொளிமீப போர்தத சேயொளி மணிப
பொன் மாட, மேரணி பூதி பூசு மெரிநிறத் திறை
யே போனற. (கரு)

மஙகல வினைக ளெஙகு மதுரவின் னியஙக ளெங்
கும, பங்கய வதனச செவ்வாயப பரக்தையர் நட
ன மெஙகுங, கொஙகுயிா முலலை மாலைக கொமப
னார் குரவை யெஙகும், பொங்கிய கலவி யின்பப் பு
ணரியிற் றோயவ தெஙகும. (கச)

வேதமந் திரங்க ளெங்கும் வினைசெய்மந் திரங்க
ளெங்கு, மோதுசந் தனங்க ளெங்கு முரைத்தசந
தனங்க ளெங்குங், காதல்செய் பாட லெங்குங் கரு
ங்கண்ம பாட லெங்கு ளு, சீதள வாசமெங்குந் தே
வாகள் வாச மெங்கும. (கரு)

இந்திர னிகந்த செல்வ மெனைத்தையு மளித்த வ
வ்வூ, ரந்தமில் வளத்தி னிற்ப ததிசயங் கொல்லோ
வந்தச், சுந்தர நகர ஞானந் துகளறுத் தருளு மா
ற்றுன, முந்திய நாம ஞான கேத்திர மென்ப முன
ேனா. (கசு)

தருகளு ளெனபோ லெநதத தலததினுளு சிற
ந்த தெந்தத், திருக்கிளர் தலமெனன றுண்மை தெரிப
பது போல நலல, மருக்கிளா வில்வ கானம வளர்த
லால வினைக ளெல்லாங், கருககுமத் தலந்தான வில்
வ கானன மாய தன்றே. (கஎ)

மாரனுக குருவ மீந்த வாயமையாம் பூவா ளூரா
மாரனை யிரதிக் கீநது மஙகலஞ சிறப்பச் செய்த
காரண மதனு லவ்வூா கல்யாண புரமென றுகுரு
சீரிய மனறல்செயத சிறப்பினு மப்போ பூணும. ()

வேறு.

இரயிதக்கவனென் றொருமா முனிவன்
பரவக்கயையிற் பயனைப் பிதிரர்

விரவப் பெருமேன் மைவிளைத் தலினும்
சரவற் றகயா புவியா னதுவே. (ககூ)

வே று.

திருவானைக காவினுக்குச் சறறீ சான திசையின
யோ சனையொனறின் முனிவா போற்று, முருவார்
ந்த தவத்துறைக்கு வடபாற கவ்வி யூதி*யொனறி
ற காவிரிக்குத் தரதறி னென று, மருவாமின ஞெளி
வளரும் பூவா ளூரை மாதவஙகள் பவநதோறும வ
ளாதகதோர்க கனறிப், பெருகார்வத தொடுமடைதல
வணஙக லாதிப் பெருநலமெய தாது தவம பேணூர்க்
கெலலாம. (உ0)

வே று.

பருதிதன் னுலகின் வாழ்வர் பனிமதி யுலகின் வா
ழவர், பொருவில்பொன னுலகின வாழ்வர் பூமக னு
லகின வாழ்வர், திருமறு மார்பன வைப்பிற சிவனு
வர் சிவலோ கத்தின, மருவுவர் பூவா ளூரி னொரு
தினம் வதிககப் பெறறோ. (உக)

கடல்வரு மமுதந் துயத்துக் கடவுளர் கதியுள்
வேட்ட, மடவியர் பவளச் செவ்வாய் வருமமு தி
னிது மாந்திப், படவர வணிந்தார் ஞா[illegible]முதமு

* கவ்வியூதி-இரண்டுகுரோசம.

ம் பருகி வாழ்வ, ருடலுறு பயனி தென்றுங் குறு
வரை யூடநு வோரே. (உஉ)

அந்தணர் பெரியோர் சான்றோ ரருட்பணி விடை
யி னுள்ளோர், ரிந்தநல வினைஞர் காங்கோ ரிலக்க
மியற்றி வைப்போர், குநதொளி யமரர் தத்த முல
கினைக் கொடுக்க நோவா, சந்திரன முடியில் வேய
ந்தார் தமதுல களிப்ப நேர்வார். (உங)

இனைத்தனைத் தவந்தா னங்கள் செயயினு மநத
வைபபிற, பனைத்தனைப் பயனை நல்கும் பழுமர வித
துப் போல, வெனைத்துள பழிபா வங்க ளீண்டினு
மாங்குற் றோர்கருக், கனைத்துகு மழைவாய்ப் பட்
ட வுப்பெனக் கரைந்து போமே. (உச)

பலவெடுத் துரைபப தென்னே பழிகருங் கொடி
யு மேருக், குலவரை யடுப்பிற் செம்பொன வண்
ணமாங் கொள்கை போல, நிலவரை யாவ ரேனு
நின்மலன் பூவா ளூரி, னலமுற விருந்து வாழி ன
வையறு முத்த ராவார். (உரு)

தலத்துறு மேன்மை யாது சாற்றினே னிற்க வி
ப்பா, லைத்துறு முனிவீ ரும்பர் நாகர்யா வரும்வந்
தாடும், பலத்துறு தீர்த்த மேன்மை பகருதுங் கே

ண்மி னென்னுப், புலைத்துறு பொறியை மாற்றும்
புண்ணியச் சூதன் சொல்லும. (உ௬)

தலவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - எஅ.

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

இரயிக குலமா தவன்பதத்திக கிரங்கிக் கயையிற
பயனதிகந், தரவொப் பிகந்த பூவாளூர் தனக்குப்
பெருமை நிருபித்த, வரவச சடிலப பெருமானு ல
நகா ளெழுந்து பறகுனியென, றரவுப் புனற்றண்
ணதிநகஙகை யொழுகும புனித முலகுறவே. (க)

சுரந்து வளரும பாவத்தைச சொல்லும பற்கு
வெனுஙகிளவி, நிரந்து நீயென பதுபோகக னிகழ
ந்து மதனும் பாவத்தைக, கரந்து போக வொழித்
தருளிக் கமழ்ந்த நறுமபூந் திரைசொழித்துப், பரங்
த வந்த நதிகுரைபபர் பற்கு னியென றெருநா
மம. (உ)

தேவர் பிதிரா முனிவர்கடன் றீராச் சிதட ரே
யெனினும், பாவ முழுதுஞ செய்தொழுகும் பதித
ரெனினு மிழிகுலத்தோரா,யாவ ரெனினு மதின்
முழுகின் முழுகிக் கிடந்த விரும்பவமு, மோவில்

சமுசார முமென்னு முததி யிடைநின் றெழுந்த கல்வார். (௩)

தென்பாம் கயையென் றிமையாருஞ் சிறப்ப வுரைக்கும் பூவாளூர், தன்பாற் றிகழும பற்குனியாந் தடவுந் திரைத்தக ணைகங்கை, யென்பா ரறிந்தோ ரந்நதியை யெய்திப் படிந்தோராக கேயன்றி, யன்பாற் புறத்தே கொடுபோந்த காடு வார்க்கும் பயனுறுமே. (௪)

வெற்ற பதியின விதியாற்றான் விளைத்த வினிய புண்ணியத்திற, பொற்ற தலத்தி னுதரவாற் புரிபுண் ணியமோர பதினமடங்கா, முற்ற த[illegible]ருசெய புண்ணியத்தி னுமப ரிறைஞ்சும புட்கரத்துப், பற்றி யிழைக்கும புண்ணியந்தான பகரி னூறு மடங்கதிகம். (௫)

தடவா னிறைஞ்சும புட்கரத்துத் தழைபுண்ணியத்திற் பிதிரர்விழை, வடபாற கயைசசெய புண்ணியந்தான் வகுக்கி னோரா யிரமடங்காம், வடபாற் கயைச்செய் புண்ணியத்தின் வளர்பூ வாளூரினுந்தென்பா, லிடமார் கயைச்செய் புண்ணியந்தா னெண்ணிற் பதினா யிரமடங்காம். (௬)

பூவா ளூரென் றுலகமெல்லாம் புகழுந் தலத்தி
லனபொடுசெய, தோவா தெழுநத புண்ணியத்து
க குயர்வு மொப்பு மத்தலத்திற், றுவா தெழுந்த
புண்ணியங்க டாமே யலது பிறதலத்து, மேவா
நின்ற புண்ணியஙகண் மேவா வுயர்வு மொபபுமே.

அவ்வா றுயாந்த பூவாளூ ரகத்திற புரியும் புண்
ணியததி, னவ்வான பதிப்பற குனிநதியி னூறறி
லொழுமபுண் ணியமதிக, மவவாா நதிச்செய புண்
ணியததி னவ்வூா சிறப்ப வீறறிருககு, மவ்வாா ச
டையாா சந்நிதியி லாற்றி யிடுமபுண் ணியமதி
சம (அ)

பொனனு மணியுங கொழித்தொழுகும் பூநத
ண புனறபம் குனியாற்றின, மனனு மரபாற் படிந
தெழுநது மலிந்த பிதிரா தருப்பணஞ்செய, தன்
ன நதியின கரையிருககு மாலின மூலந் தனிற்பிண்
டங், தனனை யிடுவோர் பிதிரர்கடன் றணநது சிவ
லோ கத்தடைடவார். (௯)

கூறு மனைய புனனதியிற் குறித்துக கடனகள்
செயப்பெற்ற, மாறு தவிாந்த பிதிரருந்தாம வருந
து நரக வேதனையும், வேறு விளைந்த பல்வினையும

விழுந்து போக வெழுந்துபோயப, பேறு கதுவு
ம் வான்கதியிற் பெயராதின்பத தழுந்துவாா. (கo)

இயக்குங் காலம் பாத்திரமென் றிரண்டு மேனைத
தலஙகளினும், பயகரும புனற்றீாத் தங்களினும
பார்க்கவேண்டி னற்போல, நயகரும பூவாளூரிட
த்து நறுமபற் குணிமா றீாததத்து, முயக்கங் தவிா
ப்போரவையிரண்டு மோாந்து பாரார் வினைமுடி
ப்பார். (கக)

யாவ னொருவ னேற்பலென விசைநதா னிழிந்
தோ னயிடினு, மோவி லவனே பாத்திரமா முறு
ங்கா லங்க ளனைத்துமாம், பாவ மறுகரும தவந்தா
னம் பண்ணத் துணிந்தோ ரத்தலததி, னுவ வகங்
கைப் பொருள்கிடைத்த வன்றே புரிக தாழாமே.()

அயன மிரண்டு மதிபருதி யரவு தொடருமபொ
ழுதிரண்டும், பயிலு முவாவோ ரிரண்டும்விதி பாத
மாதப பிறப்பிவையு, முயர்வு புரியு மகாளயபக்க
முமற் றையவு முறுநாளி, னியலு மன்ன சிராத்த
மாங கியற்றி னளவாப் பயனுறுமே. (கஉ)

அன்ன மளிப்ப வுதவாதேற் பிண்ட மேனு மாங்
கிடுக, சொன்ன விதுவுங் கூடாதேற் றோய மேனு

ந திலத்தோடு, நன்னா மனுவா லிறைத்திடுக ந
வைதீ ரிந்தத் தருப்பணமு, மன்ன சிராத்தம் வட
கயையி லூறறும் பயன்ஹ தருமாதோ. (கச)

அன்ன நதியம் குனிதீரத தன்ன மளிபபோ ரெவ
ரேனு, நின்ய வரிய வளருசிறந்த நிமல னுலகத
தெளிதெயநி, நன்விண் டலாநத வுயபான நண்ணி
யன்ன மொவ்வொனறாக, நின்த லறவொவ் வொ
ருகற்ப மெதிரில போகந தழுந்துவார். (கரு)

இருள்கால் சிகருத சோதிமணி யிழ மிறைமெ
ல லியகலிஙகம, பொருளே ஸனயவு மந்நதியிம் புனி
தா தமக்குக கொடுப்போாகண, மருள்கா லறுக்கு
மறிவோடு மண்ணிற பெருநுசெல வததினரா,யரு
ளா தரவாம சிவபுரியி னமாநதர னந்தக கடலபடி
வாா. (கசு)

மிருகம் பறவை பருகினும்வாழ் மீனு திகளு மப
புனலவீாய, மரமுங கொடியு மவைபயந்த கனிகா
ய் நுகாந்து வளருயிருந், திருகு வின்யின் வலிமு
ருககித் தேவ ராகு மெனிலாஙகே,யுருவப் புனறோ
ய மானிடர்க ளுயாவா ரென்ப ததிசயமோ. (கள)

பாவ மறுககு நதுந்தீர்த்தப் பரிசு பகர்நதா மினி
முனிவீர், நாவ றழுவு மிப்புவியி னவைமுற் றறுக

கும் பூவாளூர், மேவி யினிது வீற்றிருக்கும விமல மூர்த்தி மேன்மையினை, நீவி ருணர்மி னுரைத்து மென நிகழ்த்துஞ் சூத மாதவனே. (கஅ)

தீர்த்தவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௬.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

மணிகிடந் திரட்டும வெரினெடும புழைக்கை வாரந்தநான் மருப்பலே செவியி, னணிநடை யயிராவதபபெரும் பாக னருச்சனைக் கிரங்கிமுன னிழந்த, சணிதமில வளங்கூர் திருவளித் தலினும் கலயாண புரத்தில்வீற றிருக்குந், திணிதரு மெண்டோட் டலேவனா தமமைத திருமூல நாதரென் றுரைப்பார். (௧)

வரிச்சிறைத் தும்பி மதுநுகர்ந துளரும் வனசநாண் மலரணைக கிழத்தி, விரித்தமெய யனபால் வந்தனே புரிந்து விழுப்பொருள் வழங்குதற் குரிமை, பரித்தமை யானுஞ் சீபல விலவத தடியினிற் பயிலுத லானுந், தெரித்தவப் பெயராற் றிகழ்ந்தகலயாண புரத்தமா செல்வரைத் துதிப்பார். (உ)

செய்யதீக் கொழுந்தை நீட்டிய தென்னச் சிவந்துலவார்ந் தொளிர்செழுஞ சடிலத், தையாமா தவ

ாகளாற்றிய வேள்விக் கருண்மிசச சிறந்துமெய்
ஞ் ஞான, மொய்யென வருளுங் காரண மதனு லு
யர்திரு மூலநா தருக்கு, வையக முழுது ஞானதா
னேச ரெனும்பெயர் வழங்கிடப் படுமால். (௩)

வேறு.

வில்வ வனத்தில் வதிந்தருளும விழைவால் வில்
வ வனநாதர், செல்வ மிகுந்த மங்கலத்தைச் சேர்
ந்த விரதிக் குதவுதலாற், கலவி மிகுந்தோர் கல்யா
ண நாத ரெனவுங் கரைந்திடுவா,பலவந் தனைசெ
ய திமையாரும் பயிலும பூவா ளூரரையே. (௪)

அன்ப ரொருவர் தமக்கிரங்கி யானற வதுவை
முடிப்பதற்குத,துன்ப மகற்றுஞ சிததரெனதகோ
னறித் தூது நடததலினு, லினப மெவையுங கொ
டுத்தருளு மினிய பூவா ளூரமர்நத, னபொன ன
னையார் தமைச்சிதத நாத ரென்று நவிற்றுவரால்.()

உரைத்த பெயரு ளொன்றேனு முரைப்போர் த
மககு மப்பெயர்தான், புரைத்த பாவ மனைத்தினை
யும புரட்டு மமரர்க் கெனவானி, னிரைதத போக
மனைத்தினையு நிறுத்தும் போகம் வெறுத்தவர்க்குத,
திரைத்த நறுநீர் முடிவைத்தார் செய்ய பாத நிழல
சேர்க்கும். (௬)

மக்க டமக்கப் பெயரிட்டு வழங்கு வாரு மண்ணு லகிற், றொகக பொருளின வளத்தோடுஞ் சுற்றந் துவன்றப பிணிபாவ, மொக்க வொழித்து வானக தியி லுயர்ந்த போக மிகநுகர்வார, மக்க ளவரு மவ் வாறு வாழ்ந்து கதியை மருவுவார். (எ)

மறைகண் முழங்கும் பூவாளூர் வரதர் நாம மி டடழைகரும், பறவை பசுவா தியும்பண்டைப் பா வ முழுதுங கழீஇவளநக,ணிறையுந் துறக்கந் தர ம்பையாபா ளீடு போக நுகாந்தப்பாற், பிறையும புனலு முடிக்கணிந்த பெருமான் பணிசெய தருள பெறுமால். (அ)

ஈகக முனிவா பூசித்த தகைசால் வில்வ வனத் தென்று, நகக லுறையுந் திருக்கோயி னண்ணிப் ப சும்புற் பசுவாதி, மிகக பசிகரு மேய்ந்திடினும் வி ழுமப பணிசெய் தனவென்றே, பொக்க மகற்றி மேறகதியிற் புகுவித் திடுமப் புண்ணியனே. (கூ)

வளங்கூர் வில்வ வனத்தமர்ந்த வரதர்க்கெனவே விடப்பட்ட, விளம்பூ வைகளைபைங கிளியூக மிரலை தகரென் றிவையனைத்துங், களங்கூர் வினைகண் மு ழுதிரியக் கயிலை மலையிற் பெருங்கணமாய்த், ஆள நகா வறிவிற் சிவபெருமான சுடாபொற் கோயி லி டைவதியும். (க0)

கடன்கொண் டேனுஞ் செய்யாத கருமம் பலவு
ம் புரிந்தேனு, மடன்மிக் குடையோர் மனைமைந்
தர் தம்மை வளாக்கு மாறேபோ, லடலவெள் வி
டையார்க் கெத்திறத்தும் பொருளார்த்துனரே மெ
ய்யன்ப, ருடையோ ராயும் பொருளுதவார் பொய்ய
ன் பினரே வழிபடினும். (கக)

மெய்யன் பினரே பொருளளித்து வேட்ட வேட்
டாங் கருளபெறுவர், பொய்யன் பினர்கள் பொரு
ளளியார் புகழ்ந்தா ரேனும் பூவாரூ, ரைய னிடத்
து மிகப்பயனை யடையா ரந்தோ வீதெனனே, யுய்ய
லுறுவார் பொய்ப்பொருளை யுறுதிப் பொருளா வை
ப்பாகளோ. (கஉ)

வறியன் பசியைத் தணியாத மலகும் பொருளா
ன் கொடுநிரையத், துறுவ னெனிற்பல பொருளை
வையு முதவி வளர்க்கும் பூவாரூ, ரிறைவர் பலிபூ
சனையாதி யினிது சிறப்பி யாதீட்டி, நிறைவித் திடு
ம்பாக்கியத்தாரபோய நிரைய முறுதற்கையுறவோ.

செல்வ மிலரே லுழவாரஞ் செய்க கோயி லலகி
டுக, நலல பசுவின் மயநீரா ளுளுந் தெளிக்க சிறு
தூறு,கல்வி யெறிக மலர்பறித்துக் காம ரலங்கரு
டுத்தணிக,வல்ல லகற்றிப் பெரும்போக மனைய வே
ண்டுங் கருத்தினரே. (கச)

உடலிற் பிணியாற் பணிபுரிதற் கூக்க மிலரேற்
புனலாடிக, கடவுட் கோயில் வலம்வருக காலந்
தோறுந் தரிசிக்க, விடமுண் டிருண்ட கண்டர்புக
ழ் விரிக்க தியானஞ்செய்திடுக, வடர்வல் வினையை
க் கெடுத்தின்ப வாழ்வு படிய வேண்டுநரே. (கரு)

கோயி லடுத்துத் தரிசிக்கக் கூடா வசத்த ராயி
டினும்,வாயி லடுத்துத் தரிசிக்க வாயி லடுக்க மாட்
டாருமப, பாய தமது கடைத்தலையிற் படர்ந்து சிக
ரந் தரிசிக்க, மாய வினையின வலிமுருக்கி வாழ வே
ண்டுங் கருத்தினரே. (கசு)

எழுந்து நடந்து கடைத்தலைமுன் னெய்தமாட
டா ராயிடினும், விழுந்து கிடந்த வாறுஙகே வில
வ வனததில வீற்றிருககுங, கொழுந்து மதிய மிலே
ததவர்தங கோல நினைகக பெயர்மொழிக, வழுந்து
படும்பல் பவக்கடலி னகல வேண்டு மறிவினரே.()

பிறவிப் பகைக்கும் பிணிப்பகைக்கும பெயராப்
பாவப் பெரும்பகைக்கு, மறமிக குயிாகரும் படை
வில்வ வனத்தி லினிது வீற்றிருக்கு, மறவா மகிழு
ந் திருப்பணியே யாகு மவறறுண் மிகவுயர்ந்த, வி
றைவ ருறையுந் திருக்கோயி லியல்பி னெடுக்கும்
புண்ணியமே. (கஅ)

பொருண்மிக் குடையோ ரிட்டிசையாற் புரைதீர்
சிலையா லிழைத்திடுக, பொருண்மிக் குடைமை யி
ல்லாதார் பொற்ப மரத்தான் மண்ணினாற், றிரண
மதனாற் செய்திடுக தேவ தேவ னிருவோர்க்கும்,
பொருவில் பயனைச் சமமாகப் பொருகவென் றளிப்
பன வினையறவே. (௧௯)

வேறு.

வருந்திர ணத்தாம் கோயில் வகுத்தபுண் ணிய
தகிற கோடி, திருந்துமண் ணதனாற செயயிற் செ
பஃமிப பயந்தி ரட்டி, பொருந்தும்வன மரத்தாம்
செய்யிற் பொருத்துமிட் டிகைக்கு நாறறி, தருந்த
கு சிலையாற் செய்யிற் சாருமெண் மடங்கு பேறு.()

புதிதுறப் பணிகள் வேறு புரிவதிற பழைய தொ
ன்றை, விதியுளி புதுக்கு வோர்க்கு மிககபுண் ணிய
நதா னெய்து, மதிமுடிக் கணிந்த வில்வ வனத்தின
ர கோயில் பேணு, மதிபயன சிவனே யாவ தல்ல
து பிறிதொன் றன்றே. (௨௧)

வேறு.

பொருளளவை தனககேற்ப வில்வவன நாதருக
குப் பொற்பார் கோயிற, றிருமலிய விழைத்தவாக
ள் செறிந்தபல பாவவினைச் சிமிழ்ப்பி னீங்கி, மரு
வுலட கயிலையிற்போய்க கணநாத ராயிருப்பார் வகு

த்தோர் சுற்றங், குருமலிபொன் னுலகிடையிந் தி
ரர்பதினுல் வர்களளவுங் கூடிவாழ்வார். (௨௨)

எமமுடைய திருமூல நாதரமா திருக்கோயி லி
னிது செய்தோா, தமமுடைய பிதிரரெலலாந் தண
வாத பெருநிரையத் தடையி னீங்கி, விமமுபெருஞ்
சுகக்கதியின மேவுவாமற் றவர்குலமே தினியிற்
பானு, வொண்மதியென் றிவைவழகக முள்ளளவு
நசியாம லுவப்பின் வைகும். (௨௩)

யாவனொரு பணிவிடையை யாலயததி லிழைககி
னறு னவனுக் கெந்தப, பாவவினை களுநசிக்கும் பா
ககியமெல லாமவற்கே பலகும விண்ணிற், காவல
னு மவனுணைக கஞ்சுவன்மற் றவனினைதத கரும
மெல்லாம, பூவுலகி னெளிதாக முறறுமவன் பெரு
மையையார் புகல வல்லாா. (௨௪)

வேறு.

நாத்திக னடுநிலை பிழைதத நாவினன்
வேத்தவை கேட்கவெங் கோள்வி ரித்தவன்
பாத்திரத் திரும்பொருள் படுத்தி டாதவன்
மூத்தவர் தந்தைதாய மொழியைக் கிழந்தவன். ( )

பிறருறக் கொடுத்ததைப் பிடுங்கிக் கொண்டவன்
பிறர்பொருள் கவர்ந்தவன் பீழை செய்தவன்

பிறர்மனை விழைந்தவன் பிள்ளை விற்றவன்
பிறாவளங கண்டுளம பொறாத பெற்றியன். (௨௬)

அண்டாநா யகர்தமக் கமுதங் கூட்டிடா
துண்டவன மறைகளோ தாது விட்டவன்
மண்டழல் வளாத்திடான் மறையி னைந்தெனக்
கொண்டவெச சஙகளைக குயிற்றி டாதவன். (௨௭)

வீரனைக் கொன்றவன் விரதங் கொன்றவன்
போரிடை வஞ்சனை புரிநது வென்றவ
ஞரியர்க கிருமபழி நாட்டி யிடடவ
ஞரினைக கெடுத்தவ னூன்விற் றுண்டவன (௨௮)

செயந்நன்றி கொன்றவ ன் சினக ரததிடை.
மையநுண் ணிடையின ராகந் தோயந்தவன
பொயயுரை கிளநதவன் பூசு ரக்கொலை
மையலி னிழைததவன் மாதைக் கொன்றவன். ( )

தருநிரை தடிந்தவன் றடாகந் தூர்த்தவ
னிருமுது குரவர்பா லிடுக்கண் செயதவன்
கருவினை யழித்தவன் கனனி யைப்புணர்ந்
தொருவினன முதலுப பாதக கத்தரும். (௩0)

குரவனைக கொன்றவன் குரத்தி கொங்கைதோள்
விரவுறப் புணர்ந்தவன் வெங்க ளுண்டவ

னிரணியந் திருடினே னிவரைக் கூடினோ
பரவிவ ராதிமா பாத கத்தரும. (௩௧)

குழகனை நிந்தனை கூறி னிறவன்
பழகுவே தாகமம் பழித்து நின்றவ
விழவுபூ சனைவிட லாக்கு நீக்கிய
வழிதகை முதலதி பாத கத்தரும. (௩௨)

உய்ந்திடு நெறியெது வென்னி னூரிடை
யந்தண னிலைய மாக்கிப் போறறலே
மைந்துடை யானையும் வருககு மாளவினை
நந்தின ருய்யவு நவிலக கேண்மினே. (௩௩)

உருத்திர கணிகைய ரோடை யானைமா
செருத்தலான் வயறிகழ் பாத்தி ராதியுட்
கருத்துறு விருப்பினுற் கையில் வாய்ந்தன
பொருத்திமிக் கிறைஞ்சிடிற் போமப் பாதகம். ()

கவற்றுவன் பாதகங் கழிக்கக் கூறிய
விவற்றினும் வல்லுரு ரெளிதி னுய்யவு
நவிற்றுதுங் கேண்மினோ நன்மை யெய்துவான்
றவற்றுல கிடும்பையிற் றணந்த வந்தணீர். (௩௫)

வேறு.

விளங்கு பஞ்சமி பூரணை பின்பக்க மேவிய பதி
னன்கு, துளங்கு மட்டமி யாதிரை கும்பத்திற

ரூன்றிய மகமாடி, வளங்கொளுந்தலை யுவாவொ
டு கூடிய மதித்தின மீனத்தி, னுளங்கொள் பூரணை
யமதி யிடைவரு மோகுமுத தரமென்று.(௩௬)

திங்கள வாரத்திற் கூடிய தலையுவா செங்கதிர்
வாரத்திற, மங்கு சததமி யயனமுன் னுகமேற் சாற
றிய வவையெனறு, பங்க முற்றறு மனைவகை நாளி
னும பற்குனி நீராடிப், பொஙகு மாமறை யந்தண
ர்க கேனறபல்பொருளகளுங கொளவீசி. (௩௭)

ஆனநெய்பொழிந் தரவிந்த நாளநூ லாக்கிய தி
ரியிட்டு, ஞான நாயகன றிருமுன்னர் விளககுறீஇ
நறும்புகை கமழவித்து, வான நாயகன் றிருமுடி
க காவின்பான் மநதிரத தினிதாட்டி, யீன நீஙகிய
சுகநதமும் விலவமு மெடுததெடுத தருச்சித்து. ()

மூன்றி ரட்டிய சுவையினு லுண்டியு முதல்வனு
க கினிதூட்டி, யான்ற வநதண ரருட்சிவ பத்தாக
ளார்வல ரிவர்க்கெலலா, மேன்ற வாறுநா லுண்டியு
மளித்தளித் திறைஞசிவங் தனைசெயயின, மானற
பாதகச் சிமிழ்ப்பினின் றெழுந்துபோய வான்கதி
களிற்சேர்வார். (௩௯)

வேறு.

வீரமே வியபாவம் விளையாத வியல்பினர்கண்
மாரனுர்க் குருவளித்த வள்ளலார் திருமுடியி

னீரநீர் சிறிதாட்டி னேழுலகு நடுநடுங்கக [ர.
கோரமா பெழுங்கங்கைக குலநதிதம முடிககணிவா

அலகிலபுகழ்ப் பூவாளூ ரமலனூர் திருமுடியின்,
மலரணிவார் மதியணிவா வலமவநது விழுந்துக
ர, தலமுகிழ்ப்பார் சுரார்சூழ்ந்து தாழ்நதிருகை முடி
ககூப்பி, நலவரஙகள வேட்டிரப்ப நாயகராய் வீற்
றிருப்பார். (சக)

மல்லல்புனல் சூழ்வில்வ வனததிலொரு மனுறய
வருக், கில்லியற்றி நிலமாதி யீநதவரைத தாபிகக
ற், பல்லமரர் தொழுவிலிஙகப பதிட்டைபுரி பய
னெய்து, நல்லசிவ பததாகனோ நாட்டினுமப் பய
னெய்தும். (சஉ)

திருமூல நாதரமர் திருககோயி லலகிடடுப், பெரு
கார்வத் தொடுமெழுகிப பிறஙகுசுதைக கோலமிடி
ன், மருவாரு மலர்ச்செல்வி வதிந்தவர்மா மனேயெ
ஙகு, மொருநாளு மொழியாமே யொண்பொருளா
லலஙகரிக்கும். (சந)

திங்களவிழா வருடவிழாத திவசவிழா விவைபுரி
ந்து, வெங்கடுவா லலங்கரித்த மிடறுடைய வில்வ
வனத், தஙகணரை வழிபடுவோ ரகன்மனேயி லொ
ழியாமே, மங்கலநல வினேத்தொழிலகள் வைகலு
மவை கலும்வளரும். (சச)

எம்பெருமான் வில்வவனத் திறையவன்மா தவ ரமரர், தமபெருமான திருவிழாத் தனிதேரதந் தரி சிததோர், கொமபனையா ளொடுவிடைமேற் கொ ணடுவரத தரிசிததோர், வெம்புமலங கெடச்சிவன் முத்தர்களாய் வீற்றிருப்பார். (சரு)

செல்வமலி வில்வவனச் சிவலிங்கத் தருட்பெரு மை, சொலவகையின முறறுவதோ தூயமுனி வீர் முனிவர், வல்வினைகள் கெடவேள்வி வளர்ததபடி கேண்மினென, நலவினைசெய சூதமுனி நயந்தெடு த்து மொழியுமால். (சசு)

மூர்த்திவிசேடச்சருகக் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம-கசஉ.

வேள்விச்சருக்கம்.

திருமலியு மணிமாடஞ் செறிந்துபல வளந்துவ ன்றித் தெயவ நாட்டைப, பொருமிறைவர் தவத் துறையிற் போந்துவினை முழுதிரியப் பூசித் தங்குப், பிருகுவஙகி ரசுவசிடடன் கசியபனத் திரிகுச்சன் பெருமை சால, மருவுகவு தமனிவர்க ளெழுவருமா தவம்புரிந்து வசிககு நாளில. (க)

மாதவரன் னவர்மைந்தர் பாற்கவரே யாங்கிரசர் வளர்வா சிட்டர், காதல்செய்கா சிபராத்தி ரேயர்க

வுச் சர்கள்சுவுத மீய ரென்று, வோதுமிவ ரெழுப
)தின்ம ருடங்கிருந்து தமமுன்றிது வுசாவி னார்க, டீ
தில்புரம் வனநதிகேத் திரந்திகழ்வி மானமைந்து
ஞ் சிறந்த தானம். (உ)

நெடுங்காலந் தமதறிவி னயந்தாய்ந்துந் தெளியா
து ஞேரேலென் றேகிக, கொடுஙகால னுயிராகுடித்
த கூ.ததயாசே வடிககுழைககா தழகா் தமபாற, க
டுஙகாத லன்புடைய தாதையர்தா ளிணைவணஙகிக
கட்டாவி நின்று, ரொடுங்காத கருணையினு லெழுவ
ருமற் றெழுபதின்மர்க குணர்த்தி னாரால. (௩)

எத்தகைய புரங்களினும் பூவாளு ரெனும்புரமு
மிலஙகு கானி, னுததமமா கியவில்வ வனமுநதி க
ளின்மலர்க ளுந்தி யோடி, முதநெறியும் பறகுனி
யுந் தலஙகளிற்சீர் முதிானான தலமுந் தெய்வச்,
சித்திரமார் சிகரத்திற கல்யாண சிகரமுமே சிறந்த
வாகும். (௪)

வேறு.

அனையபுர முதலான வைந்துறப்பு மிகச்சிறந்த,
தனைநிகரு மொருதானந் தககதிரு மங்கலமே, வ
னைபுகழ்சே ரன்பிலெனு வருததவிரு தலததிடை
யே, சினையவிழ்மென் மலர்சசோலை செறிதரவீற்
றிருக்குமால். (௫)

அத்தலத்திற் றிருமூல நாதரொனு மருட்பெயரி, னுததமத்தி னுத்தமமா யொளிராசுயமபுச் சிவலிங ்க, மெத்திசையி னுளளவாக்கு மினிதருள வீற்றிரு ககு, மெத்தியவன் புடையீரும் வெட்டெனப்போ யபய பெறுகென்றா. (சா)

அகத்திடையே யெழுமகிழ்ச்சி முகத்துவழி யா லலரத், தகத்தவதது ஞூழககின்ற தாதையர்சொற் றமைகேளா, மிகத்துதித்துப் பணிநதெழுந்து விள ஙகுமெழு பதினமர்களு, முகத்தினுமின் றருள்கொ ழிககு முயர்ஞான தலமடுத்தா. (எ)

வேறு.

வார்ந்தபற் குனியிற் றேயாநது மாபுளி சுடங்க ண் முற்றித், தோநதமெய் யன்பி னோடுந் திருமூல நாதர் முன்பு, சேர்ந்தபைங காந்த மீர்க்கு நெட்டி ருப் பூசி போலச், சார்ந்தனர் துதிக ளார்த்தித் தா ழ்நதுமற றிதனைச் சூழ்நதார். (அ)

ஈங்குவந் தடுத்த லோடு மென்னென மொழிகே ம் பார, நீங்கினா போலச் சிந்தை நிறைந்த மமம ர்களி னீங்கி, யோங்கிய தாத லாலே யுயர்நதவித் தலதது நாமே, வீங்கிய போகம் வேட்டல் விதியு மன் றுயர்வு மன்றே. (சு)

காலவெல் லைகளி னீங்குங் கடவுளர் போக மெ
ல்லாஞ், சாலவன் பிறப்பின் மீட்டுஞ் சார்ந்துயிர்
தளாவ தன்றிச, சீலமெய்ஞ் ஞானு னந்தந் திளைக்
குமந் நெறியோ காணு, மேலென முயன்றெல்
லோரு மேவுறு கதிக டம்மால். (சo)

வித்தக யோக மாதி விளைத்திடு மழியா வின்ப,மு
த்தியு முகுந்த ஞதி மொய்த்துவாழ் கதியு மன்றக்,
கைத்தெழு நமது வேட்கை கைகட வாம லின்
றே, யுத்தம மெய்ஞ்ஞா னத்தை யுறுநெறி முயற
ல வேண்டும். (கக)

மேதகு ஞான முக்கண் விமலரா லுணர்வ தன்
றி,யோதுயிர் வருக்கந் தன்னு லுணர்வதொன் றன்
றே யந்தச், சேதனப் பொருளா யுள்ளார் திருவுள
மகிழும் வண்ணந், தீதறு வேள்வி யொன்று செய்
துமென் றதனைச் செய்வார். (கஉ)

இட்டிகை கொணர்ந்து வேதி யாதிக ளியல்பி ஞ
க்கி, யட்டொளி மணியாற் பொன்னாற் பாத்திர ம
னைத்து மாக்கி, மட்டுமிழ் சோம மாதித் திரவிய வ
கைக ளெல்லாந், தடடற வருவித் தனரேனார் தனி
த்தனி தொடங்கி னார்கள். (கங)

வேறு.

இருத்து விக்களு மீண்டிய மாணரு மெல்லாங்,
கருத்து மிக்குறு காதலாற் றீக்ஷையைக் கலந்தார்,
திருத்தன் சன்னிதி தனிற்சிவ னார்தமக் குரிய, பெ
ருதத * வேள்வியைப் பேணுத றொடங்கிமற் றவர்
தாம. (௧௪)

இட்டியேபிர வர்க்கிய மககினிட டோம, முட்டி
லாவிதை யாதியாளு சமதைகண் முயன்ற, சட்ட
காலமூன் றினுஞ்சவ னங்கண்மூன றினையுங, கட்
ட நீககுமோர் கம்பநூல் விதிப்படி கண்டார்.(௧௫)

வேறு.

காசில் சாம வேதியர்கள கான மினிது தொடங
கினு, ரேசி லோதிர கணைததினர்க ளியற்றி னார்கள
சமூசனையை, யாசி லத்து வரிகணைதத ராத்து வர
மபண் ணினாநாட்டுங், தேசு மலியெண் கோணமு
றச் செய்த யூப மலங்கரித்தார். (௧௬)

நாளு விததெய வதபபசுக்கள் பலவு நாளுல் யா
தகிட்டார், ராளு மறையின் மந்திரத்தா லவற்றைப்
படுதது வபையெடுத்துக், காளூர் தழலா குதிசெய்
தார் கரைந்த வேனை யங்கத்தி, ளூளு குதியும் விதி
யானே யுஞற்றி னார்கள் வழுவாமே. (௧௭)

---

* வேள்வி-சைவசத்திரயாகம.

வேள்விச் சபையி னுள்ளாரை விறந்த வேனைய நதணரை, யாள்வித தகனென் றேகுறித்திட டாம் றப் பூசை யியற்றினர், கேள்வித துறைமா தவர்த மபாற் கிளந்த பாக மினிதேற்று, வாள்வி்ட டெறிக்கு மணிமவுலி வான நாடர் மகிழ்கூர்நதார்.(கஅ)

அமலன வில்வ வனநாத னமரர்க் கமரன் றனைக் குறித்து, விமல வேள்வி மாதவர்செய விளகக முரைத்தா முனிவீரகாள், பமா முரனு மலாக்கடவுள படாந்த படியுங கேண்மினென, வமிழ்தண் சுவையி னமிழ்தமென்ன வுரைகருளு சூத மாதவனே(கக)

வேளவிசசருகக முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம்-ககூக.

பிரமன்வரவுச்சருக்கம்.

இன்னண மகந்தவ ரியற்றுழி யுலோக
நனனாவள னோககநறு மாமலரின மேலான்
தன்னியலபி னுற்றனது லோகமதி னீங்கி
யன்னமிக வூர்ந்துவெளி யாற்றினியல கினறன. ()

வில்வளரு மாடமலி வில்வவன நேரே
யெலவளரும வானெறி யியங்கலுறு காலை

கல்வரை யெனக்கடவு மன்னமமசை யாமே
நிலவினைய தாயதுதன் னெஞ்சமுளை வெய்த. (உ)

முன்பினிரு பக்கமிரு நாற்றிசையு முட்டி
வன்புகுறை கின்றமட வன்னமதை நோக்கா
வென்படுவ தீதென விலங்குமுடி வேத
னன்பினொடு பார்த்தன னகன்றபுவி தன்னை. (௩)

பார்த்தளவில் வில்வவன நாதரெதிர பண்ணுந்
தீர்த்தாவிழை யாகுதிக ளும்புகை முகத்தி
ஞர்த்தவவா வாயினமறை யஞ்செவி நிறைத்த
தோர்த்தித்து சிறந்ததல மாகுமென வுன்னு (ச)

வேறு.

அச்சமு மன்பும் தோன்ற வதிசய மனத்த னாகி, வெசவென லோடு தண்ணென நெமுந்தவோ விள நகுமெய்ய, னுச்சியிற் குவித்த கைய னொலிமறை துதிக்கு நாவ, னசசிய வூர்தி விட்டு நண்ணினன் பூவா ளனுரை. (ரு)

பெருமறை வாதனு சில்லோர் பிரமவா தங்கள் சிலலோர், கருமவா தங்கள் சிலலோர் காமமுறு னூர னனு சில்லோர, மருவிய ஞானிதனு சில்லோர் வழங்கிய நீதி சிலலோர், பொருவிலகம் பலகள சில லோர் புராணவா தங்கள் சிலலோர். (சு)

சிலர்களா கமதகின் வாதஞ் சிலர்வியா கரண வாதஞ, சிலர்மிகு நிகண்டின வாதஞ சிலர்கள்காப பியத்தின் வாதஞ, சிலாகணு டகத்தின வாதஞ சி லரலங காார வாதஞ, சிலாதனு வேத வாதஞ சில ரேனைக் கலையின வாதம். (எ)

இவ்வகை வாத மெல்லா மிருடியர் செயயா நிற்ப ச், செவ்விய தெயுவ வேள்வி சிறந்தெதிர் விளங்கி த் தோன்ற, வவ்விய மகனற சிந்தை யயன்மிக மகி ழ்ந்துவல்லே, கெளவையம புனலிற் ரேயந்து கட ன்கழித் தடுப்பச் சென்றான். (அ)

இனிதும வேள்வி யாற்று மிருடியர் முதலோரெ ல்லாங், கனியொடு கந்த மூலங் கையுறை யாக வே ந்திப், புனிதமென மலரி ணைப போநதெதிா க ண்டா ரன்று, னையவர் தமமைக் கையாலமைத துயர் கோயில புக்கான. (கூ)

மாதவர் மருஙகு சூழ மந்திரம் புகுந்த வேதன, றீதற வெதிரே தோன்றுந் திருமூல நாதர் செய்ய, பாதபங் கயததின் வீழ்ந்து பணிந்தெழுந் தாடிப் பாடிக், காதலின வலமவந் தெனனைக காததியென் றிரநது பினனும். (க0)

இத்தலப் பெருமை சற்று மெண்ணுறு வெளிய னேற்குப், பததிதந் தருள வேண்டிப் படர்சிறை

யன்னந் தன்னை, யுத்தம பெயரா வண்ண மும்பரிற்
றடையச செய்தாய், பொததுமென் பிழையை யீங
குப் பொறுத்தியென றுரைதது மீண்டான. (கக)

அந்திலவந் தாற்றும வேள்வி யந்தணர் முகத்தி
னோக்கி, யிந்தவைப பகததி னாதை ரின்னருட் குரிய
ரானீ, ரெநதினி வேறப பாற்போ யெயதிடுங் கரு
மமெனறு, மநதிர வேள்விச சாலை மலாமுகத
தோடு புககான. (கஉ)

சாலையை யடுநத லோடுந் தாபதர் தயஙகுங க
னாச, மாலைய மாககி னானுக காதன மருககி யங்க
ண, மாலையி னுதவித் திஙகாய வண்கனி யாதி நல
கி, வேலையி னமிழத மெனன விழுததுதி விளமபி
ச சொல்வார். (கங)

அனனமிச் குயர்ததோ னீயிங் கடுத்தலா லமலர்
தமபா, லென்னுமன் பில்லேனு செயயு மெழின்மக
முறறிற றேயா, மன்னிய விலவ மூல வரதர்க்கு ம
கிழச்சி யேயாந், துன்னிய வவிகள் சாலச சொரிந
துசெய வேளவி தனனால். (கச)

நாயகனும் வில்வ மூல நாதனா ரருளால் வேள்
வி, யோங்கிய பயனைச் சால வுறறன மதுவு மன்றி,
நீஙகரும பிரபஞ் சத்தி னிகளமு மின்றே நீததாம

பாஙகுறும் பரமா நந்தப் பரவையும் படிந்தா மெ
ன்றா. (கரு)

செஞ்சொலா விளையா கூறித திசைமுக ரேடு ம
ஙக, ணெருசிய வேள்வி யாறறி யினியமா புண்ணி
யஙகள், விருசுற வளருஞ் சுதகி யேகனி நினத்தினை
மெயயார், மஞ்சனுக குரிய நெயதோய் வபையழ
ன மடுத்திதிட் டாரால். (கசு)

வேறு.

சனகாமுத லோரிறைஞசுந தமனியநூ புரமலா
ததா, ளனகாமகிழ்ந தமைமயொடு மடனமழுவெள
விடைமேலா, வினமலியும் பூதகணை மெமமருஙகு
மிகநெருஙக, முனிவாசொரி வபையவிதம முகஙக
மழ வெதிர்நினறா. (கஎ)

சயசயவென் றேத்தெடுத்துத் தனிநெடுவா னி
டைநெருங்கும், வயநெடுவே லமரர்சொரி மலர்மா
ரி நிலமறைப்ப, வியமுழுதும பலரியமப வெதிர்நி
ன்றார் தமைநோககி, யயனெடுமா தவர்பலரு மஞ்
சலியோ டெழுந்திருந்தார். (கஅ)

ஆராத காதலினு லனைத்தெலும்பு நெக்குடைய,
வோரட வுடன்முழுதும் விழித்துணைகள் பொழி
கின்ற, நீராகத் திடைதிமிர்ந்த நிறைநீற்றின் வண்

டவிடப், பாரார விழுந்தெழுந்து பன்முறைசூழ்ந் தேததுவரால். (கக)

வேறு.

புள்ளா கியங்கா முகனீண் முடியும் போரோ ன மதா கியமால் பதமுங, தளளா வலியுமனமுங தலை மைச் சலமுங தளரத் துருவிப் பணியு, களளா ரமுதச் சுவையே சரண நாரா யிறுங மையினே த் துனாபால, விளளா தவிளங் கொளியே சரண மெய்ஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம. (உ0)

தண்ணார் மதிவேயங் தபிரான் சரணங தழலா டியசங் கரனே சரணம், பண்ணார் தருவீ ணைதரா சரணம பனிமால வரையின் மருகா சரணங, கண்ணார் தருவா ணுதலாய் சரணங் கடமா கரியீ ருரியாய் சரணம், விண்ணோ டர்விழுத துணைவா சரண மெயஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம். (உக)

சங்கக் குழையாய சரணஞ் சரணஞ் சங்கத் தலைவா சரணஞ் சரணங், கஙகைச் சடையாய் சரணஞ் சரணங கஙகைத் தலைவா சரணஞ் சரணம, பஙகத் துமைவாழ பவனே சரணம் பங்கத் தெமைநீப் பவனே சரணம், வெங்கட் பணியா பரணா சரண மெய் ஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம். (உஉ)

மணமார் தருவில் வனத் தொளிரு மணியே
யினதா ளுறுமன மினரே, துணிவார் சமுசா ரவலை
த திரளைத் துணியா வடியே முகின்பத் தியிறை, பி
ணியாா சமுசா ரநெடுந திரைகள் பிறழும பிறவிக
கடலைக் கடவாத், திணியா ரருளவான கரைசே ருமை
வகை செயயாய சிவசங கரவென றனரால். (உ௩)

வேறு.

இருடிய ரொழுபதின மருமிருண் மலவலி யினை
நூறிப், பொருள்களி னுயரிய பொருளெனு மடிநி
ழல புகுமாறே, யுருகினர் துதிசெய் வவருள மறி
தரு முமைபாகர், தெருடரு மருளினை யருளிய திக
ழ்திரு வுளமானா. (உ௪)

அடர்சிறை யனம்வெளி வழிநடை தடையுண
வயன்மேவி, யிடர்கெட வழிபட விருடிய ரவனொ
டெஞ சியவேள்வி, நடவலு மிறையவர் வரவிது
வினியவர் நலஞான, முடையவ னிடைபெற லு
ணர்மினென் றுரைசெயு முயர்சூதன். (உ௫)

பிரமன்வரவுச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧அ௬.

ஞானவுபதேசச்சருக்கம்.

மாதவ ரெழுபதின் மருக்கும் வள்ளலார்
மேதகு ஞானமங் கருள வேட்டமை
பாதபங் கயப்பணி யலது பற்றறுக
காதல்செய் நந்திதன் கருத்திற் றெளிஞன. (க)

புடையெலா மிடைதரும் பூத நாதரை
யடைதரு மமரரை யங்கண் வேறுற
மிடைதரு மெவரையும் விலக்கி னனரோ
வுடையவன் றிருவுளக் கருத்தை யுன்னியே. (உ)

ஓதிரு வினைச்சம முறறு நின்றிடு
மாதவ ரெழுபதின மருக்கு நந்தினா
தீதற வருள்விழி சேர்த்திக் கைததலம
பாதபங கயமிசைப் பதித்திட் டாசிரம. (ங)

திருவருள் கொடுத்தபின் றிகைப்பு நீங்குற
மருவிய வெமென வந்த தன்னையு
மருளினல் லதையறி யாத வாவியு
மிருண்மல வியல்பையு மியம்பப் புக்கனா (ச)

வேறு.

எண்ணி லாதன வண்டமற் றவையெலா மீண்ட, நண்ணு மாயையோ சடநவின் மலங்களமூன் றூனும், வண்ணம் வேறுற வவத்தையா தியினவருந தான்மாப், பண்ணு வானல னருளிறற் படைப்ப வன் யானே. (ரு)

சிவனு ருத்திரன் சச்சிதா னந்தன்மே வேசன், ப
வன்ப ராபர னிற்குண னினமலன் பழையோ, னா
னைவய றுப்பவ னெனமறை நவில்பவ னெவனோ,
னவனெ னத்தவ முனிவிர்கா ளெமையறி மின்னோ.

அண்ட மோரணு வெனப்பெரி தாயணு வண்ட,
பிண்ட மேயென சிறியதாயப் பெயர்தரா நிறை
வாய, விண்டி டாதமெய யருளினு லலதுமே வா
தாய்க், கொண்ட தாமெம தியல்பையா வருநகுறி
த் தறியார். (எ)

நம்ம ஞோர்புரி தவப்பய * ஞெண்டெளி தருள
ச், செம்மை யாதியி னவையவத் திருவுரு வெடுத்
தா, மெம்மை யோர்ந்தவ ரெமதிய லுருவமு மோ
ர்வார், மம்ம ராளரிவ் வவையவ வடிவுமாய்ந தறி
யார். (அ)

விமல யோகமும் போகமும் வீடுமெய்ந் நூலு
மமர ராதியர்க் காற்றுமைந் தொழிலுமே னையவு
மெமது பாவனைத் திருவுரு வில்லையே லிலவா
மெமது பாவனைத் திருவுரு வுண்டெனி லுளவாம.

இருண்ட வாணவ மகன்றவா ரறிவெம துருவாந்
தெருண்டு பார்மினோ செயதவ முனிவரீர் மலமாய

* நொண்டு - முகந்து.

மருண்ட மாயையைக் கடந்தநா மாயையி னுருவம்
வெருண்ட வாருயி ரெனவொரு காலத்து மேவாம்.

மாயை யாலியற் றிடப்படு முருவெலா நிலையா
மாயு மாலெம துருவமென் ஞானருமா யாதால்
மாய ஞதியர் மாயையி னுருவெடுத் தெடுத்து
மாயு நீர்மைய ரவாபதி யெனவர மாட்டார். (கக)

மாயன் மாமல ரயனிவா மாதவப் பயத்தான்
மேயி னாதிதி சிருட்டியென் றிவைவிளம பிவாக்கு
தூய தாகிய திதியொடு சிருட்டியுந் துடைக்கு [ந்
நாய ஞகிய நமையன்றி நணுவ திலேயே. (கஉ)

அலகி லாதன வுயிரெனப் படுவன வவைதா
நிலவு மாணவத் தனபல நிறைந்தவா ணவத்தோ
டுலவி லாக்கரு மதகன பலவுரைத வற்றோ
டிலகு மாயைய பலவென மூவகைப் படுமால் (கங)

அறுதி முத்தனு யிருப்பவ னரனென நாமே
யநாதி பந்தமா யிருப்பன வாருயி ரனைத்து
மறுதி முத்தரு கியவெம தருளினு லந்த
வறுதி பநதநீங் குறவனு பந்தமு மடுக்கும். (கச)

உயிர்கள் சார்ந்ததன் வண்ணமா யிருப்பதுண்
மையினுற், செயிரி னீககநாஞ் செறித்திடு மாயை
யே கருமம், மயரி லாவவை யிரண்டையு மளவளாய்

மும்மை, மயரு மார்ந்தவை போக்கொடு வரவெ
லா மருவும். (கரு)

மறைக்கு மாணவத் தழுந்திய மாணுயிர் கலாதி,
நிறைககு ஞானமாய்க் கருமஙக ணிகழ்த்தியா னெ
னதென், றுறக்க மேவிழிப பிரண்டுட னுடல்வெவ்
வே றெடுததுத, துறகக நானில நரகமென் றிவை
தொறுஞ் சுழலுய. (கசு)

மூல வாணவத் தாருயிா முயஙகுநாள் காறு, மா
லு மாயையுங் கருமமு மஹமென மயக்கு, மேலு
மாயைதான் சுத்தமே யசுததமென றிரண்டாய்ச்,
சால வேதனு வாதிநான சாகியுஞ சாரும். (கஎ)

கருமமென்பதா காமியஞ் சஞசிதங் காழ்த்து,
மருவி டும்பிரா ரததமூன் றுய்வரன் முறையே,
பொருவி னல்வினை தீவினை புண்ணிய பாவ, மொரு
வி லின்பதுன் பங்களென் றென்றிரண் டாகும்.()

உருவத் தாற்கரு மம்பல வீட்டியு முருவங்
கருமத் தாற்பல வீட்டியுங் கலங்குவ தன்றித்
திருவத் தாமெம தருளினைச சேர்ந்துபே ரின்ப
மருவத் தானறி யாதுமும் மலத்துழ முயிரே.(ககூ)

வேறு.

உழிதருமா ருயிர்க்கிரங்கி யறுதிசிருட் டியின்யா
மே யுலகத் தெங்கும், கழிசிறப்பிற் றலந்தீர்த்த மூ

ர்த்தியென வுருக்கொண்டு கரிசு தீர்த்து, வழியரு
ளுஞ் சிவதருமமபுத்தியினற் புத்தியினன மலிவி
த தப்பா, விழிவிலிரு சரியைமுத லெட்டானு மும்
மலமு மிறுதது மனமே. (உ0)

கேவலமே சகலமிவை கீழ்ப்படுத்துக் கிளர்ந்தெ
ழுந்த வுண்மை ஞான, மேவுதலுஞ் சிலரென்பா
விரவிவிழி யெனவொன்ருய விரவு வார்க, டாவில
ருள் வளர்சுத்த வைந்தவத்தை யினுமுறையே சா
ர்வர் சில்லோ, ரோவிலருந் தவத்தீரென் றுரைத்தி
டைவா திருமூல லிங்கத் தாஞர். (உக)

ஆங்கடுத்த நான்முகனு மறைந்துதன துலகினி
றபோ யமாந்து வாழ்ந்தான், நீங்குதலை மழலைமொ
ழித் தேவியொடுந் திருமூல நாதர் தோன்றி, யோ
ங்கியமெய்ஞ் ஞானமுணர்த தியமுனிவ ரனைதநி
னையு முணர்ந்து தெள்ளித், தேங்குபர மானந்தப்
பெருங்கடலி னென்றுகித திளைத்து வாழ்ந்தார். ()

அறங்கிளரு மவபிருத விட்டிமுடித் தலைதவழ்ப
ற் குனிநீ ராடி,திறங்கிளர்வெண் பட்டுடுத்தார் திகரி
ன்முனி வரர்திசுளா புரியின வாழும், பிறங்கொளி
வேற் சுதவர்ம வேந்தனுமாங் கெய்தியவ பிருத நா
னந், திறங்கிளரச் செய்துமுனி வரர்மகிழ வந்தண
ர்க்குச செய்தான் றனம். (உரு)

அவபிருத நானமெந்தப் புனலிடைச்செய் யினு
மந்த வலங்கற் றெண்ணீர், சிவமலிவான் கங்கையி
னும் பயன்றருமென் றாற்சிறந்த பூவா ளூரி, னுவ
மையில்பற் குனிநதியி லவபிருத நானமுறச் செய்
தோர்க் கெல்லாந்,தவமலியும் பயனினைததென றெ
டுத்துவரைந் தமராருக்குஞ் சாற்றலாமோ. (உச)

வேட்டமனு வங்கியொடு தத்தமிருக் கையைய
டைந்து விதியி னாற்றா, வீட்டுமர ணியிற்கடைந்த
வங்கியினை யுடன்கூட்டி யினிமை கூர, நாட்டமு
று மாகுதிநித தனுமோமபித திருமூல நாதர் பாத,
மூட்டுமுளத் தினராகி முனிவரெல்லாம் பரவெளி
யின் மூயங்கா நின்றார். (உரு)

சிலநாளிங் ஙனமகல வுறங்கினவர் கைப்பொரு
ள்போற் செயல்க ணீங்க, விலகாத பேரின்ப மேலீ
ட்டின் செவ்வியது மேவ லோடுஞ், சுலவாத வறி
வினர்க ளங்கியினை யுளத்தொடுக்கித் துரியா தீத,
நிலையான சிவபோகத் தொன்றாகி யசைவற்று நெ
டிது வாழ்ந்தார். (உசு)

முனிவரெழு பதின்மருக்குந் திருமூல நாதரு
ண் முதிர்மெய்ஞ் ஞான,மினிதுதெரித் தருளியவா
றிதுவாகு மினியறதநி னியற்கை வல்லீர், பனிமல
ர்க்கம் பகப்பொதும்பர் நிழலிருந்து விண்ணவர்தம்

பதியாள் வேந்தன், கனிவுளத்தி னருச்சனைசெய்
கதைகேண்மி னெனசகுதன் கரைத லுற்றான். ()
ஞானவுபதேசச்சருககமுற்றிற்று.
ஆகததிருவிருத்தம்-உசங.

இந்திர னருச்சனைச் சருக்கம்.

அருந்தவப் பிருகுவி னுர்வப் புத்திரன்
றிருகதிய மாதவச் சிவன னென்பவன்
பொருந்திம வரைப்புறம் பொதிந்த கானகத்
திருநதருந் தவத்தினை யிழைத்திட் டானரோ. (க)

புண்ணிய வுடம்பெலாம் புற்று மூடிய
தொண்ணிறத் தளிரமல ருறுசு வைக்கனி
யெண்ணில துவன்றிய விணர்த்த தாருவுந்
திண்ணிய கொடிகளுஞ் சிறைசெய திட்டவே.(உ)

அன்னணஞ் சிவனங்கு சமரு நாளையிற் ன
ற ன்னிக ரிலாதசை யாதியென்றொரு
மனனவ னருந்தவ வரதகிற் றோன்றிய
துன்னிய பேரெழிற் சுகன்னி யென்பவள். (ங)

பாஙகியர் பற்பலா யிரர்தற் சூழ்தர
வோங்கிய புறநக ருற்ற வவ்வனந்
தாங்கரு மகிழ்ச்சியிற் சார்ந்து தண்மணம்
வீங்கிய மலர்பல விரும்பிக் கொய்பவள். (ச)

முல்லையு மயிலையு முற்றுஞ் சூழ்தர
மல்லலம் புற்றது வயங்கக் கண்டன
ளொல்லையங் கடுத்திதி னுளதி யாதென
வில்லியின் வழியினு லினிது நோக்கினுள். (ரு)
நோக்கிய வில்லியி னேற்கு மாதவன்
றேக்கருள் விழியொளி திகழ்ந்து தோன்றலும்
பூக்குழற் சுகன்னிதான பொன்வண் டூதெனத்
தூக்கையிற வுருமபினுற சுலாவிச சூனறனள். (சு)
விழியினைக் கெண்டலு மேவும் யோகமங
கழிதர யார்கொலென் றறவ னேக்கினு
னெழின்மிகு மிரதியு மிணைகொ லோவெனுங்
கழிவனப் பினுளருக் கண்ணுற றுனரோ. (எ)
சிறையழி புனலெனச் சிறந்த மாதவ
னிறையழி யுள்ளக னேரலென் றீர்ங்கதிர்ப்
பிறைநுதன் மடந்தைபாற் பெட்பச் சென்றது
மிறைவளர் மாரனும் விசிகந் தூண்டினன. (அ)
நீதறு யோகத்திற் சிந்தை நீர்தர
வேதமங் கிழைத்ததை யாது மெண்ணலன்
மாதிடை யுளததினை மாட்டி னனெனின்
மேதகு காமநோய் வெல்லற பாலதோ. (கூ)
வற்றிய வுடம்பினன் மறுத்த வுண்டியன்
பற்றிய யோகினன் படிவ மாதவ

னுற்றனன் காமநோ யென்னி லோவெவர்
முற்றிய காமத்தின முழுகி டாதவர். (கo)

வேறு.

மாரவேள சரங்கள் பாய மையல்கொள் சிவன
னென்பான, வீரவே லனைய வாட்கண் விளங்கிழை
யவண்முன கையை, வாரமா கியதன னெஞ்சும பி
னனிட மலர்கை நீட்டிப், பாரவான் புற்று விண
டு பார்விழப் பற்றி னுனல். (கக)

துலங்கிய சுகன்னி யஞ்சித தொடிக்கரம் விதிர்த்
துத் தளளி, யலங்க லுங் குழலுஞ சோர வலறிவோ
நுதலி ஞட, விலஙகரை மணிககாழ் சிந்த வினைச
சிலம பிரஙகி யாாப்பக், குலஙகெழு பாஙகி மார்தங
குழுவிடை யோடி வீழ்ந்தாள். (கஉ)

நடுங்கிய வுடம்புங் காய்ந்த நாவும்வா ரிமைகள்
கூம்பி, யொடுங்கிய விழியு மோவா தோங்கிநீ ளுயி
ாபபும் வீங்கிப், படுஙகவி னெஞசு நோக்கிப் பயந்
ந்தன ளிவளா மென்று, கொடுஙகுழைப் பாங்கி மா
ர்கள் கொமமெனத தெருட்டி னுரால். (கங)

மார்பிடை யெடுததுப் புல்லி வருடிவேர் துகிலி
னெற்றிக், கார்பாந் தனைய கூநதல கையினு லொது
க்கி யிட்டுச், சோர்பனி முகத்து மென்கால் சுழல

வார் விசிறி யூக்க, வோர்பவ ளாகி மெல்ல வோட ரித் தடங்கண் விண்டாள். (கச)

வேறு.

கையாறு சிறிதகலச் சுகன்னியய ருயிர்த்திருக்கு ங காலந் தன்னிற், சையாதி யெனுமிறையு மனைவி யர்நா லாயிரவா தன்னைச் சூழ, வுய்யான மெனச சிறந்த வோங்குமந்த வனத்தினுறு விநோத மாக, நையாத பெருங்களிபபுத் தலைசிறபபக கொய்யுளோ மா நடவிச சென்றான். (கரு)

கவனவாம் புரவியினின் றிழிந்துவனத் துள்ளூ றப்போயக் கலந்த காலைச், சிவனனீ டியபுற்றி னெ திரதோன்றத் திப்பியந்திப பியமென் றேடி, யுவ கையோ டுததிறைஞ்சி யெழுந்துமுனி வரனொ ளிரு முருவ நோக்கி, யவலமார் விழிப்புனல்கண் டார்செயதா ரிவழ்கிதுவென் றருகே பார்த்தான்.

கோற்றொடிகைப் பாங்கியருந் தன்மகளு மொ ருங்கிருந்த குழுவை நோக்கி, யாற்றரிய விடரிவற் கிங் காற்றினவ ரிவரேயென் றகததுக்கொண்டு,காற் றினும்புல் விரைந்தடுத்துத் தனித்தனிகூய் முனிக் கிடுக்கண் கண்டார் யாரே, சாற்றுகவென் றானறந் தை பாங்கியர்யா னறியேன்யா னறியேனென்றார்.

எல்லாரு முனிக்கிடுக்கண் புரியாமை யுரைத்து ரைத்தங் கேக வல்லே, வில்லாளுங் கொடும்புருவ ச சுகன்னியடி பணிந்தெழுந்து விளம்பு கின்றாள், செல்லாரு நெடுமபுற்றி னிலலிவழி யேமுனிவன் செஙகண் டோனற, வெல்லாரபொன் வண்டென் னத் துரும்புகொடு சுலாவினே னெந்தா யெந்தாய.

அறியாமை யாலடியேன் விழியினை வண் டெனக கெண்ட வறத்தின் மிகசான், செறிவார்வெள் வளை முன்கை தன்கரத்தாற் பிடிததனன்யான் றிகைத துத் தள்ளி, வெறியார்ந்த மலர்ச்கூந்தற் பாஙகியர் பால் வல்விரைந்து மீண்டு சேர்ந்தேன், நெறியா ரு மனுவேந்தே நிகழ்ந்தபடி யிதுவென்று நிகழ்த் தித் தாழ்ந்தாள். (கசு)

அந்தோவென் செய்தனையென் றுயினுமா குகவி னிநீ யளுசே லென்றுக், கொந்தாரு மலர்ககூநதற குமரியையங் கிரீஇமுனியைக் குறுகி யேத்தி, யெந் தாயென மகள்பிழைதத பிழைபொறுகக வேண்டு மென விரந்தா ளுகச், சிந்தாத கவலையெல்லாஞ் சிந்திமுனி வரனிதனைச் செப்பினுறல். (உ௦)

வேறு.

மன்னர் மன்னநின் மாமகள் செய்பிழை
தன்னை யான்பொறுக் கத்தவ வேண்டினக்

கன்னி யைக்கடி செய்தெனக் கீமதி
நின்னை யுஞ்சபிப் பேனிது நீக்கிடின். (உக)

எனறு கூறலு மேந்திலை வேலவ
னன்று நாளுமுய்ந் தேனவில் செய்தியை
யின்று சால முடிப்பலெந் தாயென
வொன்று மன்பி னுவந்திது செய்தனன். (உஉ)

முனிவ ருக்கு முடிகெழு வேந்தாகளும்
புனித யோகர்கரும பொற்ப முடஙகலுய்த்
தினிதின் யாரையு மீண்டுவித் தஙகிமுன
பனிம லாக்குழற் பாவையை நல்கினான். (உரு)

செய்த வத்துச சிவனனென பானமதன்
கைத வத்துக கணைக்கதங் காற்றுவான்
பொய்தன் மனனன புதல்வியை வேட்டவ
னுய்தல் கொண்டுடன் வாழநதிருந் தானரே .

வேறு.

இவவாறு சிவனனெனு மிருடிமனை வாழ்க்கைக்குச், செவ்வாய்மைத் துணையாகிச செய்பணிமிற றலைநின்று, துவ்வாத வமிழ்தனைய சுகன்னியொழுகிடுநாளி, லவ்வார்தண் பொழிற்கானத் தசுவினிதேவர்களடுத்தார். (உரு)

ஆங்கொருசார் நிறைவணங் கினைநோக்கி யடுமதனன், பூங்கணையா லலைப்புண்டு புரைபட்ட வுளத்

தினராய், மாங்குயிலி னிசைமருட்டு மழலைமொழித் திதலைமுலை, வீங்குபணைத் தோண்மங்கை விழியெதிர்கின றுரைசெய்வார். (௨௬)

மாந்தளிரி னிறதநணஙகே வரவருண னீதான் காநதருவ மடமாதோ கவினமிகுகின னரமாதோ, வாயந்தவெழி லரமகளிா வனபபின்மிகு வனப்புடையை, யேந்திளமென முலைகொடியே யிருநிலமா தோவல்லை. (௨௭)

மணிமுறுவற் சுந்தரியே மத்தகாசினிநீயா, ரணிமிகுந்த வுன்னுடைய வருப்பிளமென் முலைநோக்கிப், பிணியுழந்து தளர்ந்தனமயாம் பிறஙகுமசுவினிதேவர், தணிவருநோ யெமைதகணப்பத் தண்ணளிசெய் தருளென்றூர். (௨௮)

உய்யாத பெருங்காமத் துரைகின்றூர் முகம்பாராள், பொய்யாத நெடுங்கறபிற் புறவடிநோக கினள்புகல்வாள், சையாதி மகள்சிவனன் றன்மனைவி சுகன்னியென்பே, ரெய்யாது விழைந்தநுமக் கெளியேனல் லேனென்றூள். (௨௯)

வெறுத்தமொழி யான்மறுப்ப வெற்றவுடம் பினராகி, மறுத்தபுதே வர்கண்மொழிவார் வராரோ கமடமாதே, யறுத்தவிள மையும்வனப்பு மழகியவெ

ம் பாலுள்ளதை, நிறுத்துவிழுத் திடினன்றே நின்
பெண்மைக் குறுபயனும். (௩௦)

நரையெழுந்து திரைவிழுந்து நனிமூத்த தாப
தனு, லரையன்மக ளானவுனக் கார்வமிரம புவதா
மோ, வரையனைய மணிமுலையாய் வழாககற்பி னி
லைவழுவிப், புரைபடுமென றுலதுவும போசாமை
புகலகசேள். (௩௧)

எடுத்தவுடற் கேயன்றி யின்னுயிர்க்கு முறையி
லலை, யடுதகொளிரித் தடத்திடையுன னன்பனுட
னிருவேமுந், தொடுததபெருங காதலினுற் றோயந
தெழுந்தான் மூவருககு, மடுத்தவெழி லுருவொப்
ப வயங்குமதா நெடுங்கண்ணாய. (௩௨)

எங்களுரு மூன்றுள்ளு மெவ்வுருவி லுனக்கார
வந், தங்குவதோ வவ்வுருவே தழீஇக்கொள்க வெ
னவுரைததா, திங்கணுதம் சுகன்னிபொன்றுரு
செப்பாது மதித்தேகி, யஙகிகரி யாவரைந்த வனப
னுக்கெல் லாங்கிளந்தாள். (௩௩)

மாதவனம மொழிகேளா வருத்தமிகு மிவ்வுட
ம்பி, னேதமுழங் திருக்கின்ரு மிதுநீங்க விளமை
யொடு, மேதகைய வெழிலுருவ மேவுமெனி னத
ற்கப்பாற், போதனைய விழிமடவாய் போந்தபடி
காண்பாமால். (௩௪)

ஒல்லைபோயத்தேவர்க் குடன்படுதி யெனப்பொ றுமை, வல்லமா தவத்தோன்றன் மனைவிதனை மு னவிடுதது, மெல்லவே நடந்தாங்கு மேவுதற்கு வழிக்கொண்டான, செல்லறீ ரம்மாதுஞ் சென்ற வர்சொற் குடனபட்டாள். (ருரு)

அவத்துறையின் வழியடைந்திட் டறத்துறையி ன் வழியொழுகுந், தவத்துறைமுற றியசிவனன சாந்தடுபப வெதிரநோக்கப, பவததுறையி னுயர் தேவர் பண்பினொடு மளவளாய்ச், சிவததுறையின வழியுயகுந தீாததமுடன படிந்தனரால். (ருகூ)

பூவமர்நது மணிதுறும்ப் பொன்வரித்து மிளிர் கரையின, மூவருமங குடனேறி மொய்த்தபெரு வனபபினொடு, தாவரிய விளமைவலி தழைததோ ஙகித் தேவர்கடம, பாவனைக்குமபகுப்பரிதாம் படி யொப்ப விளங்கினர். (ருஎ)

தூயபெருங் கற்புடைய சுகன்னியவர் தமைநோ க்கி, யாயவென தருங்கற்புக் கழிவின்றே லென்னு டைய, நாயகனே யெனக்கினனு நண்ணுகவென் றுளத்தெண்ணிப், போயனைய சிவனனையே பூங்கர ததாற் றழுவினள். (ருஅ)

திப்பியமா கியவிளமை திகழ்வனப்பி னுருவாய ந்த, வப்பெரிய சிவனனுமிக சழகியமன் னவன்மக

ளூஞ், செப்பலேய மணிமுலேயுந் திணிநெடுந்தோள்
களுமெளுமுங்க, வொப்பரிய பேரின்ப முற்றாபோ
லாயினர். (௩௯)

தலையாய வறிவினாக டரையவரே யாயிடினு,நிலை
யாதும் பிழையாரே னினையாதும் பயன்பெறுவ,
ருலேவாயின் விசும்பினர்க்கு முளளியது முடியாது,
கலேவாயந்த முனிகளிப்பக் கடவுளாகள சமழ்த
தனரே. (௪௦)

நாணலேப்பத தலேசாயத்தார் நலலவசு வினிமேத
வர், பேளுமவர் முகத்தெழுந்த பிறைமினே யெதிர்
நோக்கிப்,பூணலேகரு முலேமாதைப புடைநீககிமாத
வததோன், மாளூருவ மளிதநிரை மறமேவனென் றி
துவிளம்பும். (௪௧)

வேறு.

தேவர் நோயறத நீர்ததிடுந தேவர்கா ளுமகரு,
மேவு வேள்வியிற் சோமபா னம்பெறு விதியைத்,
தாவில் வேள்வியொன் றியற்றியத் தககவேள வி
யில்யா, மோவி லாமலே யுறுமவகை நாடடுதுங
கொண்மின். (௪௨)

என்று தேவர்கண் மகிழ்வுற முகமனே டியம்பி,
வென்றி வேல்வல மேந்துசை யாதியை விளித்து,
நன்று வேளவியொன் றுனக்கிரும் பயனுற நடா

த்த, லின்று வேட்டன மென்றன னவனெலாமிறு த்தான். (சுஈ)

அரிய மாதவ முனிவர ரளவிலர் தொக்கார், பெரிய மாதவச் சிவனனென் றுரைத்திடும் பெரியோன், விரியு மாமறை விளம்பிய விதிப்படி யீசற், குய வேள்வியொன் றுவப்பினோ டுஞற்றன்மே யினனால். (சுசு)

இருவ ராகிய வசுவினி தேவரோன் பவர்களும்
பொருவில் பாகத்தை நியமித்தான் பூசுரர் பெருமா
மருவு காதலி னியமித்த மரபினைக் கேட்டா [ன
னருவி பாய்மத முகத்தயி ராவதப பாகன. (சு௫)

ஒளிறு வச்சிர மங்கையி லொயயெ வெடுத்துக் களிறி வர்ந்துபொன் னுலகினைக் கழித்துநா னில மேல்,வெளிறில கேள்வியோன் வளாந்திடும வேள்வியின் சாலைக், குளிறு வார்முர சொலியெழக் குழூவொடு மடுத்தான. (சுசா)

திமில நான்மறை முறறிய சிவனனை நோககி
யமரர் நாயக னங்கிகால் விழியொடு மறைவா
னிமல நாயக னுவப்புற நிகரிலா வேளவி
விமல மாகநீ புரிவதை விலக்கிலேங் கண்டாய். ()

அண்ட வாணர்தம் மனைதொறு நித்தலு மலைந்து, கொண்டெடும் மேவலின் வயித்தியுங் குறித்திடு

மமரர்க், குண்ட லாமவி யுதவலொட் டேனனத் தடுத்து, விண்டி டாதமா தவர்தமை நோக்கினன விளம்பும். (சஅ)

ஆற்று வேள்வியி னந்தணீ ரசுவினி தேவர், சாம் று வானவர் தம்வழி யொழுகுமவ் விழிவை, யேற் ற தேயலா லிருநிலத் தினுஞ்சரித் தீங்குத, தோற று மானிடர்க் கொப்புறுந் துரிசினர் கணடா. (சகூ)

நீயி ரன்னவர் தமக்கவி நியமித்துக் கொடுத்த, லா யி னீர்றுமக் கடாதுல கனைத்தினு மிறைமை, மேயி னேற்சலால் வேள்வியில் விதிப்படி பாக, மீய லே விலக் குதலென வியம்பதி காரம். (ருo)

அவிதத வைம்பொறி யறவர்கா ளன்றொருகால ங், குவித்து வைத்தன சொடுந்துயர் கரநதுழந் த னம்யாங், கவைத்தெ ழுந்தொளி ரெழுமணி நாவு டைக் கனலோன், சுவைதத நன்மொழி துருவி யெம்பாலெடுத் துரைத்தான். (ருச)

ஆத லாலவ னுதவிசெய தமைக்கருள் கூர்ந்திட், டோது வேள்வியி னமக்கரு கேயிருந் துண்ணக, காத லாலவிப் பாகநாங் கற்பித்துக கொடுத்தாந், தீதி லாதவச் செய்தியுங் கேண்மினென் றுரைப் பான். (ருஉ)

வேறு.

விருத்திர னுயிர்க்கிறுதி மேவுதல புரிந்து
வருத்தமிகு வன்பழி மரீஇயொரு மடுககட
டிருதததைய தாமரையின் செவ்விமலர் நாளத்
துருததக வொளித்திட ருழந்தன மிருந்தாம்.(ருங)

நாயக னிழநதவிள நங்கையரை யொத்து
மாயுமறி வாளரை யடாக்கழக மொத்து
மேயபனி மாமலா விளிநதகய மொத்து
மாயிரு விசும்புலக மாயந்தது வனப்பு. (ருச)

ஆயந்தமரர் கூடியகல் வானுலகம் வார்தோ
ளேந்துமொரு வேநதனொ டிராமையெழிலென்றும
வாயநதிடுவ தினறுமுன ம வைகியர சாண்ட
வேந்தனிலே வேறரையன் வேண்டுமென நாடி. ( )

வாம்புரவி வேள்விபல வாய்மையொடு செய்தான்
றேமபயிலு மைநதரு செறிந்தவுல கெல்லா
மோம்பியர சானுரிமை யுற்றுள னிவற்கே
யாமபரிச தென்றுநகு டற்கர சுறுத்தார். (ருகூ)

அன்னவ னிருநதுவிசும் பாண்டுவரு நாளிற்
றன்னிகரி லாதசசி மாதுதனை வேட்டப் [ணி
பொன்னிழை சுமந்தொளிர் புலோமசையை நண்
னின்னலம் விழைந்தன னெடுங்கணரு ளென்றுன்.

வேறு.

பொருவறு வனப்புச சான்ற புலோமசை கேட்டு மன்னன், கருதிய திதுவா லென்று கருத்திடைக குயயம் வைததுப், பருவர லொழியின் சொல்லாற் பசருவா ளரச ரேறே, யிருவிசும் பாள்கின் றூர் யா ரவரெனக் கிறைவா கண்டாய். (௫அ)

ஆயினு மரசு வாவென் றறையவி ராவ தத்து, மாயிருந் தவங்கள் சான்ற மாதவ ரெழுவா காவப், பாயிருள் பருகுஞ் சோதிப் பன்மணிச் சிவிகை மீதுஞ், சேயிலை வேலோ யென்பாற் சேருதன முறைமை யாகும். (௫௯)

அல்லதூஉம் விரத மொன்றை யகத்துற நாடிக கொண்டேன், வல்லவா றதனை யாற்றி வரையறை வைக லெல்லாஞ், செல்லவே வேண்டு மென்று சில பக லிடைநீட் டிப்ப, நல்லவே மெல்ல வோதி நகுடனைப் போககிப் பின்னர். (௬0)

குரவனை யடுத்துத் தாழ்ந்து கும்பிட்டுச் செய்தி யெல்லாம், விரிவுற வுரைத்து நின்றாள் வியாழமங் கதனைக் கேட்டு, வெருவரேன் முனிவர் சாப விளைவினு னகுடன் வீழ, மரவக லல்குலாயென் றகற் றியா ரழலைக் கூவி. (௬௧)

இந்திர னிருகருங் தேய மிலைப்புரை கிளைத்துக்
கொண்டு, வந்திடு கென்றங் கேவ வயங்கழ லமர
ருடி, நந்தமை யரிதிற் கண்டு நகுடனை கூக்கு மா
று, மந்தணா பெருமான் சொன்ன வார்வமு மனை
த்தும் விண்டான். (௬௨)

அம்மொழி கேட்டுத் துன்பத் தாழ்ந்தநா முவ
கை வெள்ளம், விம்முற வெளிக்கொள் சாலை வேந்
தனு நகுட னையா, தமமடி வணங்கிப் போற்றித் த
ன்குறை யுரைப்பத் தெனசொற், செம்மன்முன்
னுன வையர் சிவிகையைக் சாவிச் சென்றார். (௬௩)

புற்புதப் போகம் வேட்டுப் புங்கவர் தம்மை யே
வு, மறபவுள் ளதகா னன்றா செயலினை யருளென்
றெண்ணுன், சற்பவென் றிருகாற் சொன்னுன் றழ
லெழ விழித்துச் சாபம், வெற்பொடு கடலை வென்
றான் விளைத்தன னகுடன் வீழ்ந்தான். (௬௪)

குறுமுனி வெகுளித் தீயாற் கொற்றவே னகுட
ன் வீழ்ந்து, மறுகிய செய்தி கண்டோர் வழியிடை
யுரைப்பக் கேட்டு, நறுவிரைக் கற்ப நாட்டை நண்
ணி[illegible]ஞ் செங்கோ லோச்சி, யுறுமழ றனக்கும் பா
க முதவின மாத லாலே. (௬௫)

அவ்விய கவ்வி யங்க ளனைத்திற்கு முதல்வன் யா
மே, செவ்விய முனிவர் காணந் திருக்கவர் நகுட

ளையர், வெவ்விய வெகுளித் தீயால் வீழ்ந்தன னெ
மக்கு மாறா, யில்விடைப் பாக மீயி னிடருழப் பீர்
க ளென்றான். (சுசு)

வேறு.

தருக்கி னாலிது சாற்றலு மிந்திரன்
வெருக்கொள் சிந்தைய ராயினர் மெய்த்தவர்
பொருக்கெ னச்சிவ னப்பெயர் பூண்டவத்
திருக்கொள் சிந்தையி னானிது செப்புமால. (சுஎ)

புகழ்செ யந்தணர் பொங்கிய வெப்பினா
னகுடன் வீழ்ந்தன னென்று நவிற்றினை
புகரி லிம்மொழி பொள்ளென விங்ஙனே
யிகவ தாக வியம்பினை புத்தியை. (சுஅ)

எங்க ளுக்கதி காரங்க ளில்லெனப்
பொங்கிப் பொங்கிப் புகன்றனை வேதியர்
துங்க வாக்கிற் றுயர்நகு டற்குநீ
தங்கு நற்றுணை யாவது சத்தியம். (சுகூ)

இரவி தன்கிர ணத்தெரிக் குந்தழ்ல்
விரிசு வாலையி னால்விளிக் கும்மா
சுரிய தண்டத் துலகநல லந்தணர்
சரத வாக்கிற் றகிப்பர்கள் காண்டியால். (எ0)

காள கூடங் கலந்த வுயிர்கொலும்
வாளு நேர்ந்த வொருத்தன் வலிதெறு

மாளு மாமறை யந்தணர் கோபத்தீ
மூளின் யாவு மொருங்கு முடிக்குமே. (எக)

தரும மூலத்த தாகித் தழைக்குமாற்
பெருமை வையகம் பேணுமத் தன்மமும்
பொருவில் வேதம புகன்றது வேதமு
மிருமை யந்தணர் தம்வயத் தென்பவே. (எ௨)

அனைய தன்மைய ராதலின் வச்சிரா
வினையின் விண்டு விளங்கிய வந்தணர்
நினையு நெஞ்சினு நித்தலு மியாவரும்
புனையு நன்மைகொள பெற்புறு தேவரே. (எ௩)

தேவர் காவல செல்வச் செருக்கினன்
மேவு மாறு மதித்து விளம்பிலை
யாவ தெனனைநின் றுற்றவி னாலிவட்
பாவி நீபின் படுவது காணடியால். (எ௪)

ஆற்று நன்றி யசுவினி தேவர்க்குச்
சாறறி னுந்தழல் வேளவியிற் பாகநீ
ரேறறு வைகுதி ரெனறிதை யார்கொலோ
மாற்ற வலலர் வழங்குத றிண்ணமே. (எ௫)

காம மாதி கடந்தவ னின்னணநு
சேம வான்மொழி செப்பி யிருவர்க்குஞ்
சோம பானந் துலங்க நிறீஇயினு
னீம நேர்முகத் திந்திரன் காணவே. (எ௬)

வே று.

பாழி நற்றவ வல்ல வன்பகர் பாசமன்ற நிறுத் தலு, மூழி யங்கி யெனக்கி ளர்ந்துரு மேறு யர்த்த வன் வேள்வியைய, பூழி செய்திவ ளுவி யுண்டுபின் போவ தன்றி விடேனெனச், சூழி வெண்களி றுந் தி வச்சிரஞ் சுற்றி யோச்சின னூர்த்தரோ. (எஎ)

கண்டு மாதவ ரஞ்சி யாசி கரைந்த னர்சிவ னம் கழன், மண்டு வேள்வியின் முன்னி ருந்திடு மாற்ற லர்க்குரு மேறனுன், மீண்டி மேல்விழும் வச்சி ரத் தினை வெய்து நோசகின னபயடை, அண்ட நின்ற து கம்பி னூர்விழிக் கஞ்சு காமுகா நெஞெசென. ()

புவனம் யாவு நடுங்கும் வென்றி புணர்ந்த வச்சி ரம் வீண்படக், கவள மாஸ்களி றூர்ந்து டன்றவி ண் காவன் மன்னவ னேக்கியுள், ளுவகை யாண் மைநல் வீர மாதி யொருங்க விந்தற நாணினுன், சிவன னுனவன் றீவி ழித்தவன் றீமை நோக்கி யு ரைப்பனுல். (எகூ)

மாசுர் சூழ்தர விண்ணின் மேலிறை மாட்சி பூ ண்டமர் வண்மையும், போக மார நுகர்ந்தி டப்பு ணர்செல்வ மும்புகல் பேதைநீ, யேக வானேயி னீசர் பாத மிறைஞ்சு வேற்கிகல் செய்தனே, வேக

மாக வவற்றின் விண்டிடு கென்று சாபம் விளைத்தனன். வேறு. (அ0)

திருவும் வலியு மொருங்கிழந்து திவள்பேரணியும பொன்னுடையு, முருவி னொளியு மிகக்கருகியுளைந்தா னிவ்வா றுலகனைத்துங, குருவெண் குடையி னிழல்பரப்புங் கோமா னிழியு மெனிலேனோர், பொருளும் வலியு மழியாத பெற்றி யுளவோ புகலுங்கால். (அக)

அந்தோ கொடுப்ப தழுக்கறுப்பா னனைத்து மொழிய விலம்பாடடாம், சிந்தா குலமுற் றழிகின்ற செய்தி சிலநாள் கழிந்தன்றே, கொந்தா ரழன்முனை னசுவினிக்குங் கொடுபப தழுக்கற் றிந்திரனோ, நந்தா வலியும் பெருந்திருவு மன்றே நழுவ நலிந்தமையால். (அ௨)

வீடாச் சாபத் தொடக்குண்ட விண்ணோர்க் கரையன் விரைந்தேகி, வாடாச் சீர்த்திக் குரவனிரு மலர்த்தாள் வணங்கி யெழுழ்வலியு, நாடாப் போகப பெருந்திருவு நழுவ வுருவும் வேறாகிக், கூடார்க் காண்மை பெருககினேனை குழையா தென்னைக காவென்றான். (அங)

விளைந்த சாபத் தொடக்கினையும் வேந்த னுரைத்த மொழியினையு, மளந்து குரவன் மொழிகுவா

னமரர்க் கரசே சாபத்தா, லுளைந்து பெரிதுந் தள
ராதி யுளும்று கருமப் பயன்வந்து, வளைந்து விடி
ன்மற் றநுநுகர்ந்தே மாற்றல் வேண்டும் வைய
கத்தே. (அச)

மூண்ட வினைய பெருந்துயர்களு முன்பே வினைநீ
முடித்திட்டாய், வேண்டி யெவர்க ளெக்கருமம் வி
ளைத்தா ரவர்கக்கே யதுபயனு, மீண்டு மதனபின்
னிரங்குதலா லெனவந் துதவு முனபுரிந்த, மாண்
ட வினையு மிதுநீரும வழியுங் கேளென் றுரைசெ
ய்வான். (அரு)

வேறு.

இதங்க ளேபுரிந் தின்புறு கின்றவன்
மதங்க ளேபுரி வானபொறி வெனறவன்
சுதங்க ளாதி கடந்த கருத்தின
றுதங்க னெனவொரு மாமுனி யுத்தமன். (அசு)

பரந்த நீழற் பனச வனங்குலாய்
வரந்த ழைத்தொளிர் வான்றலத நூடுபுக
கரந்தை தீர்க்கு மமிழ்தம் பெறகருதித்
துரந்த வாத வருந்தவ மூககினுன். (அஎ)

அரிய மாதவ வங்கி யெழுந்துலாய்
விரிய மாகதநும் வெய்து கனற்றலாற்

ல
பெரிது மாற்றலர் நின்றொடும் பேதுறீஇ
யுரிய தேவர் கயிலையை யுற்றனர். (௮௮)

ஆல முண்டருள் செய்த வமுதனே
கால காலனே காம தகனனே
வேல மோல மொருமுனி மாதவச்
சீல வங்கி தெறுவதற காறிலேம். (௮௯)

என்று கூறி யிறைஞ்சின ரெம்பிரா
னன்று நோக்கி நடுங்கலி ரும்பதி
சென்று சேர்மினென் றனவர் சென்றபி
னன்று நின்னை யருட்கணி னோக்கினா. (௯0)

மாத வத்தின் வதிந்த முனிக்குநீ
சாத லைத்தவிர்க குந்தனி வானமருந்
தீதல செயம்மதி யென்றருள் செய்தனைப்
போத விட்டனன புங்கவர் வேந்தனே. (௯௧)

போந்த பின்னருள் போற்றியவ் வாறுநீ
சந்தி டாம லிகலொரு வஞ்சனை
வாய்ந்த நெஞ்சின மதித்த தளிற்பொதிந்
தேந்தி வானமிழ் தெகினை நீசரைய. (௯௨)

தூர நின்று துலங்கிய மாதவ
வீர நின்றவிண் ணோக்குங் கிடைத்திடா

வார நின்றதண் வாளமிழ் தூமிதோச்
சார நின்றனை தாங்கினன் கொள்ளென்றாய். (கூஙு)

வெள்ளை நீற்று விரதியனீங்கிவன்
கள்ளை யுண்ட களிப்பின் மொழிந்தனன்
றள்ளு நீசன் றனக்கமிழ் தெங்ஙன
நள்ளு மென்றது நாடி யுணர்ந்திலன். (கூச)

செஞ்சொல் விண்டியின் சேயிடை நீங்கெனக்
கஞ்ச மென்கரங் காட்டி முடுககினை
வஞ்ச முற்றியு தென்று மதித்துநீ
யஞ்சு நெஞ்சினை போன்றகன றோடினாய். (கூரு)

வேதம் யாவும் விளங்க வுணர்ந்தவ
னோதி யாலுணர்ந் தானு று கைதவம்
பேதை பேதைநம் பிஞ்சுக னெனையி
னீதி நின்றில னீள்வினை கோட்பட்டான. (கூசா)

அந்த விந்திர னந்தணர் சாபத்தால்
வெந்து வெந்து விழுந்தகு செலவுற
மைந்து நீங்குக வச்சிர முமவலி
சிந்து கென்று செயிர்த்துரைத் தானரோ. (கூஎ)

உருத்து ரைத்த வுதங்கநன் மாதவன்
பெருத்த சாபம்பின் சென்று பிடித்தலு
மருத்த மாதி யனைத்தையு நீங்கிநீ
வருத்த முற்றனை வானவர் வேந்தனே. (கூஅ)

தவறில் வேதியர் தம்மை யவமதித்
துவகை நீக்கி யொழுகுகின் றூனெவ
னவனை யபபொழு தேயருங் கேடெலா ந
துவர வந்துறச் சுற்றிடு மென்பவே. (௯௯)

மறைவல் லாளன் மறலி வெகுளினு
நிறைய வையினு நீடுறத் தாக்கினு
மிறுதி செயயினு மேஙகச் சபிக்கினு
மறிவி னூர்வழி பட்டே யகலுவார். (௧00)

மலஙகச் சீறலும வைதலுந் தாக்கலுங
கலஙகச் சாபங கரைதலுங கோறலு
மிலஙகும வேதிய ரென்று மொருவராம்
புலங்க வெயபதுறுத் தப்படு வாரர்.ல (௧0௧)

வேறு.

ஆத லான்மறை யாய்ந்த வந்தண
ரோது வாயமொழி யொன்றி னூலிதோ
வேத மெய்தினை யேத நீங்குமா
றோது கேமது வுவந்து செய்ம்மதி. (௧0௨)

துஞ்ச னீக்குவா னமிழ்தந் தொல்லைநாள
விஞசக கொண்டவண் மேவி வைகினா
ரஞச மேவிய கடவு ளாரண
னஞ்சம் பன்றியா யன்று தேடினர். (௧0௩)

அனைய காரண மதனை யுன்னியே
யினிய வானமிழ் தெயத லாமென
நினது வஞ்சனை நிகழ்ந்த பின்னரு
முனிவ னவ்வழி மொய்ம்பின் வைகினான். (கOச)

நீரி னான்மிக நிகழ்ந்த சேற்றினை
நீரி னல்லது கழுவ னேருமோ
வோரும் வேதியர் சாப மொன்றினாற்
றீரு மோவவர் நோக்கி னல்லதே. (சO௫)

உதங்க னென்னுமவ் வுறுவ ரன்றனக
கிதங்கொள் வானமிழ் தேந்திச சென்றுநீ
கதங்கொ ளாவகை கனிந்த மென்மொழி
விதங்க ளான்மகிழ் வித்து நல்குதி. (கOசு)

வேறு.

மலர்ந்தகம லத்தவிசின மஙகையஙகண் வீற்றிருந்த, வலர்ந்தகடிக கைத்தொடையா ரடிமலர்ப்பூசனைபுரிந்து, நலந்திகழ்மா யவன்மாாப நண்ணினளா தலினந்தத், தலந்தனையா வருமொழிவர்தகுந்திருமங் கலமென்றே. (கOஎ)

மங்கலேச் சுரரமுதேச் சுரரென்ன வளர்நாமத்
தங்கணே வீற்றிருந்தா ரவர்தம்மை யினிமேலே
தங்குசீர்த் துவாபரத்தி னந்தத்திற் சைமினிசீா
பொங்குமா தரவோடும் பூசித்து வரம்பெற்று. ()

வேறு.

ஏக மாக விருந்திசைககு மினிய சாம வேதத்தைச, சாகை யோரா யிரமாககித் தக்க கரும காண்டமுநன, ஞா மீமாஙஙிசத்தாணிச் சயிககப் பட்ட தாப்பண்ணிப், போகம வீடு வேடடவாதம பொருட்டு விளககு வானதனல். (க0சு)

தக்க பனச வனத்தாற்குச் சாம வேதீச் சுரனெனவுந, தக்க திருமங கலநதனககுச் சாம வேத புரமெனவும, பொகக மகன்றே ரெடுத்துரைபப புலவர்க கரசே யததலதது, முககணெருவா பூசனையம முனிவ னருளாற் புரிந்தேகி. (கக0)

திருமங கல்ததின் கிழககெலலை சிறந்த வில்வவனஞசால, மருவி விளஙகும் பூவாளூா வரைப்பிற்றுலங்க வெழுந்தொளிரு, முருவின் விளஙகுங் கலயாண சிகரத திடையே யுறைந்தருளும, பொருவில கருணைத் திருமூல நாதர் தமையும் பூசிதது.()

ஒறுக்கும் பெரிய சாபத்தி னொழிந்து வலியும் பெருந்திருவுஞ, சிறகக வினிய திருமூல நாத ரருளாற் சேர்ந்தல்லல, கறுக்கு மனைய நகர்மேல்பாற் கவ்வியூதி யிரண்டென்ன, வறுக்கும் வரைப்பி னருச்சுனநல் வனத்தி னடைந்திட டளகையர்கோன். ()

மாறு வெறுபகைக் கிறைமையினை மருவ மதித
துச் சிவலிங்கத், தாறு டியசெஞ சடைப்பெருமா
னடித்தா மரைகள் வழிபட்டான், கூறு நிறைவத்
தலத்துங் குறுகி வழிபா டினிதாற்றி,வீறுர் துறக்க
நாடெய்தி விசும்பாண் டிருத்தி யெனவிடுத்தான.

அருளி னுரைத்த குரவனமொழி யனைத்துங் கே
ட்டுப் புருகூதன், பெருகு முழுவ லுளந்தேக்கிப்
பெயர்ந்து சுதையுங கரத்தேந்தி, வெருவு வினைகண்
முழுதிரித்து விளஙகுந் திருமங கலஞசார்ந்து,
பொருவின் முனிவனை மகிழ்கொள்ளப் புகழ்சேர்
முகம னொடுங்கொடுத்தான். (கக௪)

வேறு.

அடுத்திடு மமரா வேந்தற் கருக்கிய மாதி நலகி,
கொடுத்திடு மமுதம வாஙகிக் கொண்டபின் னுதங
கன் சொலவான, கடுத்தவழ் குலிச வேலோய் கம
லனு தியர்கள் பூசை, தொடுத்திடுஞ் சாம வேதிச்
சுராரிதோ விளஙகா நின்றார். (ககரு)

இத்தகு சிவலிங் கத்தி னிறைவரைப் பூசித் தே
கி, யுத்தம வில்வ கானத் தொழுகுபற் குனிதீ ரத்
திய், பொத்தொளி மணிப்பொற் கோயிற் புட்பலி
ங கரைப்பே ரன்பு, மெத்திய வுளத்தாற் பூசை வி
தியுளி யாற்றிப் போற்றி. (ககசு)

அண்ணலா ரருளிச் செய்த வருளினைக் குயயந் தன்ற, லெண்ணுரு திகந்த பாவம் யானிடுஞ் சாப ந் தீமை, நண்ணுறுச் சிவனன சாபம் யாவையு ந ழுவ நீக்கி, வண்ணவான் செல்வ மெயதி முன்பு போல் வாழி யென்றான். (ககஎ)

மெய்த்தவ வுதங்க னுள்ள விருப்பொடு மகிழ்ந்து கூறப், பொயததலை நின்று வஞசம புணாததிறே னுவகை பொங்கிக, கைத்தலக் கனிபோ லாஙகுக் காட்சிதந் தருளா நின்ற, பைத்தலை யாரம் பூண்ட பரமனைப் பூசை செய்தான். (ககஅ)

ஆங்கருள் பெறறு நீஙகி யழகிய பூவா ளூரைத், தீஙகெலா மகலச் சாாநது தெளிந்தபற் குனிநீ ரா டி, யோங்குகல் யாண நாத ருவந்தருள் சிகரந தா ழ்ந்து, பாங்குறு கோயில புக்குப் படிமிசை வீழ்ந் தெ ழுந்தான். (ககக)

உழுவலன் பீரப்ப வுள்புக் கொளிாதிரு மூல நா தர், செழுமலர்ப் பாதஞ் சாலத் தெரிசித்துச் சிறி யே னுங்கு, முழுவதும் பிழைத்தே னிஙகு முழுவ தும் பிழைக்கும வண்ணம், விழுமிய கடைககண ல்க வேண்டுமென் றிரந்து போற்றி. (க௨0)

திரவிய மனைத்துங் கொண்டு திகழ்மறை விதியி னூற்றால், வரமலி புட்ப லிங்க வள்ளலை யருச்சித

தேத்திப், பிரணவத் தோடுங் கூட்டிப் பிறையறுஞ்
சாந்தம் யாந்தம், விரவுமந் திரத்தை வேண்டு ம
ளவுஙகண் மணியா லெண்ணி. (௧௨௧)

கோடிசெங் கதிர்க ளொன்றாக் குழுமினி னனை
ய தேசுங், கோடிவெண் கதிரக ளொன்றாக குழுமு
சி தளமு மொன்றாக, கூடிநின் றொளிருங கோல
மேனியும் வாம பாகங, கூடிய வுமையுங காளங் கு
டிகொளகண் டமுமுக் கண்ணும். (௧௨௨)

தத்துவ வலியை வென்ற சனகரா தியர்கள் சூழ்
ந்து, கைத்தலங கூப்பி யேத்துங் காட்சியு மாக
வெண்டோ, ளத்தனை வில்வ மூலத் தமலனை யாது
ந் தோயா, முத்தனை யனைதது மாகு முதல்வனைத்
தியானஞ் செய்தான். (௧௨௩)

இந்திர னிவ்வா றும்மி யிருந்திடு நாளி லோர்நா
ட, சந்திரன முடியில வேயந்த சங்கர னெதிரே
தோன்றி, பந்தரத் தரசே சாப மகன்றது திருவுந
தேசுந், தந்தனங் கொண்டு முன்போற் றமனிய வு
லகா ளென்றார். (௧௨௪)

உய்ந்தன னுய்ந்தே னென்றுருமுயர் கொடி
யோன் பல்கால், வந்தனை புரிந்து சால வலம்வந்து
கூதது மாடிச், சிந்தையி னுவகை பொங்கத் தெண்

புன லுறைபபக்கண்களை, பந்தவல் வினைவிட் டோ
டப் பரமனை நோக்கிச் சொல்வான. (க௨௫)

கஙகையைச் சடையில வைத்த கடவுளே சரண
ந் தெய்வக், கொஙகுயிர கடுககை மாலைக் குழகனே
சரணம் பசசை, மங்கையோர் பாசம் வைத்த வள்
ளலே சரண நாயே, னிங்குனைச் சரணஞ சார்ந்தே
னெனபிழை பொறுததல் வேணடும். (க௨௬)

பண்டெலா மடியே ளுலும் பங்கயக் கடவு ளாலு
ம, விண்டுவி ளுலு மேனை விண்ணவ ராலுங கண்டு,
கொண்டிடப படாத லிஙக சோலநோ காட்டு நீல,
கண்டற்குத தமியேன செய்யுங கைமமாறு காணி
லேனல, (க௨எ)

வளங்கெழு ஞானத் தாலும வரமலி யோகத தா
லும், விளஙகிய கருமத் தாலு மெயத்தவ ராதி யோ
ரக, ளுளங்கொடு வழிபா டாற்று மொருபெருங் க
டவு ணின்பாற், றுளங்கலில் லாத வன்புந் துறுத்து
தல் வேண்டு மென்றான். (க௨அ)

இரந்தபல் வரமு நல்கி யெம்பிரான் மறையு மெ
ல்லை, வரந்தரு மருளா லாங்கே வானிடை யிருந்து
நன்மை, சுரநதிடும் வியாழப் புத்தேள் சுரர்குடை
கவரி வேழ, மரம்பைய ராதி சார வமரர்கோ னனை
த்துங் கண்டான். (க௨௯)

கண்டவன் மகிழ்ந்து தெய்வக் களிற்றினை நோக்கிச் சொல்வான்,றெண்டிரை சுருட்டுந் தீமபாற் சிந்துவிற் பிறந்த யானை, யண்டநாளு சார்ந்து வைகு மத்தகு சபைக்குச் சீரமை, கொண்டிடா தழகு வாய்ந்த வுருப்பசி குறுகா ளாயினை. (கரு௦)

வேறு.

உரைசேர் மறைதெள் ளியனவி னொருமா திருகக விடங்கொடுத்தோன், புரைதீர சபையி னடமாடும பொழுது புகுரா வசுவெனனுங், தரையாளொருமா னிடவேநதன் றன்னை விழைந்த காரணத்தால், விரையார் கமலத் தொடைமார்பா் விளைததான சாப மதனாலே. (கருக)

தெண்ணீர் வழக்க மொருநாளுந் திராப் பொன்னித் தென்கரையிற், பண்ணீர் மையின்வண் டிசைமுரலும் பாரி சாத வனத்தெய்தி, யுணணீர் மையினலரியதவ முஞற்று நின்ற வுருப்பசியை, நண்ணீர் மையினலழைததீங்கு நணுகா யெனறு விடை கொடுத்தான். (கருஉ)

அயிரா வதமங் கெழுந்துபோ யரிய தவத்தின் மனம்வைத்துப், பெயரா திருந்த வுருப்பசியைப் பெயர்ப்பக் கருதி விளித்தார்த்திட், டுயிரா வுடன்மேல் வளிபரப்பி யொழுகித் திரண்டு துளைவாய்ந்து, மயி

ரார் கரத்தால் வளைததலைத்து மலைத்துப் பிடித்தி
ாத தனதயன்றே. (கரு௫)

அசைவற றிருபப வருந்தவத்தி ஞற்ற விதுவெ
ன் றறியாது, விசையுற் றெழுதது வழிஇடதூரச செ
ன்று விழுந்து மூர்ச்சித்த, திசையும் ஞெளிரு மணி
யதன்மே லிருநத திடையோ கழிந்துலகப், பசையற்
றவாக ளைமபொறிபோற் பாரில் விழுந்து சிதர்ந்த
தே. (கருசா)

தகர்ந்து விழுந்த மணியாஙகே சகல வுருவுந் தன்
னுருவாயத், திகழ்ந்த விறைவன சிவலிஙக வுருவா
யத் திவள்கின் றதுமுழுமே, முகந்த வொருத்த னு
ருபபசியோ டுறுமென றிருந்த புருகூத, னிகழ்ந்த
தழியா னீட்டித்ததெனனே யெனறு நினைந்தெழுந்
தான. (கரு௫)

பனிவான் விசுமபு முழுதளக்கும் பாரி சாத வன
ததேகி, நனிவீழந் தயாந்த வெண்களிற்றி னலிவு
நோககி யாங்கிருநத, துனிதீர் கருணைப் பெருமானுர்
துணைததாண் மலாபபூ சனையாறறி, யினிதா மயிரா
வதேச்சுரரென் றிட்டானவர்ககுத திருநாமம். ()

கந்தங் கமழு மவ்வனத்துக கலநத பாரி சாதேச
ர், முந்து மருளால் வெண்களிற்றின் மூாச்சை தீர்
தது மிகவெழுப்பி, வந்த பிரம சாபத்தை மாற்றித்

தவஞ்செய் யுருப்பசியுஞ், சிந்தை மகிழ வுடன்
கொண்டு திகழ்ந்த மணிலிங் கமும்வணங்கி.(கநஎ)

மீட்டு மருளுக் காகரமாய் விளங்கா நின்ற பூவா
ளூர், கோட்ட மகன்ற பேரன்பிற் குறுகிப் பூசை
புரிந்து நுத, ளூட்டந் திகழுந்த திருமூல நாத ரரு
ளாற் பரிசனததி, னீடட முடன்கொண் டெழுந்து
வேோ யெழிலார் மருத வனஞசார்ந்தான். (கநஅ)

அளகை நகரின் வீற்றிருக்கு மரசன் பூசைக கரு
ள்புரிந்த, வளமிக் குயர்நத கயிலாய நாதர் தமை
யும் வந்தனைசெய, துளமிக் கெழுந்த பெருங்களிப்
போ டொளிர்பொன் னுலகம் புகுந்தின்பய, புள
க மரும்பு மூலேச்சசியைப் புணர்ந்தங கிறைமை
புரிந்திருந்தான். (கநகூ)

மகவான் பூசை புரிந்தபடி வழுத்தி ஞமற் றினி
யிரதி, தகவே ளரிந்து விழுந்தவுருந் தன்னைப
பெறுமா வழிபட்ட, திகவா வண்ண மெடுத்துரைப
பா மென்று சூத மாதவத்தோன், முகவா ரிசமென
மலாலர முனிவர் தமக்கோ துவன்மாதோ. (கச0)

இந்திர னருச்சனைச்சருக்க முற்றிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௯௫௯.

இரதியருச்சனைச்சருக்கம்.

முக்கணா யகர்தமை முனிந்து செய்திடுந்
தககனார் வேள்வியிற் சாரநத வானவர்
மிக்கபா தகந்தனை வீரன் சாடினான்
பககிடா திருந்தது பாவ வெச்சமே. (௧)

ஆனவப் பாவமு மகற்ற வெம்பிரா
னூனமில் கருணையா னுலப்பி லாற்றலிற்
றானவர் குலமெலாந் தழைப்பத தாரகன
வானவர் பகைவனாய் வந்து தோன்றினான். (௨)

மறந்தலை நின்றெதி மாய னாதியோர்
பறந்தலை முதுகிடப் படையின் வெனறுபின் [illegible]
சிறநதவா னவாதமைச சேரக் கொண்டுபோ
யறந்தகா தெனவிழி தொழில ராக்கினான். (௩)

ஆணையைக கடநதிடு மாறறு வின்மையி
னாணுறு தொழிலையு நாளு மாற்றினா
ரேணழிந் தினியிருந தாற்றி லேமெனக்
காணாத வுருவகை கரந்தி ரிநதனர். (௪)

இரிந்தவர் திசைமுகத் திறையை யெய்தினார்
சொரிந்தனர் மலர்பதந் தொழுது தாழ்ந்தனா
பிரிந்திட லரியவெம பிழை நீக்கென
விரிந்திடும் புகழ்பல விளமபி னினறனா. (௫)

அந்தரர் தம்மொடு மடுத்துப் போற்றிய
விந்திரன் மொழிகுவா னிறைவ னேமிகு
மைந்துறு தாரகன் வயதத ராயெழு
சிந்தின மேவலே செய்தி ளைத்தனம். (சு)

வன்னியந் தேவனே மடைய னாயினா
னன்னர்நீ ரெடுப்பவ னரலை வேந்தனே
துன்னிடும் வளியினான் றுகளை மூன்றிலவாய்
வென்னெனும் புளைதர விலக்கன மேயினான். (எ)

சந்திரன் மனைதொறுந் தயங்கு தீபங்க
ளுந்தியேத் திடுந்தொழி லோன்மை சான்றனன்
பந்தம்விட் டகலப்பனு சாஙக மோதிடு
மந்தண னாயினா னமர ரேங்குரு. (அ)

நாவறந் துளந்தடு மாற நாகநா
டாவகை புரந்தநா னவுணர் கோனவன்
மேவுழி மேவுழிப் பின்னர் மேவியே
சேவகஞ் சேனையோ டாற்றுஞ் சேவகன். (கூ)

வேறு.

எல்லார் தமக்கு மிடுந்தொழிலை யெடுத்துக் கூறி விழிநீர்விட், டெல்லா நமக்குங் கொடுஙகன்ம மீண்டி. நலிவ தென்செய்கே, மெல்லா நமையு முய்ந் நெறியி னியக்கா யென்ன நான்முகத்தோ, னெல்

லார் தமக்கு மாதாவங் கியமபிப் போக்கி யிதுசெ யதான். (சo)

மார னுடனே புவனகத்தை மருவிப் பிரமன் மொழிகுவா, னீரம வறநத சருசருந்தி யினிய யோ கத திடையரு, வீர மிகுந்த முனிவரர்தம் விழும வுளத்துத தவவலியின், றீர மகறறிமடவாரிற சே ாகரு மாண்மை புடையோயகேள. (கக)

ஆற்றன் மிகுந்த தாரகனை யழிக்கு மாறற லுடை யவாக, டோறறி யொழிந்தோா தொகையுள்ளுந தோற்றி யிருக்கின் றருளளுந், தோற்றி வருவார் குழுவுள்ளு மில்லேச் சுடர்வெண் டிஙகண்முடி, யே ற்றி யிருநத தலைவனரு ளெறிவே லிளவ லேயல லால. (கஉ)

குமரக கடவு ளவதரிக்குங் கொள்கைக் கேது விலேதொடையிற, பமர முரலுங் குழலுமையாள் பனிமால் வரையின வளர்கினறுள், சமர மழுவேங் தியகரத்துத தலைவா யோகத் திருக்கினறு, ரமரர் வெருகின வாயககிளிபோன றவுண ரலையா லழிகி னறுா. (கங)

தேவ ரிடுக்கண் டீர்த்தருளுஞ செவ்வேண் முரு க னவ்வேளை, மூவர் தலைவ னுமையாளை முயங்கி

யருளு மலர்முயக்கம், யாவா நிகழ்வித் திடவல்லா
ர் நீயே வல்லை யிழைவினைச்சுப்,பூவா கணையால் யா
வர்க்கும புணர்த்து மிறைபூண் டனையதனால்.(கச)

ஆர்த்துப் பெருகிக் கரைகிழிய வலைத்துப் படரு
ம் பெருகுநதி, யீர்ததுச் செருத்தம் புனிறறுவை
யிளங்கன் றலற வேகுஙகாம், பாாததுக் கரையினி
ருந்தவர்கள் பலர்கரும பாவ முறுததனிற்,றீர்ததுக
கரையின விடவலலான் செய்யா திருப்பி னவற்
குறுமே. (கரு)

பணைத்துத திரண்டு புடைபரந்து பனிவெண் ட
ரள வடந்தாங்கி, யிணைததுக குவிந்த முலையாரு
மெழுவிற் றிரடோ ளாடவரு, மணைத்துப் புரியுங
கலவிநின தாணை வழிய தாதலினுற், கணைதநின் க
ருப்புச் சிலைக்கரத்தோய் கரிசு நினக்காம புரியாயே
ல். (கசா)

பண்ணைப் பணைத்த பெருந்தவந்தான் படிவமெ
டுத்த பயனறிவார்க், கெண்ணற் றொருவ ரழிதுயர
மெறியு முதவி யேயன்றே, விண்ணத் தமராக் கோ
ருதவி விளைத்த லெவர்க்குக் கிடைக்குமொளி, வண்
ணக் கலைவெண மதிகவித்த மாரா நினககுக் கிடை
த்ததே. (கஎ)

விரைய வெழுந்து னங்கமெல்லா மேவக் கொடி போயுமைமாதை, வரைய வரிய தவத்திருந்த வரதருருவி னைங்கணையு, முறைசெய் கருப்புச் சிலைகோட்டி யுகைத்து வருதி யெனவிடுப்பத், திரைசெய் கடல்வார் முரசாரப்பச சென்றான றெனறற் றேரினான். (௧௮)

வேறு.

எமபிரான் யோகிடை யிருநத சூழலே
யும்பரார் மகிழகொள ஆநநத் தெயதிய
சம்பரா ரியினரு டாஙகி முந்துற
வம்பறு வசந்தமென் பருவம் வாய்ந்ததே. (௧௯)

தருவொடு கொடியெலாஞ் சருகு வீழ்ந்திளம
பருவமென றளிரபல பரப்பிப் பலவகை
யுருவளா முகைமுகைத் துகுபைந தேன்மலா
மருவெழ மலாந்தன மருங்க ரெங்கணும். (௨௦)

மந்தமா ருதஞ்சுனை மலிந்த நீரபடிந்
துந்துசீ தளததா யூழ்த்த பன்மலா
சிந்துபூந் தாதளாய்ச் சிறநது மென்மெல
வந்திவா னிறத்தினா ரருகு சார்ந்ததே. (௨௧)

மலர்தொறும் வண்டுதேன் மாந்திப் பேட்டொடுங்
கலவிசெய் திசைமுரல் காட்சி மிக்கன

விலைமலி கொம்பிடை யிருந்து கோகிலக்
குலமிசை படமிகக் கூவி யார்த்தன. (௨௨)

வேறு.

படையெனப் பட்ட மாதர் பலர்தொடிக் கரத்தி லேந்துந்,தொடையமை வீணை நல்யாழ் தொடங்கிய விசையுங் கண்டத, தடையுறு மிசையு மொன்றே யாமெனப் பாடி னாக,ளிடைமிகத் துளங்கப் பல்லோ ரிங்கிதத் தாடி னார்கள். (௨௩)

மலர்க்கணை யைந்தும் வாங்கி வாய்த்தது வென்றி யென்னாக், கலக்கமில் லறிவா னந்தக் கண்ணுதற் சாமி மெய்யே,யிலக்கமாயச் சிருங்கா ரத்தின் றுறையெலா மினிது தோற்றி, விலக்கரு மதுகை மாரன் வில்லிடைத் தொடுத்து விட்டான். (௨௪)

மதுவுமிழ் துளப மாலை மலரயன் முதலா னோரை க, கதுமெனக் கவறறி வாடடுங் கடுந்தொழிற் காம வாளி, விதுவணி சடில மோலி வித்தகன் மேற் செல காலை, பதுமமுன் னான வேளைப பனிமல ராயே நின்ற. (௨௫)

விகாரமொன் றானும் வாளி விளைத்திடா தழிவ தேனு, மகாரமே யென்ன வெங்கு மமர்ந்தரு ளமலர் தம்மைத், தகாமனச் செருக்கால வெல்லச் சார்

தலா னெற்றிக் கண்ணான், மகாரமே குறுகி நின்ற
வார்கொடி யானைப் பார்த்தார். (௨௬)

அண்டகோ டிகளை யெல்லா மரைக்கணத் தளவி
லேற்றி, னுண்டுதேக கிடுமபா லத்தி னொளிவிழிப்
பார்வைக காறறல, கொண்டுநோ நிற்பார் யாரே
கொழுந்தெழு மங்கி தன்மேன், மிண்டிவீழ் துய
யே யென்ன வெந்தனன காமவேந்தனே. (௨௭)

பெண்ணினைப புணர்ந்தா னெனவும பிள்ளையை
யுயிர்த்தா னெனவுந், தணணிய கஙகை மாதைச்
சடையிடைக் காநதா னென்று, மெண்ணுரு திகந்
தோாக்கெல்லா மிருமபொடி வாயி னடடி, யண்ண
லாங் காமன் வெந்த தறிந்தனா சேனை மாதர். ()

குழலொடு வீணை சோரக கொமமென விரிந்தார்
சிலலோ, ரழகிய நுதலவே ராட வைபவோ வென்
றூர் சில்லோர், மழலை மென் கிளவி சோர மண்ணி
டை விழுந்தா சிலலோா, தழல்விழி வேஙகை கண்
ட தகரென வயாந்தா சிலலோர். (௨௯)

அடர்மல மூல மாய வடுத்திடுங கரும மாதித்,
தொடாபெலாஞ செயலி னீஙகித் துண்ணென விரி
ந்தா லென்ன, வுடல்சினச் சிலைக்கை மாா னுடன்

முழு தவித லோடும, படர்தரும் வசந்த மாதி பாறி
ன செயலி னீஙகி. (ҧ0)

சித்தச ஞெருவ னேயோ சிவபிரா னுதற்கட் டீ
யா, லுததம வுடலம் வெந்தா னும்பரார் தாமு மெ
லலா, மத்தகு மதவேள் வெநத தறிந்தவப் பொழு
தே சாலப்,புத்தியு முயிரும் வெந்தார் புகலினி யெ
னகொ லெனறா. (ҧக)

இரதியங கறிந்தா ளங்கே வென்றுயிர்த் தலை
வா வோவென, றரதன மணிபபூ ணார மருப்பிள
முலையி னீங்க, விரவிய மலர்பபூங் தொங்கன மென
குழ லோடுஞ் சோரக, கரதலத தொடிகள் சிந்தக
கவிழிணர்க் கொம்பின் வீழ்ந்தாள். (ҧஉ)

எறிந்தனள் கடகச் செஙகை யிருநிலங் குழியப்
பல்கான், மறிந்தனள புரண்டு வாயவிட் டலறின
ள்.ரிவீழ் நெய்போற், செறிந்துகு கண்ணீர் மார்பிற
செறிதுகள் கழுவா நிற்பப், பறிந்தநெட டுயிர்ப்
பு வீங்கப் பதைத்துள மொடுங்கிச் சோர்ந்தாள்.()

எற்றினண் முலைக்கண் சேப்ப வெறிந்தனள் வயி
று வீங்கப், பற்றினள் பிசைந்து செங்கை பன்மு
றை நெரித்து வைகிக், கற்றைமென் குழலுங் கை
யுங் கண்ணிழி புனலு மண்ணின், முற்றுறத துழா
வி நிற்ப முகம்புலர்ந் தவலித் தாளால். (ҧச)

வேறு.

என்னா ருயிரே யெனகண் மணியே யெனக்கோ
ரருந்துணையே, நின்னா தரவா லுயிர்வாழ் வன்றி
நிலையொன் றறியேனை, யொன்னா ரெனவே கைவிட
டாவா வுருவங் காட்டாதே, யன்னா வன்னா யாங்
குப்போந் தாய வலதனெ னைவிட்டே. (௩௫)

ஓரா யிரங்கண் மகவா னுருமா முடலும் பெரு
வலியு, நீரார் கமலத் தயனா மகளா னிறைசோர்
தரச்செய்யும, பேராண் மையுமால் சுடுகாட டலை
யப் பித்தேற் றியதிறமும, வாரா முலைபங் கினரு
க் கறுமோ மாயம புரிந்தோ. (௩௬)

பஞ்சா தருமெல லணையிற் கலவி பயிலும் வி
ளையாட்டி, னஞ்சா மகிழவா னிறைபூஞ் செண்
டா னிறத்தி லெறியேனே, யஞ்சா தணிமென் றொ
டைகொண் டோச்சு மதுவும் புரியேனே, யெஞ்
சா தரைநாண் வாஙகிககரங்கள் யாத்து மறியேனே.

ஊடற் கனலா லுளமவெந் தழிவுற் றுனையும்
பருவத்தும், வீடற் கரிய நினதின் மொழியான்
மேவுற் றிடுநாளும, வாடிக் கழியச் சினவிக் கொடு
ஞ்சொல் வழங்கியறியேனே, நீடற் கரிய விழிசே
ந் தடுத்த நினையும் பாரேனே. (௩௮)

உள்ளக் குறிப்பங் கிலதேற் கலவி யுளுற்றுங் காலத்துங், கிள்ளிக் கடித்துப் புடைத்திட் டிறுக்குங் கிளர்நல் விளையாட்டுங், கொளளப் புரியேன் குறையுண் டெனினும் பொறுத்துக் கொள்ளாமே, தள்ளிக ஈரந்து தளர்வேற் கிரஙகாய தகுமோ விது தகுமோ. (ரு௯)

கலவித் தொழிலிற் கலைநல் லணியுங் கையா னனிதிருத்திக், குலவிக கணமுமப பிரிதற் கிசையாக கோமாற் கிதுபொழுது, கலவித் தரையிற் குழன்மா சடையச சுடாமெய யணியழிய, நிலவித துயாத் தழிவேற் கருளா நிலைவந தமையென்னே. (சo)

வேறு.

மெலிந்துயிர் முழுதஞ் சாம்பி மேதகு மிரதி மெய்ச்சீர், நலிந்தழிந் திரஙகு மெல்லை நாரத முனிவன் போந்தான், பொலிந்தவல லிடும்பைச சேற்றுட் புதையுண்டு கிடந்த நெஞசம், வலிந்துகொண் டெழுந்து மெல்ல வணங்கினண் மாரன றேவி.

பெருகிய துன்பத் தாழ்ந்து பெண்கொடி யரற்ற லோடு, முருகிநீ ராகி யோட லுற்றன மரங்க ளெல்லாங், குருகினங கண்ணீர் வாரக் குலைந்தன கறித்த பைம்புன், மருவிய வாய வாகி மானின மயங்கி நின்ற. (சஉ)

நெட்டுயிர்ப் புலவா யிட்ட நெடுங்குரு குயிர்க
குங் காம்றின், விடடனள் கண்டம் விம்ம விம்மி
னள் கொழுகொம் பிலலா, மட்டிளங் கொடியி னொ
ல்கி மருங்கொரு மதலை பற்றி, மொட்டிள முலையி
ற் கண்ணீர முகிலெனப் பொழிந்து நின்றாள். ()

நின்றவண் முகத்தை நோகநி நிரமபிய கருணை
கூர, நன்றிசை யெழுப்பும் வீணை நாரத முனிவ
ன் வேய்த்தோண், மாறலங் கூந்தற் செவ்வாய்
வனமுலை யிரதி து பத, தொன்றுதல் வேண்டா
வெனறு தேற்றின னுரைகக லுறறான். (சச)

செயவினை நுகர்ந்தா லன்றித் தீர்வகை யில்லை க
ண்டாய், நைவினை யதனாற் பின்னு நலிவதே யன்றி
வேறிங், குயவினை யுறுவ துண்டோ வுய்வகை யு
ரைப்பக் கேளாய், கைவினைச் சிலையின் வல்ல காம
ற்குப் பிறவி மூன்று. (சரு)

தளவுறழ நகையாள் பாகஞ் சார்ந்தவ ரிடத்தி
லொன்று, துளவமா லிகையான் பாஙகர்த் தோன்
றிய பிறவி யொன்று, வளரிளங் கொமப ரன்னா
மாலிடைப் பிறந்த யாக்கை, யளவிடற் கரிய பெம்
மா னழித்தவிவ் வுருவ மாகும். (சசா)

ஏதமில் லாத வேனைப் பிறவியு மியம்பக கேளா,
யாதவர் குலததிற் கண்ண னெனவரு மாயன் புல

கி, யோதுருக் குமணி தன்பா லுயிர்த்திடப் பட்டு
ன் கேள்வன், பேதமில் குணங்கள் சான்ற பிரத்தி
யு மனனென் றல்கும். (சஎ)

சங்கணி கரத்தாய நீயுஞ சம்பரன் மனையிற் றெ
ய்வப், பங்கயன் சாபந் தாங்கிப பயில்வுற வதிவை
கண்டா, யங்கிரு வீரகருநு கூட்ட மாருமிவ் வாறு
தோற்றம், வெங்கணை மாரற் கெய்தும் வினையை
யும் விரிப்பக் கேளாய். (சஅ)

வேறு.

பண்டுவரு கற்பத்திற் பரந்துபல மணிவரன்றி,
மண்டியெழு காவிரிக்கு வடகரையி னீர்முகந்து,
கொண்டல்படி வராகவரைக் குலவியசா ரலினக
ரொன், றுண்டதனைக் கேமபுர மெனவுரைபப ருல
கத்தோர். (சகூ)

அப்பதியி லிருந்துலக மாள்கின்ற முடிவேந்த,
னொப்பரிய பெருவலியா னேங்கியபே ரழகினு, னொ
ப்பொருளு மிரவலருக் கில்லையென்று தேகொடுக்
குந், துப்புறுவள் ளன்மையினுன் சுந்தரனென் றிய
ற்பெயரான். (ருo)

ஆங்கவன்றன் பேரழகுக் கமைந்த பெரு வனப்
பினளாய், நீங்கரிய பெருங்காத னிறைந்தவுளத்

தினளாகி, யோங்கியநன் மனைவாழ்க்கைக் குகந்த பெருங் கற்புடையார், ளீங்கவற்கே மனையான விரதி யெனு நீயானுய. (ருக)

இருதலைசே ரொருபுள்ளி னேகவுயி ராய்நீவிர், மருவியிட றியாமே வாழுநா ளிளவேனிற், பருவ மடுத் தலுங்கலவி பண்பினொடு புரிவதற்கு, முரு குயிர்ககுங கருங்குழலாய முன்னினனின னொடும் பொழிலின். (ருஉ)

காவிரியின் மணலபரந்து கவின்மிகுமுள் ளிட மெல்லாம், பூவிருநத மதுத்துளியும் பூந்தாது மிள ந்தளிரு, மாவிரவு மிதழ்க்குலமு மலிநதுமது கரத் திசையும்,பூவிரதக குயிற்குரலுங் குலாயபொழி லா டயாந்தான். (ருங)

விரைந்துவருங் காவிரியின மென்மணலசேர் க ரையூடே, வரைந்தகொடுங் கணையினொடு வாாசி லைசெங் கரத்தேந்திக், கரைந்துகுபே ரனபுளத்துக் காதலிநின் னுடன்செல்வா, னிரைந்திரியும விலங் கினமு மெதிர்கண்ட தினிதெய்தான். (ருச)

வேறு.

கண்டு வென்றொரு மாதவன் காதலி னல்வள
ரண்ட ரும்வியத் தக்க வழகுடை மான்களுங்

தண்ட லக்குளிர் நீழலின் மேய்ந்தன தம்மைநேர்
கண்ட னன்சரம வாங்கி விடுத்தனன் காவலன். ()

கலைவி ழுந்தது பெண்ணது கண்டு கலங்கிநெஞ்
சுலைய வோடி யுறுதவன் றுளி லுறப்பணிந்
தலையு நீள்விழி வார்புனல் சோர வழுதுமெய்
குலைய நீங்கரி தான பெருந்துயர் கொண்டதே. ()

இணையி லாத பெருந்தவ னின்ன லுழகுறும், பிணையை நோக்கிப் பெருந்துயர் தானு முழந்தனன், றுணைநெ டுஞ்செவி மூடிக்கண் ணீரைத் துடைத்துயிர்ப, பணைய மெல்ல வுடலநதை வந்தறைகிற்பனால். (ருஎ)

பிள்ளை போலப் பெருகிய காதலி னலவளர், துள்ளு மான்க ளிரண்டினு ளொன்றைத தொலைத்திவ, ணள்ளி யொன்று நடுங்கவிவ் வாறு நவைபுரி, தொள்ளை நெஞ்சினன் றுண்ணென நீறுய்த் தொலைகவே. (ருஅ)

அன்ன வன்மனை வாழ்க்கைக் கருந்துணை யான வ, ளின்ன மான்பிணை யெய்திய வெல்லையில் லாத் துயர், தன்னை யெய்தித் தளர்கவெ னச்சபித் தானது,பன்ன மன்னவன் கேட்டுப் பருவர லுற்றனன்

வேறு.

அடுத்தன னவ்விரைந் தருந் தவனைப் பத்திமை
தொடுத்தநெஞ் சொடுமடி தொழுது போற்றினான்
கெடுத்தவைம் பொறியினோய் கெழுவு மான்கலை
படுத்தன னினதெனப் பகுத்த றிந்திலேன். (௬0)

மடமையாற் சிறியனேன் புரிந்த வன்பிழைக்
கடலையா கெனவெனை யழன்று ரைத்தனை
யடியனே னுனைச்சர ணடைந்து ளேனினிக்
கடிதரா தருளவதுன் கடமை யெனறனன். (௬க)

பத்திசெய் மன்னவன் பரிவு நோக்கிய
வுத்தம முனிவர னுவந்து கூறுவான்
கைத்தவெஞ் சாபமுங் கழித ராதலி
னித்தனு விடத்துறு திருப்பக் காத்துமேல். (௬உ)

திருமகள் வயிற்றினிற் செங்கண் மாயனுக்
குருகெழு காமனு யுதிப்பை யீங்குடன்
மருவிய மனைவியும் வயங்கி ரதியா
மிருதிறத் தீருமின் பியற்றி வாழுநாள். (௬௩)

பங்கயன் சூழ்ச்சியாற் பரம னார்மிசைக்
கொங்குயி ரைங்கணை குறித்து விட்டுநீ
யங்கவர் விழியினு லழிந்து நீறுவை
பொங்கெழி லிரதியும் புலம்பி னழ்ந்துபின். (௬௪)

ஒழுகிய பற்குனி யுந்தி சேர்ந்துநீர்
முழுகியங் குயர்திரு மூல நாதர்தம்
விழுமிய பூசனை விளைத்து மீட்டுனைத்
தழுவுவள் போகெனச் சாற்றி விட்டனன். (௬௫)

மாதவ னிவ்வகை வகுத்தன் றோதலி
னீதுய ருழந்தனை நீறு பட்டநின்
றூதனைப் பெறுவது நாடி னெம்பிரான்
றீதறு பூசனை செய்தல் வேண்டுமால. (௬௬)

மாதர்நல் லாய்வழி பாடு கொண்டுநின்
னேதமிக் கொழிதர வின்ப நல்குவார்
மூதறி வருடிரு மூல நாதரே
யோதிய வுலகில்வே றொருவ ரில்லையே. (௬௭)

எத்தலத் தவர்மகிழ்ந் திருக்கின் றூரெனிற்
பைத்தெழு திரைப்புனல் பரக்கும் பற்குனி
யுத்தம நதிக்கரை யுலகெ லாந்தொழு
மெத்திய விரைகமழ் வில்வ கானனம. (௬௮)

வேறு.

வரமல் கியபற் குனிக்கரையின் வயங்குந் திருமங் கலதலமும், பிரம னமர்ந்து மகமாற்றிப் பிணங்கி யிருந்த கலைமாது, பாவு புனலாய் வரமகிழ்ந்து படிந்த காயத் திரிநதிப்பால், விரவு மன்பி லெனுந் தலமும் வில்வ வனமு மிகச்சிறந்த. (௬௯)

திருமங் கலத்திற் றிருமாது சேர்ந்து திருமா
லினையடுத்தாள், அருண்மிக் குடையார் மகிழன்பி
லாலந் துறையில் வாணிதுனி, யொருவி மலரோ
ன் றனையனபி னுமரு ணீயு மவற்றிடையே, மருவி
வளர்கூ விளநகரின் மதனை யடைதற் கையமிலை.()

கொன்றை நறுங்கூ விளமிலிங்கங் குருவே சிவ
யோ கியரிவர்பால், மனற விளங்கிச் சிவபெருமா
ன் வதியு மெனுமா மறையந்த, நன்றி வளர்வில் வ
முஞசிவயோ கியரு நாத னருட் குறியு, மொன்றி
விளங்குங் கல்யாண புரத்தின பெருமை யுரைப்ப
ரிதால. (எக)

கயிலை நெடுமந் தரமுதற்றென் கடலீ றான வி
டைஞாலம், பயிலுஞ் சுயம்புச் சிவலிங்கம் பலவும்
பூசை புரிந்தபயன், செயிரி னழுங்கூ விளவனத்திற்
றிகழ முளைதத சுயமபுலிங்கத், தெயில்கள் பொடித்
தார் தமைப்பூசை யியறறி னார்ககு வருமன்றே. ()

அதிபா தகமா பாதகமே யறையு முபபா தகமெ
ன்னுங, கதிதீர் வினைக்கும் வெவ்வேறு கழுவாய்
புரிய வேண்டாதண், ணதிசேர் முடியார் திருமூல
நாதர் பூசை யாற்றியவர், துதிசேர் பணியு ளொரு
பணியைத் துலங்கப் புரித லேயமையும். (எ௩)

வேத முழங்கும் பூவாளூர் விளங்க விளங்குந் திருமூல, நாதர் பெருமை மறையானு நவிற்றற் கரி தா யினுமந்த, வாதி பகவ னருளெளிதி லடைதற் குரிய செந்நெறியா, யோது நிலைமைத் தொருமனு வெண் டிதன்சீ ருரைப்பக் கேளணங்கே. (எச)

பாவ மகற்றும் பிணியறுக்கும் படர்பேய் துரக் கு மிராககதமு, நீவு மாட்டம் புரிதெய்வ நிலைமை யனைத்து மிககெடுக்கு, மோவில் வெறுக்கை யனை த்தினையு முதவுந் தேவர் கதிவழங்கு, மேவு மரு ளிற் படிவிக்கும் வீடும் புகுத்து மனுவதுவே. ()

மறையின் முடிவா முபநிடத வகுப்பின் வடித்த சாரமாய், நிறையப் பிறவி தொறுந்தவங்க ணிரப்பி னோர்க்கே யுபதேச, முறையி னருளப் படுவதாய் மொய்த்த சித்தி யனைத்தினையு, முறுவித் திடுவ தா ய்விளங்கு மூரைத்த வந்த மந்திரமே. (எசு)

வேறு.

அந்தர ரெவர்க்கு மேலா மமரநா யகரே போல, மந்திர மெவைக்கு மேலாய் வகுத்திடு மந்திரந்தா, னைந்தெழுத் தவற்றின் முன்னே பிரணவங் கூட்டி யாறு, மந்தண மாகக் கொள்வர் மறையவ ராதி மூவர். (எஎ)

சூத்திரர் மழலைத் தீஞ்சொற் ரேருகைய ரிருவ
ர் மாட்டு, மேதருமஞ் செழுத்தே யாகு மிதரகு
மந்தி ரததைச், சாறமுதுங் தூயை யாகிச் சார்மதி
யெனளுன் கேட்ட, கோறறொடி யிரதி வல்லே கு
ளிரபுன லாடிப் போந்தாள். (எஅ)

புண்ணியம் வளர்க்கு நீறும் புனிதகண் டிகையு
நல்கி, புண்ணெகிழ் கருணை வீணை யுறுவரன் றீக
கை யாற்றி, யெண்ணுமஞ் செழுததுங் காதி னியம்
பியவ் வெழுத்தோ ரைந்து, நண்ணுறும் பேத மெ
ல்லா நவையறத தெருட்டி னானே. (எகூ)

தெருட்டிய மனுவா லோகை சிறந்தவண் முனி
வன் செயத, வருட்டிற நோக்கி யென்னே யருந்து
ணை யிழந்து சால, வெருட்டிறத் தழுந்தி னேனை
மேதக வெடுத்திட டாயகின், பொருட்டியான் செ
யகைம் மாறு புவனத்தின் றெனமுன் ருழ்ந்தாள.

வணங்கிய விரதி தன்னை மாதவ னோக்கி மாதே,
பிணங்கிய வசந்த னோடு மெய்துக பூவா ஞரை,
யணங்கினோ டாங்கு வைகு மமலனா பூசை செய்
து, குணங்கெழு கணவன் றன்னைக கூடுக வென்று
ரைத்தான். (அக)

இரதியு மாயகு நீங்கி யிம்மென வாளு ருக, விர
விய வன்பி ஞேடு மேவினள் பூவா ளூரைப், பரவு
பற் குனிநீர் தோய்ந்தாள பானிறத் தூசு சூழ்ந்தா
ள், கரவிலகண் டிகையு நீறுங் காதலிற் றரித்துக்
கொண்டாள். (அஉ)

துதிப்பரும் பூவா ளூரிற் சுந்தர னெழுத்தோ
ரைந்தும், விதிப்படி செய்ய நாவின விரவுறத் தூய
நெஞ்சின், மதிப்பருங் குழக ளூர்த மலரடி மதித்
துப பையய, நதிப்பெருங் கரையி னீங்கி நண்ணி
னுள கோயில் சார. (அங)

பிறைதொட மணியிற் செய்த பிறங்குகோ புர
முன் றூழ்ந்து, நிறைதரு வளத்திற் சான்ற நிகரி
லா லயத்துப் புக்கு, முறையுளி வலமாயப் போந்து
முச்சகம் பழிச்சா நிறகு, மிறைவனைக் கண்கள
பெற்ற விரும்பய னெயதக் கண்டாள். (அச)

கசிந்துள முருக முத்தங் கண்ணிணை யுறைப்ப நி
ன்று, பசந்தமெய்ப் பாதி யாரைப் பரிந்துபோற் றி
சைத்த பின்னர், வசந்தனெப் பொருளு மீட்ட மர
புளி பூசை யாற்றி, யசைந்தன டியானத் தோடு
மஞ்செழுத் தெண்ணி யோர்சார். (அரு)

கங்குலை நிகர்த்த கூந்தல் கருவிளை நிகர்த்த வாட் கண், டிங்களை நிகர்தத கோலத் திருமுகங் கடகச் செங்கை, குங்குமங குலவு கொங்கை கொடியிடை தளிர்மென் பாதங, தஙகிய விமையப் பாவை தன் னையும் பூசை செய்தாள். (அசு)

நித்தலும் பூசை யாற்றி நினமல வெழுத்தை யெண்ணிக், கொததழ லிடையே வெப்பங் கூர்தரு பருவத் தானும், பைத்ததண் புனலி னேனைப் பரு வத்தும் பரிந்து நோற்றிட், டுத்தம குணத்திற் சிர் தத வொழுக்கததி னொழுகா நின்றாள். (அஎ)

மேக்குற வுயர்த்திக் கையை நிராலம்ப மாக மே வி, நீக்கிய வினையி ளைாய் நிகரிலாத் தமது பாத த், தாககிய மனத்தி னேற்கு மணஙகினே மாரன வேவ, நோககிய பாலச் செந்தீ நோக்கினா குளிா ப்ப நோககி. (அஅ)

திருவுளக் கருணை பொங்கத் தேவர்கள் பொழிபூ மாரி, யிருநில மறையப் போர்ப்ப விமையமா தொ ருபா லாகப், பொருவிடை மீது தோன்றிப் பூத மெத் திசையுஞ் சூழக், கருதிய வுருவத தோடிகா ட்சிதந் தருளி னாரால். (அகூ)

வேறு.

பவளச் சடையுஞ் செஞ்சடிலப் பவளக் கொடி கருப் பாய்ததியதோர், தவழ்தண் புனலு மப்புன லைத் தாவிக் குடித்து நுதறசெந்தீத், துவள வளா க்கும் பெருந்தாகந் துரகக விழைந்த வுழைக்கன் றுந், திவளு நுதற்றீக கொழுந்தொழுக்கிற் றிகழ் மை யனைய திலகமும. (கூ0)

கந்தங் கமழுங் கத்தூரி கதிர்ப்ப வணிந்தா லெ னவாழி, வந்தங் குடம்றும் பெருநஞ்சம் வயங்கு மிடறும் விடந்தரித்தார், நந்தங் கிளையே யாவரெ ன நாடி யடுத்து வாழ்வனபோ, லுந்துங் கவைநாப் பொறிமணிபவை யுரகஞ செறிந்த மணிமார்பும.()

விண்ணோர்க் கழகும் பெருஞ்சிறப்பும் வெறுக் கைத் திரளுந் திருமேனி, கண்ணுற் காணிற் பெரி தருளுங் கருணை யுடைய ராபொருபாற்,பெண்ணோ டிருந்தா ராயிடினும் பெரிதே வேட மெனதெரி பபார், நண்ணு நின்ற சடைநீற்றி னலத்தோ டியைந்த தோலுடையும். (கூஉ)

பல்வே றுன தேவரையும் பல்வே றுன நல்வினை யுஞ, சொல்வோ மெனினு மவையெல்லாஞ் சூழுந் திறத்த வலவுய்வோர். கொல்வே லையினஞ் சயின

ளூர்தங் குரைபூங் கழற்பொற் சேவடியே, நல்வீ டெமைப்போற் சூழ்கவென நண்ணி யரற்று மறை ச்சிலம்பும். (௬௩)

இவ்வா றுன வெம்பெருமா னெழிலார் வனப் புத தோன்றுதலுஞ், செவவா யிரதி விரைந்தெழு ந்து சிந்தை மகிழ்ந்து கரங்கூப்பி, மைவாள் விழியி னுறைசிநத மண்மேல் வணஙகி வலம்வநது, தெவ் வா ணவத்தின் வலியிரியத் தெளிந்த வுணர்வாற போற்றினுள். (௬௪)

கருமம யாகம் யோகமே கரிசின் ஞான மெனு மிவற்றுன், மருவி வழிபா டாற்றுநர்கு வயங்கு மவற்றின் பயனருளு, மொருவ சரணம் வளரகில வுலக முதல்வ சரணமருட், டிருவ சரணஞ் சரண மெனச் சிந்தை மகிழ வேத்துதலும். (௬௫)

நீலக் கருங்கண் ணுமைமாது நேரே நோககி யெ ழிலிரதி, சாலக் கனிந்த பேரன்பிற் சாற்றுந் துதிக கு மிகவிரங்கிப், பாலக் கனற்க ணிறைவாவிப் பா வை தனக்கு வல்விரைந்து, சீலக் கடைக்கண் ண ருள்வழங்கிச் செறிக்க வேண்டும் வரமென்றாள்.()

மாறுய் நின்ற புரமூன்றும் வாழ்க்கை யவுணர் குழாத்தோடு,நீறுயவியப் புன்மூர னிகழ்த்தும் பெ

ருமா னெதிரில்லாப், பேறு தரிக்குங் குளிர்மூரல் பெட்ப வியகலி யருளவழங்கி, யீறு தரிக்குங் கொடி மருங்கு லிரதிக் கிதனை விளம்புமால. (கூஎ)

கொண்டன் மறுத்த பருவத்துக் குழைந்த கலவ மயிலனையாய், தொண்டு புரியு மன்பினுக்குந் தூய வெழுத்தைந் தாலெம்மைக், கண்டு வணங்கு ந் திறத்தினுக்குங் காட்சி வெளியே கொடுத்திட்டா, மண்டு வரமுங் கோடியென வாசக் கமல வாய் மலர்ந்தார். (கூஅ)

இறைவர் மொழிந்த வருள்கேட்ட விரதி வணங்கி மொழிகுவாள், பிறையு மரவும் வானகங்கைப் பெருக்கு மணிந்த பெருமானே, மறைக ளனைத்து மறியாநின் மலர்த்தாள வணங்கப் பெற்றேற்குச், குறையு முளதோ வின்றேனுங் குழகா விளம்ப வொன்றுளதால். (கூகூ)

வேறு.

தந்தியில் லாத வீணை சக்கர மில்லாப் பொற் றேர், வெந்தழற் கதிரோ னில்லா வேரியங் கமலம் போல, மைந்துறு கணவ ரில்லா மாதரார்க் கின்ப மென்னே, யந்தண வடியேன் வேட்கை யறிதரா யல்லை நீயே. (க00)

அடியவ ரிழைத்த குற்ற மனைத்தையும் பொறுத் துக் காக்கும், படியிலாக் கருணைத தேவே பண் டெனை மணாந்த கேள்வன, கடிமலரப் பகழி தூண் டுங் கடும்பிழை பொறுததன ஞான்மெய, வடிவினை யெழுப்பல வேண்டும் வரமிது தருக வெனறாள்.()

கருணையங் கடலா யுள்ள கண்ணுதற் பெருமா ேனைக்கி, மருமலர்க் குழலாய வேட்ட வரததினைத் தந்தோ மெனறார், பெருகிய மகிழ்ச்சி பொங்கப் பேரருட் டிறத்தை நோக்கி, யுருகின ளிரதி மீட்டு மொண்கழ லிறைஞசி நினறாள். (க0உ)

தேமொழி யிரதி பூசை செயதமை யுரைத்தா மிப பாற், காமனை யெழுப்பி யன்னான் காமுறு வரங்க ணலகி, யேமுறு மிரதிக் கீந்த வியலபையுஞ் சேண் மி னெனறு, தோமறு முனிவர்க் கோதுஞ் சூத னென் றுரைக்கு மேலோன். (ககங)

இரதியருச்சனைச சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சஙசு.

மன்மதன்வழிபடுசருக்கம்.

காரணிந்த நறுங்கூந்த லிரதிதனக கிமிலேற்றிக் காட்சி தந்த, வாரணிநத முலையுமையாண் மணாள ருள்பொழிகடைக்கண் வழஙக லோடு,மேரணிந்து வளர்மேலைக கோபுரவாய தலிற்களங்க மிரியல் போகச், சீரணிந்த வகளங்க ளுயமதவேள பெரு வனப்புத் திகழத் தோன்றி. (க)

திருக்கோயில் வலமாகச் செல்கின்று னவ்வெல் லைச் சிவபி ரான்மற், றிருகசோது மணிவாயா லிர திமுகம் பார்த்திதனை யியம்பல் செய்தான், முருக் கோடு பொருவாயாய் நினக்குருவாய மூதுலகுக் கஙக ளுக, மருக்கோலந் துடையானை வரப்பணி த்தா மவனெழுந்து மதில்சூழ் கின்றுன். (௨)

ஆங்கவனைக் கீழ்ததிசையி னணிமணிசகோ புர வாய்த லாருச் செனறு, பாங்குபெறக் காளுதியெ ன றருள்புரிய வருடலைமேற் பரித்துத் தாழ்ந்து, நீங்கிவிரைந் தவ்வாறு சென்றேகி வலமாக நேரே போந்த, தேங்கமழு மலர்க்கணையான் றிகழ்தருபு த் தெழிலுருவங் கிளைப்பக் கண்டாள். (௩)

வேறு.

கதிர்மணி முடியுந் திலகவா ணுதலுங் கமலநேர் விழியும்வார் மூக்கு, மதிநிகர் முகமும் பவளநேர்

வாயு மகரகுண் டலந்திகழ் காதும், பொதியவிழ் மலர்த்திண் கணைநெடுங் கழைவிற் பொலிந்தகைத் துணையுளுசே வடியு, முதிரமுனெறிப்பக கண்டவ ளோடி முயங்கினள் புன்னைமென் னிழலின். (௪)

கணவனைத் தணந்த காரணத் தானுங் கடுந்தவ முழந்தமை யானும, வணர்நெடுங் கூந்தற் குணங் கிய வுடல மலிந்தது வீங்கின முலைக, ணிணர்தரு மரைஞா ணிற்றது மார னிறமெலா நெடுங்கணீர் கழுவிற், றணவுநெட டுயிரப்பு நீடிய தின்பத் தவ சமாய் நின்றதா ருயிரே. (௫)

விழுமிய வுருவம விமலனு ரருளான் மேவிய வைஙகணை மதனுங், தழுவிய மனையாண் முலைமுக னுமுங்கத் தடநெடு மார்பினன் முயங்கிக், கெழு விய கேண்மை யன்புமீக் கூரக் கிளர்ந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துண், முழுகியொன றுனு னிருவருந் தம்மு ளொத்தனர் முடிவிலாக் குணததால். (௬)

நெடிதுபோ திவ்வா றிருவரும் புன்னை நீழலின் முயங்கிய பின்னர்க், கொடிகளா னிரைத்த மணி நெடும் புரிசைக் கோயிலுட் புகுந்திமி லேற்றி, ன டிகள்வார் கழலிற் பணிந்தன ரிரதி யன்புட னொரு புடை நின்றாள, கடிவிரா வியவைங் கணையினு ன மையாக் காதலிற் பழிச்சன்மே யினனால். (௭)

வேறு.

மடவர்களேனுந் தன்னைக் காணினெண் வடிவின் மாட்டு, நடநவில் கின்ற நின்னை லத்தகு மியல்பைத் தேற்று, மிடலிய பூவா ளூரி னிருந்தருளிலிங்கத் தென்றுங், கடவுளா போற்ற வைகுங கடவுளே போற்றி போற்றி. (அ)

சகலதத் துவத்தின் மாட்டுஞ் சார்ந்தசைக் கின்றான் யாவன், சகலதத துவத்தி னானுஞ் சகலமும் படைப்பான் யாவன, சகலதத் துவதத்தி னானுஞ் சார்தராத் தலைவன் யாவன,சகலமும் யாவனந்தத தாணுநின் சரணம் போற்றி. (௯)

மறைமுடி தனக்கு மெட்டா வாய்மையை யாதலானின், னிறையருளியல்பை யாரு நினைத்துரை வல்லா ரேனுங, குறைவிலன் புடையார்க காகக கொண்டனை யுருவ மற்று, னிறைவநின் பாதம் யானு மேத்துதற் குரிய னானேன். (க0)

திருமறு மார்பனோடு திசைமுகத் தமரரோடவ், விருவருங் காண வொண்ணா வெம்பிரா னிரங்கி யீங்குப், பொருவருங் காட்சி தந்தா யாதலிற் புன்மையேனு, மருமலர்ப் பாதம் போற்றி வரங்கொளற் குரிய னானேன். (கக)

கொடிமரந் திரண மாதி குழைதர வலைக்கு மென்
கா,னெடியபொன வரையைமுட்டி மறிததிட நேர்
ந்த தேபோழ், கடவுளா முனிவர் நெஞ்சங் கலக்கு
மென் வலிமை காட்டி, யடிகள்பாற் பிழைத்த குற்
ற மனைத்தையும் பொறுக்கல் வேண்டும. (௧௨)

வேறு.

மணமாரு நறுங்கடுக்கை வானவநா யேற்குனதா
ண மலரிற் பத்தி, தணவாமை வேண்டுமுருத் தமி
யேனுக் களிததலின்றுந் றவத்திற் றக்கோர், கணநா
ளுந் தொழுமிந்தக் கடிநகர்க்குப புட்பதனவ புரம
தென்றுங, குணமோரெட் டுடையாய்க்குப் புட்பத
னவேச் சுரனென்றுங் கூறல வேண்டும. (௧௩)

கலியாண மெமக்களித்த காரணத்தாற் கலியாண
புரமென் றாக்குங, கலியாண சிகரமெனக காமாசி
கரத்தினுக்குங கடவுளேறே, கலியாண நாதனெ
ன நினக்குமிரும் பெயருறுக கண்டோ ரெலலாங,
கலியாணந் தனைப்பெறுக வெனத்துதித்து வரமிர
ந்து கசிந்து நின்றான். (௧௪)

காமவே ளிரந்தவரங் கண்ணுதலார் கொடுததரு
ளிக் கரந்தா ராக, வாமமே கலைபிரதி மறுவலுந்த
ன கணவனொடு மறைக ளெட்டாச், சோமசே கரர்
பூசை தூயசிவ லிங்கத்திற் றுலங்க வாழ்நி, யேமமா

ர்தமதிருக்கைக் கேகியள வளாயின்ப மெய்தி வாழ்
ந்தாள. (கரு)

ஈளங்கமுழு வதுமகலக் காமவேட் ககளங்கங் கல
ந்த சூழல், வளங்குலவு மகளஙக புரமாகு மதுதிரு
மங் கலத்தின் வாழு, மிளங்கதிர்வெண் மதியிலைத்
தார் சன்னிதியின் வீற்றிருக்கு மியலபி னோனுங,
துளங்கலிலா வரமபலவுங கொடுக்குமதன பெரு
மையெவர் சொல்ல வல்லார். (க௬)

நன்னாக மணிநதவர்தங் திருவருளாம் சென்றிரதி
நறும்பூ வாளி, மன்னாக மணிமுலைகள கலந்துழக்க
த் தழுவியுள மகிழ்ந்து நின்ற, புன்னாக மரச்சூழ ற
ணையெவரும் புன்னாக புரமெனப பார்க, டன்னாம மு
ரைத்தவரு மிடாகல மங்கலங்க டழைக்க நிற்பார்.

இவ்வாறு சூதமுனி மதன்வழிபாட் டினைப்புகல
வியல்பி னோங்குஞ், செவ்வாய்மை முனிவரர்கள
கேட்டொன்று வினாவுவார் சிவபி ரானமு, னவ்வா
வி னிருந்துதவ மாற்றுதற்குக் காரணமு மறைக
வெனறார்க், கொவ்வாரு மில்லாத சூதமுனி வரன்
முறையோ யுரைக்க லுற்றான். (க௭)

வேறு.

முதிர்தவ முறைமுறை முயன்ற பேற்றினாற்
கதிதரும் பரையெனுங் கருணை நாயகி

சதியெனும் பெயரொடு தக்க னில்லவயின்
மதியென வளர்ந்தனள் வையம் போற்றவே. (கக)
சிறுவிதி வளர்தரு செலவப் புத்திரிக்
குறுபரு வத்தினை யுணர்ந்து சொனறையி
னறுவிரைக கண்ணியா னயந்து மன்றலாற்
பெறுமுறை மகிழ்வொடும் பேணி நலகினான். (உ0)
கவுரியை மணந்துயர் கயிலை மால்வரைச்
சிவபிரா னிருந்தனன் சிறந்த தக்கனுமப
புவனமும் பொதுமையி னீகவி யாண்டனன்
பவனையே மருசனுப் படைத்த பானமயால். ()
இவ்வகை யரசுசெய் திருக்கு நாளையில்
செவ்விதி னொருமகஞ் செய்ய வுன்னினு
னெவ்வெவர் தமக்குநன் மொழி விட்டன
னவ்வியங் கரத்தர்பா னிற்க ண்ணினான். (உஉ)
ஆதனத் திருந்தவா மலையகன்
மாதொடு மிருந்தமை கண்டு வையக
நீதியி னரசுசெய் நிலைமைத் தக்கனும்
பேதைமை யாலுளம பிழைத்தி தெண்ணினான். ()
இறையவன் சேவகற் கெழுத வில்லவட்
கறைகழற் சணவன்மா னுக்கற் காரியன்
முறையல மாமற்கு மருகன் மூப்பினு
மறைதரு நெறியினால் வணங்கல் வேண்டுமே. ()

கொழுந்திள மதிமுடி கொண்ட முக்கண
னெழுந்திலன் வணங்கில னின்சொற் சொல்லிலன்
உழுந்தள வாயினு முறவென் றெண்ணிலன்
விழுந்ததின மிவனுற வென்று வெம்பினான். (உரு)

மாலுமற் றமரரு மறையு நாடொறுஞ்
சீலமெய் யுருவினைத் தெரித ராமையாற்
றோலுடை யாதியே சொரூப மென்றுளஞ்
சாலவு மிகவிசசாற் றூது மீண்டனன். (உசு)

அழித்தனன் சிவபிராற் கானற வன்பினைக்
கழித்தனன் மகளையுங் கட்செ விக்குலஞ்
செழித்ததோ லாதியுஞ் செப்பி னாதனை
யிழித்தனன் பழித்தன னெவருங் கேட்பவே. ( )

மாயனா தியர்தமை வருவித் தொய்யெனத்
தூயதோர் வேள்வியைத் தொடங்கி னினறனை
ணாயதோர் செவ்வியி லகில மீன்றவ
ணாயனார் திருவடி நயந்து தாழ்ந்தனள். (உஅ)

எம்பிரான் வேள்வியொன் றெந்தை யூக்கினா
னும்பரா ரனைவரு மொருங்கு போந்தன
ரிம்பர்நா ளீயுமே யிருந்து ளாமினி
யம்பர்நா மும்புக வருளல் வேண்டுமே. (உகூ)

சிறுமையன சிறுவிதி யென்று செம்மலாங்
குறுவது தகாதென வுன்னி நிற்பினு

நறுவிரைக் கடுக்கையாய் நானங் கேபுகப்
பெறுவது வேண்டுமிப் பெற்றி நல்கென்றாள் (௫0)
மாறுபட் டவன்மகம் வளாக்கின் றனது
நீறுபட் டொழிவது நீயு மங்குறின்
வேறுபட டுடலமும வெறுப்பை யென்றுதன்
கூறுபட் டவட்கிது குழக ஞேதினன். (௫க)
பெண்மையி னறிவுதான் பேசற பாலதோ
வெண்மையி னுலகெலா மீன்ற நாயகி
யுண்மையை நாயக னுரைததும் வேள்வியின்
வண்மையைக் காண்டலே மதியி னாகினாள். ( )
தணந்திடத் திருந்தவ டமியள் செலனுமுன்
னுணாந்தவ ருணர்வினு னுழைசசெ னந்தியைக
கணநதரு பரிசனங காமர் கன்னிபாற்
புணாந்துடன் செல்லுமா புகலென் றேவினான். ( )
அடிகளா ரருடலைக் கொண்டு நந்தியு
மிடிகளா மெனமுர சியம்பும் வாய்தலிற்
கொடிகளார் படைககணத் தவர்கருக் கூறினன்
தொடிகளார் கரத்தவட் சூழ்ந்து செல்கென.(௫௪)
ஈண்டின கணஙகண நாத ரீண்டினர்
வேண்டின பரிசனம் வேறு தொககன
நீண்டவ னறிகலா னெஞ்சு போனமென
மாண்டநற் பாஙகியர் மருங்கு சூழ்ந்தனர். (௫௫)

பெய்வளைத் தோளினுள் பெயர்ந்து சென்றனள்
கையணி வேள்வியஞ் சாலை கண்டன
ளையனை யடுத்தன ளவன்ம கிழ்சசியைச்
செய்யிலன் மூங்கைமைத் திறத்தை மேவினன். ()

அன்னையை யடுத்தன ளவனு மூங்கையின்
மன்னின னேனையோர் வாயு மனனதே
இன் நுணம் யாவரு மிகந்த பெற்றியைத்
தன்னையே தானபொருந் தலைவி நோக்கினுள் (௩௭)

அவமதித் திருந்திடு மமரர் தங்களைக்
கவலையின் முனிவரர் கணத்தை யாராயு
முவமையி லாதவ ளுருதது நோக்குபு
சிவமலி சிலமொழி செப்பன் மேயினுள். (௩௮)

வேறு.

எல்லாம் வல்ல வீச்சுரனு மெவர்க்கு மேலா யி ருப்பவனுய்ச், சொல்லா ருலக மனைத்தினையுந் தோற்று நிமித்த காரணனுய், நல்லார் வணங்கு முருத்திரற்கே யல்லால் வேறு நண்ணுவதோ, வில்லா ரமுல்வேள் வியினீயிர் விதியாற பகுக்கு மவிப்பாகம்.

வேறு.

எச்சமு மவரே மனுக்களு மவரே யிருத்துவிக் களுமிய மானும், வச்சமுத் தழலும் பசுக்களு மவரே வயங்கிய வவிசுமாச் சியமும், பொச்சமில் பு

ரோடா சமுமவ ரெச்சப் பொருளெலா மவரதன் பயனுங், கசசமில் கன்மப் பயனுமற் றவரே யவை யருள் கருத்தனு மவரே. (௪0)

வே று.

இகலி லப்பய னனைத்தையு மேற்பவ ரவரே
சகல வித்தைக்குஞ் சகலபூ தத்துக்கு நறுநதே
னகும லர்ப்பிர மற்குநல் லீச்சுர ரவரே
யகம றுத்திடும் பிரணவப் பொருளுமன் னவரே.()

சிட்டர் தங்களைக் காத்துந்துட் டரைசசினங் திறுத்து, முட்டிலாததரு மத்தினை நிறுததியு முறை செ, யட்ட மூர்த்தியுந் தத்துவா தீதரு மவரே,சுட் டொணுப்பரனு சோதியாம் பராபர ரவரே. (௪உ)

அகில காரண ராயரு மறைகளின் முடிவிற், றிகழ்சொ ரூபராய்த் திரிபுர தகனரா யிருக்கும், பகவ ஞனவவ் வீச்சுரன் பக்கமே யல்லாற், புகரில் பாக மவே றொருவர்பாற் பொருந்துவ திலையே. (௪௩)

சுத்த தத்துவன் சச்சிதா னந்தனத் துவிதன்
முத்தன் முத்தியை யளிப்பவ னெனமறை முழங்கு
மத்த கும்பெரு மாற்கவி யளித்திடா தெவ்வா
றுத்த மப்பெரு வேள்வியுங் களுக்குற முடியும். ()

மத்த கப்பெரு வேழம்வாய் மடுத்திடு கவளக், கொத்தி னின்றுகும் பிதிரினைக் கொண்டெறும் பரி

க்கும, பித்த னுக்கென வேவளர் வேளவியிற் பிறா
க்கும், வைத்த தாமவிப் பாகமவே ருகவைத திலை
தே. (௬௫)

நமக்கு வேறுநா னுவன்றதுண் டாமெனி னு
னித்திட், டெமகிங கொப்புற வியம்புமி னென்றி
றை யவனா, தமக்குத நீகலாத் தனமைமையச சபை
யுளோரா மீகட்ப, வமர்ககும வாள்விழிச சதியொனு
மன்னைகூ றினளால. (௬௬)

வரித்த தொயயின்மென் முலையினாள் வாய்மை
யைக் கூறச், சிரிதத னனபக லோன்முகந் திரிககி
னன் சோமன, றிரித்த னன்முக மெனமயிர் செங்
கையாற் பிருகு, சுரித்த னனவிழி பகன்கரந் தூக
கினன் கனலோன. (௬௭)

சிரந்து ளககினர் சிலர்சிலர் பிதிககின ரோட்ட
ந, கரந்து ளககினர் சிலர்சிலர் கததமொடு பாாத
தா, ருரந்து ளககினர் சிலர்சில ருருவநா வசை
த்தார், வரந்து ளக்குவா ரனைவரு மவமதித் தன
ரால். ழ் (௬௮)

கருத்த னர்தமை யாவரு மிகழ்ந்தமை காணப்,
பெருத்த வாள்விழி சேந்தன பெயர்ந்துவாா புரு
வங், திருத்த மார்நுத லேறின சேயிதழ் துடித்த,
துருத்தி ராணிமிக கோஙகிய சினத்தினீ துரைத்
தாள். (௬௯)

நடுநி லைபிழைத் தல்லது நாடின்மற் றவாதாங்
கெடுவ தற்கது காரண மாதல்கேட் டலிர்கொல்
கடுக நுங்களைப பிளபபாமுப புரங்கனற் படுத்தோ
ரடரும் வையக மனைத்திற்கு மவரனமே * சாத்தா.

காவி யின்றெளிர் கண்டனாக கினியிந்த வுடல
மேவி யிறபதற் குரியதல றிதனைவல் விரைந்து
பாவி தககறுக கொருமக ளெனும்பழி பாற
நீவி நிற்பதே நிலையெனத் துணிபொருணி றுத்தாள்.

உரிய யோகத்தி னங்கியை யொளிர்தரு வேள்வி,
யெரியி னெடுற வியைத்ததி லிமமென விறங்கிய,
பிரிவு செய்துதன னுடலினைப பெயர்ந்துபோ யி
மைய, வரைய னில்வயி னொருமக ளெனவவ தரித்
தாள். (௫௨)

மணங்கொள் கோதையாள் வளரழன் முழுகுத
னேகக்கி, யுணங்கி னோர்சில ராவவென் றுரைததன
சிலலோர், பிணங்கள் போலிருந் தார்சிலா சிலர்பெ
யர்ந் திரிநதா, ரணங்கு முள்ளின ராயின ரனைவரு
மாங்கே. (௫௩)

உலக நாயகி யொண்டழற் குளித்தமை யோடிப்
பலருங் கூறினர் பரம்பொரு ளாகிய கயிலைத்

* சாத்தா—ஐயனாகிறவன்.

தலைவர் வெய்துற வாங்கியோர் சடையினைத்தரைமே
லிலகமோதின ரெழுந்தனன் வீரபத்திரனே (ருச)

உருத்திரப்பெயர்ச் செம்மலார் சினமேலாமொ
ருங்கே, யுருததிரண்டென வெழுந்தொளி ரொரு
தனி வீர, ருருதத திண்படைக சரத்தினன் வெரு
ச்செயு முருவ, னுருத்த கண்ணினன் றநதையொ
ண் மலரடி பணிந்தான. (ருரு)

வணஙகி நின்றமா வீரனை வள்ளலார் விடுப்பாா
பிணங்கி யாற்றுறுந் தககன்வேள் வியைப்பெரி தழி
த்தக், கணங்கொ டேவரைக் கண்டதுண் டம்புரி
யிடப்பா, லணங்கு மாய்வுற வவமதித் தாரெமை
யென்றார். (ருசு)

அருளிச் செய்யுமு னருந்தழல் கொழுந்துவிட
டாங்கு, வெருளிச் செய்யுரு வீரன்வெஞ் சினந்தலை
மீக்கொண், டிருளிற் செயயுட லெறுழ்க்கணத் திட்
டமோ டேகி, மருளிச் செய்மனத் தவரழற் சாலை
யை வளைந்தான். (ருஎ)

எடடுத் திக்கிலுஞ் சாரதத் தலைவரை யேவி
முட்டுச செய்தனன் வானமுங் காவலா முடித்தா
னெட்டிப் பல்பில பாதலத் துறுவகை தடுத்தான்
கட்டிக் கொண்டனன் முந்துறக் காவலி னனைத்தும்

வேறு.

வீர னென்ற பெயரை விளக்குவான்
பார வில்லினை வாங்கிப் படர்ந்தனன்
கோர வெங்கணை கொம்மெனத் தூண்டினான்
சார தப்படை யுஞ்சம ரேற்றதே. (ருகூ)

குமுறும் வேழக் குழாமரிப் போத்தும
திமிர்பெ ருந்திற நீங்கிக் குழைந்தெனச்
சமர வன்படை தாங்கிய தேவர்க
ளமர ரென்னும பெயருமற் றாரரோ. (சுo)

தக்கன் சென்னியு மெச்சன் றலையையு
மொக்க வீசி யொலியழ லிட்டனன்
பக்க வங்கியின் பல்கையும் வீசினான்
செக்க ராதவன் பற்களைச் சிந்தினன. (சுக)

பகனி ருங்கண் பறித்தனன் சோமனை
முகன மூங்க முழுவதுந் தேய்த்தனன்
நிகரி லாத பிருகுவை நீண்மயி
ரிகலின் மேலத ரத்தை யிறுத்தனன். (சுஉ)

அவம தித்த வவரவர்க் குத்தக
வெவரு மஞ்சவெஞ் சாமை யுறுமுறை
யுவமை யில்படை யான்மிக் குளுற்றினன்
தவலி லாத சயப்பெரு வீரனே. (சுங)

சிரங்க ளற்றன ரற்றனர் செயயநாக
கரங்க ளற்றன ரற்றனர் காதுழைக்
குரங்க ளற்றன ரற்றன ரொண்கழல
வரங்க ளற்றனர் வானவர் யாவரும். (௬௪)

நிலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் நீர்நிறை
கலத்தி லேமறைந் தாரசிலா காமர்வான்
றலத்தி லேமறைந் தார்சிலா சார்முகிற்
குலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் கூடியே. (௬௫)

பிணத்தை யேநிகர்த் தார்சிலர் பீடறப்
பிணத்தி லேகரந் தார்சிலர் பில்கிய
நிணத்தி லேகரந் தார்சிலர் நீள்குடற்
கணத்தி லேகரந் தார்சில ரென்செய்வார். (௬௬)

நான்மு கத்தனை நண்ணின ரோர்சிலர்
மான்ம ருங்கு மரீயின ரோர்சிலா
கூன்மு கசிலை கொண்டகை வீரனைப்
பான்மை யாற்பணிந் தாரிரு வோருமே. (௬௭)

வேறு.

இன்னவா றொருவீரன் றனைகொண்டே யமரர் வலி யிறுத்த பின்னர்த், தென்னரா வணிமார்பரிம வரையிற் றவம்புரியுந் தேவ ராத, னென்னுமோ ரரையனுக்குப் பகைகடப்பக் கொடுஞ்சிலையை யீந்

தா ரிப்பா, ணன்னர்நான் முகனே வத் தேவரெலா மரியதவ நண்ணி ஞரால். (கூஅ)

அரிதான தவநெடுநா ளாற்றுமம ரருகஇரங்கிய மல ஞர்தாம, பெரிதான வரமளித்துத தக்கனுக் குத் தகர்ததலையைப் பிழைப்பக கூட்டி, யுரிதான கங்கைநதி தீரத்தில் வானெட்டி யுயாபுன ஞக, விரி நீழன் மரததடியில யோகிருந்தா ருயிர்களெலாம் வீடு சேர. (கூகூ)

எம்பெருமான் யோகிருநத காரணத்தை யெடுத துரைததா மிமையார்க ளெல்லா, நம்பியதோா முக மான வழற்கடவுள் கொடுஞ்சாப நண்ணிப் பின ன, ருமபர்பிரான் றிருவருளால் வில்வவனத தொ ழித்துய்ந்த வாறு கேண்மின், பம்பியசீர் முனிவ ரர்காளெனச்சூத மாதவத்தோன் பகர்த லுற்றான்.

மன்மதன்வழிபடுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகததிருவிருத்தம-நூஉகூ.

அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்கம்.

மலைக்கு மன்னவ ஞகிய மதிதவ ழிமையச், சிலை க்கு நன்மக ளாகிய தேவிதுன் பனைத்துந், தொலை க்க வஞ்சுக மனைத்தையு மாக்கவுந் தொன்றே, றி

லைக்கு மன்பனை யடைகுவா னெடுந்தவ முழந்
தாள். (க)

அரவு நாண்மதிக சண்ணியு மணிந்துபுன் ஞக,
விரவு நீழலில் யோகிருந் தவர்விளை யாட்டாற்,பிர
ம சாரியாயப் பேரழ கெறிசுகுமவேற் றுருவின, வ
ரணி லாவிய தவம்புரி சாலையின வடைந்தார். (உ)

முஞ்சி நாண்மிசை விளங்கவோர கலையிடை மு
யங்கத், துஞ்சு நூலின்முப் புரியினமான் றோலு
மார் பிலஙகச, செஞ்ச வேறிமிர் பலாசுசெய் தண்
டுகை யேந்தும், விஞ்சு நீறுசா தனமணி விரதி
யைக் கண்டாள். (ங)

அன்ப ருக்கிவ ரன்பரென் றகமதித் தெழுந்து,
மின்பி றங்கிய தாண்மிசை விரைமலர் தூவித், த
ன்ப சுந்தொடிக் கரங்களைக் கூப்பிமுன ராழ்ந்திங்,
கென்ப டர்ந்தவா றென்றவட் கெம்பிரா னியம்பும்.

காரி கைக்கெலா மாகர மாயக்கதி ரெறிக்குஞ்
சீரி யைந்தநின் றிருவுரு முழுவதும் வாடத
தாரி யைந்தபூங குழலினாய் தவம்புரி குவதோ
நாரி யைந்தநா யகனபுய நண்ணுவ தொழிந்தே. ()

அரிய மாதவ மாற்றுவ தறிந்தனங் கயிலைக்
கிரியில் வாழ்தருஞ் சூலியைக் கெழுவுதல் வேட்டா

யுரிய ஞேவுன தழகினுக் குரகமு மெனுமபும்
பெரிய தோலுமிக் கணிந்துபிச் சையிறநிரி பிச்சன்.

என்று தான்பல பொருளையுந் தொழிலையு மிழித்
து,நின்று கூறியே நிருமல ஞகிய விரதி, மன்றயா
முனை யொததன மிளமையால் வளததா, லொன்று
மாணைமெழி லாதியா லெமையுறுகெனரு ன். (எ)

தீயில வைத்தநெட் டேசிகள் செருகிய தெனன,
நாய கன்கரந் தசதியா டியாநு மொழிகள், பாயச
செஞ்செவி புதைத்தனள் பதைத்தனள் சிவவென்
ருயு மந்திரம பன்முறை கிளந்துருத தறைவாள்.

வேறு.

யாவ ஞெருவன் விளையாட்டா லெல்லா வுயிர்க
கு மைந்தொழிலு, மேவ வினிது புரிகினருன வே
தன் முதலோ ரெவனருளாற, ருவி லதிகா ரமபுரி
ந்து தக்க ஞான மடைகினரு, ரேவ வவனை யென்
பொருட்டிங கிழித்துக் கிளந்தாய் போவெனறு. ()

வேற்ரே ரிடத்தை மேவுவாள் விரைந்து நடந்
தா ளதுகண்டு, தோற்ற வுருவின் வந்தவர்தாஞ
சிவஞ முருவ மிகத்தோற்றி, மாற்ரு முலைமேலு
த்தரிய மருங்கு போந்து பிடித்தீர்த்தா, ராற்ரு வெ
குளி யொடுந் திரும்பிப் பார்த்தா ளகில காரணியே.

செய்ய சடையும் வெண்ணீறுஞ் சிறந்த நுதலுங் கண்மூன்றுங், கையி லணிந்த மழுமானுங் காகோ தரபபூண் மணிமார்பும், வெய்ய புலிததோலுடையரையும் வேத மணிநூ புரத்தாளு, மைய னழகுக் கழகான வங்கமுழுது மெதிர் கண்டாள்.( )

கண்ட பொழுதே பெருஙகோபங் கைவிட் டகல வுள்ளத்துப், பண்டு பயின்ற பெருஙகிழமை படர்ந்து வளர்ந்து கொழுநதுவிடக், கொண்டு வளர்நாண மடமச்சம பயிர்ப்பு நான்குங் குடிபோக, மண்டி யெழுந்த நெடுங்காதன் மருஙகு தெரியா வகைகரந்தாள். (கஉ)

முழுது முணர்நத பேரறிவின் முதல்வன் பாத முடிசாயததுத், தொழுது விழிநுண் டுளியரும்பத துளங்க விடைநாத் தழுதழுப்ப, விழும வுடலின் மயிர்ப்புளகம் விரவ மிடற்றை மகிழ்தூர்ப்பக், கெழுவு மினிய குளிர்மொழியாற் கிழமை தோன்ற மொழிகுவாள். (கரு)

வேறு.

உறுமுறை யறியார் போல வுத்தரீ யத்தைப் பற்றி, முறுவலோ டீர்த்து நின்றாய முக்கணு முறைமை யெல்லா, நிறுவிய நினக்கு யானு நிகழ்த்துவதுளதே யீங்கு, மிறைவினை புரிதல் வேண்டா விடுவிடு மினிபூந் தானை. (கச)

மாதரார் வதுவை காறும் வளர்த்திடுங் குரவர் பாலர், தீதறு வதுவை முற்றிற் றிருத்தகு கணவர் பாலர், காதலர் தமக்குப் பின்னர்க சான்றுளோப் பால ரென்று, ஞதனே யெக்கா லத்து முதன்மைநன் மடவார்க கின்றே. (௪௫)

கொளற்குரி மரபி னோருங் குரவராற் பெறுவ தன்றி, வெளிற்றறி வுடையார போல மிறைசெயல் வழக்க தன்றே, பிளிற்றிபத் துரிவை போர்த்துப் பிரமனோர் சிரத்தைக கொயது, களிதெழு கால ஞவிகாற்றிய கடவு ளேறே. (௪௬)

அருளிய வடிக ளேவ லகற்றுவ ரகிலத் தில்லை, பெருமநிற் பெறுதல் வேட்டே பெருந்தவ முழக்கின் றேன்யான், கருணைக் கொள்ள வேட்டே காதலித் திருந்தா ளென்னை, யிருநில மிழிதத்துக் கூறு மிதுசெய லெற்றுக் கென்றாள். (௪௭)

நகைமுகத் தினைய கூறி நயந்தளிர்க் கரத்தாம் கொங்கை, முகைபொதி தானை தனனை முதல்வனார் கையி னீங்கத, தகைபெறப் பற்றி மெல்ல வீர்த்தன டலைவர் தாமும், புகுதக வென்று மெல்ல விட்டனர் கயிலை புக்கார். (௪௮)

மேதகு வசிட்ட ஞதி விரதிய ரெழுவர் தம்மைக், காதலி னினைந்தா ரையர் கருத்தறிந் தாங்கு வல்

லே, மாதவ ரெழுவர் தாமும் வந்தடி பணிந்து நின்ருர், நாதரங் கவரை நோக்கி நகைமுகத் திதனைச் சொன்ருர். (கக)

பகைக்குடை யாத வாற்நற் பனிவரைக் கரைய னய்பான், மகட்கொடை நேரும் வண்ண மரபிஞற் பேசி நீயிர், தகச்செயும் வதுவை நாளுந் தந்திரத் தாய்ந்து செப்பி, யகத்துறு மடவா ரோடு மடுத் திவண் வருக வென்ருர். (உ0)

எம்பிரா னருளிச்செய்ய வெத்தலஞ் செய்தாமென் று, நம்பிய முனிவா தாமு நலததகு மடவாரோடு, மும்பர்நா டௗந்து நிற்கு முயர்வரை யிமையஞ சார்நது, வம்பென வடுத்த தஙகள் வரவினைச் செப்பி விட்டார். (உக)

செல்லுறு தூத வார்த்தை செவித்துணை நிரம்ப லோடு, நல்வர வெய்த வெந்த நற்றவஞ் செய்தா மென்று, கல்வரைக் கரையன் சுற்றக் கணத்தொடுங் களிப்புத் துள்ள, வில்வரை யகன்று வல்லெ லெதிர்கொண்டு போயி ஞனே. (உஉ)

பாத்திய மாதி நல்கிப் பயின்மனைக் கொண்டு புக் குத், தூத்தகு பீடு மிட்டுத் துளக்கற விருத்திச் சால, வேத்தரும் பூசை யாற்றி யிறைஞ்சிமா தவ

ரை நோக்கித், தேத்தடை சுமந்த கோட்டுச் சிலம்
பினுக் சரையன் சொல்வான். (உங)

வேறு.

கற்றை வார்சடை யந்தணிர் கண்ணுறு செயலா,
லிற்றை நாளலா லில்லையா னிரும்பயன் பெறுநாள்,
பொற்ற வான்பொரு ளனைத்தையும் பொருந்தினே
னினறே, பற்று தூய்மையும் பெற்றுளேன் படர்வி
னை தவிர்ந்தேன். (உச)

மங்கலத்தன வனைத்திற்கு மேதுவாய் மலிந்த,
துங்க ணல்வர வுறுதவத் திரும தருளாற், றங்கு
கின்றனர் சகலகா மத்துட னெவரு, மிஙகு நுங்க
ளுக் கெய்தவேண் டுவதிலை யெனும. (உரு)

ஈண்டு நீயிர்வந் தருளிய காரண மியம்ப, வேண்
டு மாலென விரந்தனன் வெற்பினுக் கரசன், மூண்
ட காதலை நோக்கினர் முப்புரம் பொடித்தார், தூ
ண்ட வேகிய தூதராந் துறவரங் குரைப்பார. ()

வரைக்கெ லாமொரு மன்னவ மாசறு தவத்தி,
னிரைக்கெ லாமொரு பிறபிட மாய்நிகழ் பவநின்,
னுரைக்கு வேறெதி ருரைப்பவர் யாவரெம் வரவு,
தரைக்குள் யாவர்கரு மங்கலந் தருவதே யாகும.()

தக்கன் மாமக ளெனப்படுஞ் சதியெனுந் தலைவி,
தககன வேள்வியி லுடலினைத் தணந்துவந் துனக்

ருத், தக்க மாமக ளாயவ தரித்தன டவத்திற், றக்
கன் வேள்வியை யழித்தபின் றலைவனு மிருந்தான்.

மலைக்கெ லாமொரு மனனனின மகளவண் மேரு
ச், சிலைக்கை நாதருக கேதிரு மனைவியாங கிழமை,
நிலைக்க நோற்றனள் பிறவிக டொறுநிகழ் தவத்தா,
னலக்க வீசனே மருகனு நற்பயன் பெற்றாய். (௨௯)

என்று மாதவர் கூறலு மிமவரைக் கிழவ, னன்
றுகூறுவா னுனமறை முனிவிரென் மகளைக, கொ
ன்றைமாலையாக் குரியளாம் படிகுறித் தமையான்,
மன்ற லோதியின் மாதவப் பயனுமுற றியதே. ()

காளி யோடுவா தாடினா கடனெடும் பாயல், வா
ளி தூண்டினர் தமக்கியான் மகட்கொடை நேர்ந்
தே, னுரு நாயகர் வரைந்திட வருகவென் றமைந்
தான், கோளி லாவெழு முனிவருங் கொண்டனா
மகிழ்ச்சி. (௩௧)

ஆய செவ்வியி னருந்ததி யாதியோர் மலைக்கு,
நாய கன்றனி மடித்தலத் திருந்துநா ணெய்தித், தூ
ய தன்முகங் கவிழ்ந்துகைத தொடிகளை யெண்ணு
ந், தாயை யன்பினுற் கொண்டுதம் மடித்தலத்
திருத்தி. (௩௨)

சந்த னங்கமழ் குஙகுமங் கனிகடாம் பூலங்,கொ
ந்த லர்த்தொடை மங்கல வாழ்த்தொடுங் கொடுத்

தார், மந்தி ரத்தரி யிட்டுமாதவர்மறை மொழிந்து, சுந்த ரத்தநீ ராஞ்சனஞ் சுழம்றுவித் தனரால. ()

சுற்ற நாப்பணிவ் வாறுபூந் தோகையன் னவளைப், பற்ற லார்புரம் பொடித்தவர் பாலனென் றுரிமை, முற்ற வாக்கிய முனிவரர் கையுறை முகந்தங், குற்ற சீரிம வான்விடை கொண்டுடன் பெயர்ந் தார். (கூச)

வெள்ளி மால்வரை யடுத்தனர் விமலனே யுமையாள், கள்ளு லாமலர்க் கூந்தலிற் கடுக்கைவான் றொடைய, னள்ளு நீர்மைசெய் திடுவதே யினிநடப் பஃதென், றுள்ள நீர்மையை யுரைத்தன ரொருபுடை நின்றார். (கூகு)

கருணை நோக்கமும் வரங்களுங் காசறு முனிவாக், கருளி நாயகன் றிருமுக மனைவரும வருமா, பொருவில் பூதர்கைக் கொடுத்தனர் போக்கின ரேற்ற, மருவு மோகையின் வணங்கியா வரும்வழிக் கொண்டார். (கூசு)

அண்ட மீமிசை யமர்தரு வீரபத் திரனும், பண்டு நாரணன் வெரிநெலும் பெடுத்தபண் ணவனுங், கொண்டன் மேனியான் குவிமுலை மாதெனப் போதக், கண்டு காதலித் திறையவ னுயிர்த்தகா தலனும். (சஂ௦)

பாத லத்தமர் காலவங் கிப்பெயர்ப் பரம
நாத னுடகேச் சுரனவை யறுக்குங்கா மாண்ட
ரோது ருத்திரர் பதினொரு வருமுலப் பில்லாப்
பூத ரோடுசென் றிறுத்தனர் புண்ணியன் கயிலை.()

தேவர் முப்பத்து மூவரே திகழுகண மூவா
ரேவி னாற்பத்தெண் ணாயிர முனிவரொண் கமலன்
பூவை நேர்நிறத் தவன்முத லனைவரும போந்தார்
சேவின் மேலெழுந் தருளினார் திரிபுர தகனர். ()

முரச மார்த்தன வால்வளை நரன்றன முகிலிற்
பிரச மாமலர் வானவர் சொரிந்தனர் பெயர்ந்தார்
விரைசெய் சாமரை யாதிகண் மிடைந்தன விலங்கற்
கரச னாகிய ஹிமவரை யடுத்தன ரமலர். (0)

கயிலை நாயக ரடுத்தமை யறிந்துகல் லடுக்கம்,
பயிலு மோங்கன்மன னவன்பல வரிசைக ளோடு,
மெயிலகொண் மாநகர் கடந்துபோ யெதிர்கொண்
டு வணங்க, வயில்கொள் சூலதத ரருள்புரிந் தேம்
றினின் றிழிந்தார். (சுக)

அரிய மாதவம் பேணிய வடுக்கலுக் கிறைவ
னுரிமை யாக்கர நீட்டின னுலகெலா முயிர்த்த
பெரிய நாயகர் தங்கையா லவன்கரம் பிடித்துத்
தெரியு மாமறைப் பாதுகை சேவடி தொடுத்தார்.

கள்ள லம்புதார்க் கொன்றைவார் சடைமிசைக கதிர்ப்ப, மெள்ள வங்கெழுந் தருளிவிண் டொடர் வரைக் கிறைவ, னுள்ள மொத்தபொன் மனையகத் துவப்பொடு போந்தார், கொள்ளு நீர்மையிற் பூச னை குயிற்றின னிமவான். (சங)

புதிது கோடித்த வதுவைமண் டபத்திடைப் போந்து, மதிநி லாவிய முடியினுர் மணித்தவி சிரு ந்தார், விதியி னுலிம வான்வெறி கமழ்புன லோடு, முதவி னுனுல கனைத்தையு மீன்றகன் னியையே.()

ஏற்று வாரகொடி நாயக ரேற்றுமா முனிவர் தோற்று தியிடை முடித்திடும் வினையெலாந் துலங் க, வாற்றி வானவ ராதியோர்க் கருள்விடை கொடு த்துப், போற்று மாதுமை யாளுடன் புணர்ந்துவீற் றிருந்தார். (சரு)

துன்ப முற்றிய வுலகினிற் றொல்லுயி ரனைத்து மின்ப முற்றுற விமவரைக் கோயிலி னிருந்தே யன்பு முற்றிய வமமையோ டருடபெருங கலவி முன்பு துற்றறி யாதவர் போன்முயக் கமர்ந்தார்.()

தேவ ராண்டினு னொராயிரங் கலவியாற் சென் றுங்,காவி நேர்விழி யாளிடைக் கருததரித் திலதாற், பூவின் மாதர்க்குக் கணவனுர் புணர்ச்சியாற் கருத் தா, ளேவு ருவர புருதமுற் காலமா தலினுல். ()

கடவு ளாரஃ தறிந்தனர் கண்ணுதற் பெருமான்,
விடலி லாமுயக் கமர்தலின் மென்கொடி யவள்பா,
லிடரெ லாந்தபுங் கருத்தரித் திலதெவன் செய்வா,
முடலுந் தானவர்க் கழிந்தயா மெனவுயங் கின
ரால். (சரு)

நீறு துன்றிய மேனியார் நிகழ்த்திடுங் கலவிக்,
கூறு செய்யினல் லாலுமை யாள்கருத் தரியாள்,
வேறு மந்திர மின்றென விண்ணவர்க் கரசன், கூற
லுற்றவன் றேவர்கள் குழாத்தினை நோக்கி. (சசு)

இமைய மால்வரைக் கோயிலி னெம்பிரான் கலவி,
யுமையொ டாட்டயா தொழிலினை யொழிப்பயா னு
றுவ, லமைவ தேயல தெனவற்னை யகற்றினீ ரமரீர்,
துமைய லாலினி யாரெனத் தனித்தனி நுவல்வான்.

வேறு.

தருமனைக் கூவினன் சார்ந்து போற்றிறை
னிருநிலத் தெங்கணு மியங்கு மாற்றலை
கருவினுள் ளுயிரையும் பிரிக்குங் காட்சியை
நிருமலன் கலவியை நீக்கு கென்றனன். (ருக)

காலனு னுயிர்க்கெலாங் காதி யென்னையுங்
காலகா லப்பெயர் கலந்து ளானவன்
கோலமா ரடியெதிர் குறுக வல்லனோ
மாலுவேன் யானென மறலி நீங்கினான். (ருஉ)

வருணனைக் கூவினன் வந்து தாழ்ந்தனை
னிருநிலத் தருநெறி யிடத்துஞ் செல்லுறும்
பெருவலி யினைபெயர்ந் தமலன பேணிய
திருவிளை யாடலைச் சிதைக்க வென்றனன். (௫௩)

கீழுறு நடையெனக் கன்றிக கேடிலாய்
மேலுறு நடையினை விலங்கன் மேலுளான்
வாழியன னவனடி மருவு மோர்முனிக்
கேலுற வடங்கினே னென்செய் வேனென்றான். ()

வளிமுக நோக்கினன் வணங்கி நிற்றலுங்
களிசெயுந் தென்றலாய்க் கலவி யாளரு
மளிசெயத் தவழுறு மாற்றல வல்லைநீ
யொளிவிழிச் சிவனிடை யுறுக வென்றனன். (௫௫)

விலங்கிய கதியெனக் கலது விண்டொடும்
விலங்கலி னேறுதன் மேவு மோவவ
னலங்கலென் றணிந்திடு மராவொன் றுண்ணுமே
கலங்குமென் னறிவெனக் காற்று நீங்கிற்றே. (௫௬)

வடதிசைத் தலைவனை யழைத்து மானவ
வுடலினு முயிரினுக் குவப்புச் செய்பவன்
கடனறி தோழனக கடமை பூண்டுளை
விடனுகர் தலைவனை மேவு கொறனன். (௫௭)

நல்லைமன் முன்னர ணங்கை மெய்யுறப்
புல்லுதல் கண்டொரு பூங்க ணற்றதே

யெல்லுறு விழியையு மிழப்பச் சூழ்ந்தனை
யொல்லுவ தனறெனக் குபேர னோதினான். (ரு அ)

பருதியை யழைத்தனன் பயிலுங் கண்ணென
மருவினை யரற்கொரு வடிவு மாயினை
கருமநற் கரியைவீழ் கரும முற்றுமப்
பொருவிலி கலவியைப் போக்கு கொறனன். ()

கபோதக ஞாயமே கடுப்பப் பல்லெலாஞ்
சபாவலங் காரமின் றுகத் தாக்கினா
னபாயமுற் றதையறி யென்று வாய்திறந்
துபாயமோ டொழிந்தன னொற்றை யாழியான. ()

திங்களை விளித்தனன் சிரத்தி னாயகன்
மங்கையைப் புணர்ந்திடு மகிழ்ச்சி வேலையுந்
தங்குதம் குரியையத் தையல பாலுறு
மங்கணன் கலவியை யகறறென் றேவினான். (கூக)

காய்ந்தவேள் வியிலவன் காலி னான்முகந்
தேய்ந்துளே னினைதொறுஞ் சிந்தை மாழ்குமே
வாய்ந்தவோர் கலைமுடி வாங்கி வீழ்கருமேல்
வீந்ததே பெயருமென் றிந்து விண்டதே. (கூஉ)

எண்மராம் வசுக்களு னீற்றி னின்றவ
னண்முசா வித்திர னென்னு மாண்டகை

வண்மையோ டாங்கெதிர் மருவி னென்றனைப்
பெண்மைபா லிறைவனைப் பிரியென் றேவினன். ()

அற்றன வதரமோ டாங்கு வார்மயிர்
மற்றவை யுளதில மான நீத்தமை
சற்றுநீ யுணர்ந்திலை யென்று தன்மையோ
டுற்றசா விதகிர னுரைத்து நீங்கினன். (சுச)

விண்ணுளார் தமையெலாம் வேறிவ் வாறுகூ
யண்ணலார் கலவியை யகற்றென் றேவினு
னெண்ணுறு தெனவவ ரொழிவு சொற்றபின்
வண்ணவான் றழலினை வருவித தோதுவான். ()

வேறு.

செவ்விய தேவர்க்கெல்லாந் திருமுக மாகி யென்று, மவ்விய கவ்வி யங்க ளமரர்கள் பிதிரர்க் கெல்லாந், துவ்வென வுதவு மாண்மைத் தோன்றற்குச் செல்லொ ணுமை, யெவ்விட முளது மன்ற வெளிதன்றே யாங்குஞ் சேறல. (சுசு)

வடவையா யுதரத் தியாய் மண்ணிடைப் பாகஞ் செய்யுஞ், சுடர்விடு மெரியாய்த் தோலா வேதியர் நிச்ச மோமமபுங், கடவுளந் தழலாய வேள்விக் காம ரு கனலா யார்க்கு, மடைவுற வுதவி செய்த னீய லா லகிலத் தியாரே. (சுஎ)

சூரனுல் வருந்தா நின்ற துன்பநா மொழியும் வண்ண, மூரரா வணியார் மைந்த னொருவனைத் தருதல் வேண்டுங், காரளாங் குழலோ டோவாக் கலவிசெய் கின்றநீராற், சீரளாங் கருவின் றுயே சென்றன தினங்க ளெல்லாம். (சு அ)

தேக்கிய நறுந்தேன் கோதடுச் சிலம்பிடைச் செலனு மாறறன், மேக்குறு சுதியை வல்ல விளங்கழனினக்கே யல்லா, மாக்கடல் முத முணண வாதுசெ யமரர்க ளுணடேர் பாக்கிய மனையா யாங்குப் படர்மதி படர்த வேண்டும். (சுசு)

உம்பரார் குதவி செய்ய வுற்றனை யென்று தேர்ந்தே, யெம்பிரான் கலவி நீங்கு மிமமென வவனைச் சார்ந்து, தம்பிரான் சொரூபா நந்த தத்துவ மருளென் றேத்து, நம்பிரா னதனை யுண்டே நாள்பல கழிக்கு மின்றே. (எ0)

காலநீட் டிப்ப வாங்கே கவுரிபாற் கருபப நீடிச், சாலநா முய்யும் வண்ணந் தனியிளங் குமரன் றேன்றும், ஞாலமே விடரின் றுகு நன்மையு முண்டாமிந்தச், சீலமா ருதவி செய்யச் சென்மதி யென்றுன் வேந்தன. (எக)

செந்தழற் பெருமான் கேட்டுத் தேவர்கோன் முகத்தை நோக்கி, யுய்ந்தன ருளரோ முக்க ணொருவ

னுக் குருத தாறறி, யைந்தல ரேவி வீந்த வவனுக
குத் துணைமை யானே, சிந்தனை வேறொன் றில்லை
யென்றுபின் றெளிந்து சொல்வான். (எ௨)

பொருளெலா மழிதத்தே யானும் புந்திவாக் குட
ம்பு மூன்றுங், கருவியாய் வருந்தி யானுங் காயத
தை யழித்தே யானு, மொருவருக் குதவி செய்த
லுயிாககித மதனு னீவிர், தெருமர லொழிக வீது
செயகுவல் செத்து மென்றான். (எ௩)

ஆவயி னிருந்த தேவ ரகமொடு முகஞ்செம் மா
ப்பப், போவலென றெழுந்து வல்லே போதுவா
ன புறுவே யாகிக, காவலு மிடரு நீந்திக் கண்ணு
தல் கலவி யாற்றுந், தூவிமெல் லணையின் பாங்கர்ச்
சுலீறென விறங்கி னனே. (எ௪)

அநகையு றுதலுஞ் செந்தீக் களித்தவ ரங்கித்
தேவே, யிஙகுவந் தடைநத தாமென் றிம்மெனக் க
லவி நீத்தார், மங்கைமற் றதனை நோககி வரம்பறு
நாண்முன் னிட்டுப், பொங்கிய வெகுளி துள்ளப்
பொருகவென விதனைச் செய்தாள். (எ௫)

கலையெடுத் துடுத்துச் செல்வக் கலவியாற் சிறிது
சேந்த, கொலைமுக வேற்கண் சாலக் கொவ்வையங்
கனிபோற் சேப்ப, வலைசிகை யங்கிக் கள்ளா வண

ங்கொரு பிறவார் போலச், சிலையுறழ் நெஞ்சங் கொண்டு புறவெனச் சேர்ந்தா யீங்கு. (எசு)

இப்புற வுருவே யாகி யெந்தனின் சகோத ரத்தைத், துப்புறப் புணர்ந்து நாளுந் தூதுண்டு வருந்து கென்றாள், வெப்புறு மழலோன கேட்டு வெய்துயிர்த் துடல்கம பிப்பத், தப்புவந் தடுத்த தென்று தளர்ந்தான சரணஞ் சார்ந்தான். (எஎ)

அடியனே னடிகள் செய்ய வடிமைவந் தடுத்தேனேலங், கடவுள ருயய வன்று கடலினஞ் சயினரு யோல,முடிவதாய் முடிப்ப தாகி முடிபய ளுகிய ந்தத், தொடர்பய னளிப்ப தாகித் துலங்கிய பொருளே யோலம. (எஅ)

வீரனுற் றேவர் தம்மோ டென்னையும் வீட்டும் வீறு, மாரனு ருடல நீற்று மானமு முறுத செய்தோர், கோலமா ரிடும்பைச சேற்றுட் குரங்கிய செயலு மற்றுந், தீரநா னறியா தீங்குச் சேர்ந்திலேன் றேவர் தேவே. (எகூ)

வெள்ளைவா ரணத்தோ னாதி விண்ணவர் குழுமியென்னைத், தொள்ளையே மிடைந்த நெஞ்சச் சூரனைச் சவட்டு மாண்மைப், பிள்ளையா ரொருவ ரோங்கற் பெண்ணணங் ககட்டிற் றோன்ற, விளளிடாக் சலவிக் கூறு விளையென வேவி னாரே. (அ௦)

தத்துவ வுபதே சங்க டம்பிரா னருளிச் செய்யு
ந, கொத்துறு மலங்க ளைந்துந கூடடொடு மிரியல்
போகப், பத்தியி னவையுங் கேட்கும் பாக்கிய நின
க்கு வாயக்கு, முத்தியு முறுவ தாமென் றிதனையு
மொழிந்திட டாரே. (௮௧)

ஆதலா லமரர்க் காக வவுணர்தந் தூதர்க் கஞ்சி
ப், பேதுறு புறவா யிஙகுப் பெருமநா னடுத்தே ன
ற்றூ ன, மாதுமை சாப மூடே வந்தது நினைச்சார்ந்
தேற்குத், தீதுற லுளதோ விந்தச்செயிரினை தவி
ாத்தல வேண்டும். (௮௨)

வேண்டிய வடியார்க காக விருப்பொடு வெறுப்பு
ச் செய்து, பூண்டனை யன்றி நின்னை புணர்பவோ
வைைதாமெந்தா, யீண்டிய வமரர் வேடட பயனை
யு மீக வென்றுத், தாண்டவம் புரியும் பாதந் தழீ
இக்கிடந் தாற்றி னனே. (௮௩)

சரணமென் றடுத்து நின்ற தழலினைக் காக்கவே
ண்டி, யரனொரு மூன்று மட்ட வடிகளா ருமை
யை நோககித், திரணமுண் டுழலுந் தீநின் சினத்தி
னுக்கிலக்க மோசொன், முரணினைத் தவிர்க வென்
று முகமலர்ந் தழற்குச் சொல்வார். (௮௪)

இமையவ ரிடுக்கண் டீர்ப்ப வெய்திய வழலோ
யீங்கு, நமதுவீ ரியத்தை வாங்கி நண்புறப் பருகு

கண்டாய், கமையுற விதனைத் தாங்கி யிருந்திடுங் கா
ருங் காய்ந்த, வுமையவள் சாபஞ் சாரா தொழிந்த
பின் னுருவ தாகும். (அரு)

வீட்டருஞ் சாபந் தனனை வில்வகா னகத்தை நண்
ணிச், சேடடொளி மயமே யான திருமூல நாத ரே
மைக், கூடடுருங் குமப்பூங கொஙகைக கோற்றொடி
யிவடன் னோடு, நாடடிய முறையாம் பூசை நடத
திவீட் டிடுதி கண்டாய். (அசு)

தத்துவத் தியல்பு மாகுச் சாற்றுது மென்றா
கேடட, கொததழல் புறவி னீங்கிக் குடஙகையேற
றெதிரே நின்ற, துத்தமன் றுரை யாக வூற்றினான்
வீரியத்தை,வைத்துவாய மடுத்துத தாழ்நது விடை
கொண்டு வழிகொண் டன்றே. (அஎ)

வேறு.

கருத்த ரித்தலிற் கண்குழிந் தகடுற வீங்கி
வருத்த முற்றனன் கனலவன் வரவினை நோககி
யிருத்தன் முற்றிய வானவர் குழாத்தினை யெய்திப்
பெருத்த தன்வயி றங்கையாற் றட்டினன் பேசும்()

ஈது காண்மினும் மிடரெலா மிரிதர முக்க
ணாத னாருள் வீரிய நுகர்ந்துழை கின்றேன்
மாது சாபமுங் கபோதக மாய்மதி மயங்கித்
தூது தேரவுந் தாங்கினேன் றுயர்க்கரை காணேன்.

கருப்ப மறறினித் தாங்குமக கடனெனக் கரிது
கருப்பம் விட்டிடிற் கபோதக வுருவஙகை கலககு
மொருப்ப டும்புரு வுருவமு மொழியும்பூ வாளூர்ப்
பொருப்பி ருஞ்சிலை யானடிப் பூசையி னென்றுன்.

கவலை யோடமுற் கடவுள்கூ றியமொழி கேளா
வுவகை யோடுமிக கவலமு முறத்தழீஇ யமரா
தவலு ருவகைத் தழலவன மளர்வினை தவிர்ப்பப
புவன மேவடி வாகிய கங்கைபாற் போந்தா. ()

கொத்த லர்ந்தபன் மலாகளூங குழைமுத்தபூஞ் சி
னையு, மித்தி லதமொடு வயிரமு நிறங்கிளர் பொன்
னுந், தத்து வெண்டிரை யலைதமெறி கங்கைதன்
சரண, மெத்து மன்பினூல வணங்கினர் விளம்பன
மே யினரால். (கூஉ)

வேறு.

அன்னாய் கறறைச் சடைப்பெருமாற் கணியே யு
லக மனைத்தினுக்கு,நனறு யகமே விமலநறும் புன
லா னவைகண் முழுதகறறி, மன்று ருயிர்க்கு மிக
த்தூய்மை மலிவித் திடுமந் தாகினியே, முன்னி
ரரைய னுளங்களிபப முயங்கு மோகப் பெயரண
ங்கே. (கூநூ)

கனலி வளரும் பெருஞ்சூலாய்க் கவலை யுழக்கின்
றுனவன்றுன், மனமிக் குவகை பெறவதனை வாங்

கித் தரித்துத் தரல்வேண்டு, மனக ளளித்த தநுவு லக மனைதநு மிடர்தீர்த் தளிபபதுகாண், புனித வுமையு முவகையுறும் பூவாய தரிபபி னீயென்றார்.

இரந்த விமையார்க் குளம்விரும்பி யேற்ப வலித் தாள் கஙகையாள், சுரந்த வுவகை யொடுஙகனலோன் றுலங்குங கருவைப பெயர்த்திட்டான், வரந்தங் கிபவக் கருவினைச்சின் மதியஞ சுமந்தாற் றளாகி, நிரந்த கரையிற் சரவணத்தி னீத்தா ணிகரில் கங்கையாள். (சுசு)

தவழு மலையாற் சரவணங்க டாக்கத தவிர்ந்த கருவொன்றே, யவிரு முருவ மாறுகி யனந்த கோடி யிளங்கதிர்க, டிவள்வ தெனவெவ் வேறிமைப்பத் திசைமா முகத்தோ னதுநோககி, யுவகை யொடுங கார்த் திகைமாதர் தம்மை வளர்ப்ப வூககினான். ()

அறுவ ரெடுத்து முலைப்பான்மிக் களிதது வளர்க்கு மந்நாளிற், சிறுமெல் லடிமா துமையோடு சேவி னிவர்ந்து சிசயில, முறுதற் கிறைவ னேகுவா னவ்வா றடுப்ப வொளிர்கின்ற, மறுவி லுருவ மாறனையுங் கண்டா ளிமைய மடக்கிளியே. (சுஎ)

பொன்னம் பிகிர்மேற் சிதர்ந்ததெனப் பொலிந் த திதலை முலைசுரப்பத், தனனை யறியா வகைமகிழ்

ச்சி தானே யுளத்திற் றலைக்கொள்ள, வன்ன நடை
மெல் லடிச்சிலம்பு மரிநூ புரத்துப்பார்ப்பதியாங்,
கென்னே யுடையா யிதுவென்னே யியம்பா யென
நா யகற்குரைததாள். (கூஅ)

விளங்குங குழவி யாவையிவை விழியிற் காண்ட
லொடுமகிழ்ச்சி, யுளங்கொண் டதுபான் முலைசுரந்
த வென்ற வுமையாட் குள்ளபடி, களங்கை யகலா
க் கடல்விடத்துக் கடவுட் பெருமான் கருணையால்,
வளங்கொப் புளிக்குங் குறுமூரல் வதனத் தரும்ப
வுரைசெய்வான. (கூகூ)

சேர்ந்தார்க் கொல்லி முன்னர்நமைச் சேர்ந்து
விடுதத வீரியத்தை, யார்ந்தா னன்றே யதுதாங்கு
மாற்ற லிலனுய்க் கங்கைதனைச், சார்ந்தாங் குறுத்
தா னவடானுங் தரிக்க மாட்டா தகனகரையின,
வார்ந்தார் நாண லிடைவிடுத்தாள் வயங்கிற் றறு
மகவாகி. (க00)

இந்தக் குழவி யாறனையு மிருதாண் முகமா றீரா
று, சந்தப் புயஙக ளாறுமொருசேய் தானும் வண்
ணங் தழீஇயெடுத்துக், கந்தக் களப முலைசுரக்குங்
கமழ்பா லூட்டா யெனவருள, வந்தப் படியே புரி
ந்திட்டா ளகில முயிர்த்த காரணியே. (க0க)

உடன்மொரண் டடுத்துச் சிசயில மொளிருங் கயி
லை சார்ந்ததற்பி, ணிடங்கண் டிமையா ரபிடேக மி
யற்றச் சேணு பதியாகி, விடங்கொப் புளிக்கும் ப
டையவுணர் வேருங் களைந்திட் டவாற்றற், கடங்
கிக கிடந்த தேவாசிறை மீட்டா ணறு முகப்பெரு
மான். (கoஉ)

வேறு.

கங்கையிற் கருவினைக் கலப்பித் திட்டனு
மங்கிதா னுணம்புற வாகித் தன்மதி
மங்கிய தும்பரார் வல்லை கொண்டுபோய்ப்
பங்குனி நதியிடைப் படுவித் தாரரோ. (கoங)

பண்டைய வுணர்வுவந் துதிப்பப் பாய்சிறை
கொண்டபுள் ளுருவமாய்க குலவும் பாவகன்
மண்டிய வில்வமா வனத்து மன்னிய
வண்டர்நா யகனடி யடுத்துத தாழ்ந்தனன். (கoச)

சேணிடை விளங்குறுஞ் சிகரஞ் சூழ்ந்துகல்
லூணுா டனுறக்கமு மொழிந்து சிந்தையிற்
றூணுவின் பதமலர் தைதவித் தன்பினுற்
பேணுறு தியானமே பிறங்கச் செய்தனன். (கoரு)

குங்கும தனசவுந் தரிதன் கோலமு
மங்கைபங் காளனர் வடிவுங் கண்டுகொண்

டங்கியென் றொருபெய ரமரா னின்னணம்
பங்கமில பூசனை பயிற்றிச சென்றனன். (க0சு)

உமையவள் சாபமொள ளரிகரு நீக்குவா
ரமைதரு பயனெலா மங்கிக் காகென
விமலனை நினைநதுசங் கற்பம விண்டுபல்
லமரரும் பற்குனி யாறறிற றேய்ந்தனர். (க0எ)

வாலகில் லியர்முத லோர்வ ணங்குறுஞ்
சீலமல் கியதிரு மூல நாதரை
யாஞுமன் பாலடுத தார ணத்தினற்
சாலவும் பூசனை தழைய வாற்றினர். (க0அ)

வே று.

பூசனைக் கிரங்கி முக்கட் புண்ணிய னெதிரே தோ
ன்றிக், காசணி யுமையாள் சாபங கனலவற் ககற்
றி ஞானத், தேசவிர் முனிவர் போற்றத் தென்றி
சை முகதத ராகி, வீசொளி மணியாற செய்த வித்
தியா பீடம் வைகி. (க0கூ)

தத்துவ வுபதே சங்க டகவுற வருளிச் செய்து,
வித்தகச் சிவலிங் கத்தின் மேதக மறைந்தார் தாழ்
ந்து, பததியின் ஞானங் கேட்ட பாவகன் சிவலிங
கத்தி, லத்தனைப் பூசை யாற்றி யமரரோ டகன்று
வாழ்ந்தான. (கக0)

காவியங் கண்ணி சாபங் கலந்திடு மன்று தொட்டுச், சேவலும் பேடு மாகத் திகழ்ந்தொரு வயிறறிற் றோன்றிப், பாவிய பரலுண் டின்பந தங்களுட் பயின்று துய்த்துச், சாவது மொருங்கா தன்மை சார்ந்தது புறவின் சாதி. (கககக)

இதமுறுங் கங்கை தன்பா லெரிகரு விடுத்த ஞான்று, சிதறின வீரி யந்தான் றிகழ்தரு மிரசஞ் செம்பொன், முதிரொளி வெள்ளி செம்பு முதலிய லோக மாகிப், பதிதரு முலகிற் சென்று பயப்பட நின்ற தன்றே. (கக௨)

வருசமு சார வேலா வலயத்தி ன கரையே யான, வருளினிற் சேர்த்த லாலே யறைவர்பா ரதப்பேர் முன்ன, ருரையிர சத்துக் கந்த வொள்ளிய விரசந் தன்னைப், புரைதபு மிலிங்க மாக்கிப் பூசனை புரிக தக்கோர். (ககங)

தயங்கிய மணிலிங் கங்கள் சயம்புலிங் கங்க ளெல்லா, நயங்கொளு மிமைய மாதி நண்ணுதென் கடலின் காறும், வயங்கொளுந் தலங்க டோறும் வயக்கிய பூசைப் பேறு, முயங்கலி லிரச லிங்க பூசனை யொன்றுக் கம்ம. (ககச)

எருமைவல் லூர்திப் பாக னியுத்திடு மந்த நாளிற், றருமமே யுருவ மான தனியிர சதனை யாவன்,

பருகினும பாவ மெல்லாம் பறைதரச சிவமே யாவ!
ன், பெருமைமற் றதனுக் குள்ள தியாவரே பேசு
நீரார். (ககரு)

வே று.

செயய தழலோன் வழிபட்ட சிறப்பி தாகு மொ
ருமுனிவன், பொயயில வணக்கங் தனககிரங்கிப் பு
ரைதீர் கயையும் பற்குனியு, முய்ய வில்வ வனத்த
மல னூங்கு வருவித் தருளகதையு, மைய லகலக
கேண்மினென வகுக்குஞ சூத மாதவனே. (கககூ)

அக்கினிசாபந்தீாத்தசருககமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கூசஉ.

கயாபற்குனிச்சருக்கம்.

பத்தி தருந்திரு மங்கல மாம்பதி மேல்பாங்கர்க்,
கொதது மலர்ந்துயர் மாமபொழில் சூழ்ந்த குலச்
சூழற, சுத்த விரத்தின வீச்சுர ரைத்தொழு தேத்
தன்பு, மெததிர யிக்குவ னென்றொருரு மெய்த்தவ.
ன் மேதக்கான். (க)

பண்டை யிழைத்திடு தீவினை யாற்பவ மாம்போ
தே, கொண்டியல் கால்களி லாமுட வன்குழை யா
நெஞ்ச, ஞெணடரை மீது வழங்க வயப்பரியொன்

றூர்த்த, மண்டில மாக வயங்கிய வையமரீஇயுள்
ளான். (௨)

சுந்தரன் மான்கலை யைத்தொலை விப்ப நெடுஞ்
சாப, முந்தருள் கண்டுவி னைசிர மத்தினை மூரித
தே, ருந்தின னண்ணுபு கேம புரத்தை யொழித்
தேகி, யந்தில் வடாது திசைகளொ ராரணி யத்
துற்றான். (௩)

போதிம ராவழை சண்பக மாதுளை புன்னாகம,
பாதிரி கூவிள மாம்பிர ஞாழல் பலாசோமை, கூத
ள நாக மடமபு குருந்து குராநொச்சி, யாதிநெ
ருங்கிய கான நுழைந்தவ னங்கோர்சார். (௪)

பார்ந்த விழித்துணை வேமிடு கின்ற பதம்வேமி
ச், கோர்த்திடு நெஞ்சமும வேமுறை நாவு முலப்
பாமென், றார்ததெவ ருமபுகு தாத வருஞ்சுர நேர்
கண்டாங், கீரததெழு வாமபரி வையமொ டிம்மெ
ன வேகுறறான். (௫)

வேறு.

நரக நாலெழு கோடியு நண்ணியோ ருருவாய,
விரவி னுலென வேறுபல் கொடுவினை மேவிப், பர
வி மூடிய புகையொடு பாழ்நெடுங் கிணற்றான், றுர
மெ லாந்தப விருந்தத னுழையடுத திட்டான். (௬)

காக்க வெந்தமைக் காககவென் றினிவருமொழி
கள், பாழ்க்கிணற்றினின் றெழுந்தன பதைத்துள
ம் வெருவி, நோக்கியாரிவா பிதிரரேயெனநுனித்
தறிந்து, தூக்க வல்லவ னஞ்சலீ ரெனச்சொலி
வினவும். (எ)

நீயிர் வான்கதி யமர்தரும் பிதிபரே நீயிர், காயி
ருங்கிணற் றலமருங காரண மியாதென், றுயி னல்
லரு ளோடெதிர் வினவின னறிஞ, னேயும் வண்
ணமப் பிதிரர்க ளிறைகொடுக் கின்றார். (அ)

நல்ல மாதவ நின்குலப பிதிரரே நாங்க, ணல்ல
தாய்நனி வளர்வதே நின்குல மதனி, லெல்லு லா
ஙகதி ரவனென வினிதுவந் துதித்துப், புலனு நீ
யெமை வானகதி புகுத்துதல் வேண்டும். (கூ)

உலகில் யாவரு மோதன மாதிக ளளிதது, மல
கி றீர்த்தஙக ளாடியும் வேள்விக ளாாதது, மிலகு
மாலையப பணிவிடை புரிந்துமில் வாறு, குலனி
லாவிய பிதிரர்தங குறையறுக கினறார். (க0)

எம்மை நீகுறித் திரும்புன லாடிய துளதோ,செ
ம்மை யாகிய தானஙகள் செய்தது முளதோ, வம்
மை பாற்பிரி யாாபணி யாற்றிய துளதோ, விம்மு
நீரிறைத் திட்டது முளதுசொல விளம்பாய். (கக)

பருதி திங்களைப் படவராத் தொடர்தரு காலும்,
வருமு வாவினு மயனத்து மதிப்பிறப் பினுஞ்சீர்,
தருமற் றேனைய காலததுந் தானமா திகள்செய்,
திருவு பேறெலா மெளிதுறுஞ சூழ்ச்சியுள ளது
கேள். (௬௨)

சயையென் றொனறுள ததனைநீ கதுமென வடு
த்தங், கியையும் வண்ணநற் பிண்டமா திகளினி தி
யறறிய், றுயபவு றுங்கிணற் றழிவுறுங் தொல்வினை
கழிய, வியனெ நுஙகதி யடைகுது மெய்ம்மையீ
தென்றூர். (௬௩)

இன்ன வாறுரை யாடுழி யிருந்தவப் பேற்றூ, ல
ன்ன மாதவன் விழியெதிர்ந் தாாததன ரனேகர், ம
ன்னு சீர்ப்பிதிர்த தேவர்கள வதியவு மவருட், டுன்
று மேன்மைய ராயச்சிலா துலஙகவுங் கணடான்.

பிதிரர் தம்முளே மேன்மைய ராய்சசிலர் பிற
காது, விதிமற் றியாதெனத் தேருவான் விழுத்தவ
ன் யோக, முதிர்வி ஞைகினன் முன்னவர் குலதத
வர் விலவப், பதியி ஞகிய பயததிஞ லுயர்ந்தவப்
பரிசு. (௧௫)

ஓகை மல்கிய வுளத்தின ஞயுறு வரன்றூ, னேக
ன் வைகிய வில்வகா னகமெனும் பதியி, ஞகு மே

ன்மையுந் தேயிது வெனவதி சயித்துச்,சோக ராயத
தளா பிதிரரை நோக்கினன் சொலவான். (கசு)

தரும தானஙக ளாதிக ளாற்றநற் றனஙகண், ம
ருவி னெனலன் வரமலி தீர்த்தஙக ளாட,லொருவு
தாளினேற் குறு து நுங சனையுயர் கதியி,னிருவு வே
ன றவ வலியிறு லெனதழெளித் தெழுந்தான். ( )

வேறு.

எழுந்த முனிவன கேமபுரத தெல்லை யொருசாா
சுந்தரனை, விழுநது போககணடுமுனி வெகுண்ட
விழும வாச்சிரமத், தழுந்து மிருக தீாத்தத்தி லாடி
யாங்கு வீற்றிருந்த, கொழுந்து மதியாா தமபூசை
குறித்துத் தூய்மை முன்னெயதி. (கஅ)

. பூவா ளுரை விரைந்தடுத்துப் புனிதர் மலாத்தா
ளுறவணங்கி, நாவார் மனுககள் கணித்தொருபா
னண்ணித் தியானித திருந்திட்டான், சேவார் கொ
டியார் சேவடியின் சிலம்பு வாங்கி யெறிநதிட்டார்,
தாவாத் திருமங் கலமேல்பாற் றழங்கி விழுந்த ததது
மாதோ. (கக)

சிலம்பு விழுந்த விடனின்றுஞ் செழுநீர்க் கங்கை
யெழுந்தொழுகிற், றலம்பு மணிநீர்ப பெருங்கங்
கையதனெ டெழுந்து கயைதானு, நலந்தந் தருளு

ம பூவாளூர் நண்ணு வில்வ வனநாத, ரலந்த பிதி
ரா பொருட்டடுத்த வறவன றனைசக்கூஉ யருளுவார்.

அடுத்து நமது மலர்த்தாளை யகத்து ளிருத்தி வ
ழிபட்டாய், மடுத்த வழிபாட டினுக்கிரங்கி வடபா
லிருந்த சுரநதியு, மெடுத்த கயையு மித்தலத்தி னெ
ய்தப் பணித்தா மவைவந்து, தொடுத்த விந்தத் த
லத்திதோ துன னுற றனநீ காண்டியால். (௨௧)

பாவ முழுதுஞ சிறிதாகப் பண்ணுந் திறத்தாற்
பற்குனியென், றோவில பெயரு மித்தலஞ்சே ரொர
விநீர்க் கங்கை தனகெய்துந், தேவா விழையுங்
கயையிந்தச சிறந்த தலத்தோ டுடன்விரவி, மேவு
மினிநீ பிதிரர்கடன விழைந்து புரிதி யெனவுரைத
தார். (௨௨)

இறைவ ரருளு மொழிகேட்ட விரயுக குவன்மிக்
குளமகிழ்ந்து, நிறைபற குனியி னீராடி நீடும் பிதிரர்
கடன்கழித்தான், சிறைசெய் கிணற்றிற் கிடந்தழி
ந்தோர தெய்வ விமான மேற்கொண்டு, மறைவல்
லறிஞன் விழிகாண வானின் விளங்கத் தோன்றி
னார். (௨௩)

கண்டு மகிழ்ந்தங் கடிவணங்கிக் கரங்கள் கூப்பி
யெதிர்நின்று, னண்டர் வியக்கும் பெருந்தவத்தோ
னவனை நோக்கிப் பிதிர்த்தேவர், மண்டு விருப்பி னு

னைசெய்வார் மதலாயரிய பெருநதவத்தாற், கொண் டவெமது வினைகீககிக கோதி லாத சுதிசோதாய்.

வாழி வாழி நெடுங்கால மண்மே னீநின் குலம்வா ழி, யாழி யெடுத்த கரதலத்தா னறியா னுலகிற் சே றமெனக், கேழில் விமான முகைதநிட்டாா ளொர் பேருவகை யொடுமுனிவ, னேழை பாகா திருவடி யின் மீட்டும பூசை யியற்றினான். (உரு)

சின்னாள விலவ வனத்திருந்து தேவா பெருமா னருள்பெறறுத், தனாச்சிரமத தினிதேகித தழை தத மகிழச்சி யுடன்வாழந்தான், கொனா தாவிற் பற்குனிநீா குடைநதி யவைப்பா யசபிண்ட, மன் ஞ தாவி னிடுவோரும் வானின வேட்ட கதியடை வார். ॥ (உ௬)

வழஙகும் புனற்பற் குனிநதியின் வரவும் வில்வ வனகீர்த்தி, தழங்கு கயையின் மேம்பட்ட தகவு ம விளங்க வெடுததுரைத்தாம், பழஙக ணறுகரும ஞ்சுளனென் றொருவன் மகளைப் பயந்தபடி, யொழு ஙகு மனத்தீர் கேண்மினென வுரைககப் புகுந்தா னுயர்சூதன். (உஎ)

கயாபற்குனிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௬௬௬.

மஞ்சுளை மகப்பெற்ற சருக்கம்.

அஞ்சமுமமுன்றியு மாயிரு வோரு மளங்கெட்
டா, நஞ்சணி கண்டர்கல யாண புரத்தி னயந்துள்
ளான், மஞுசுள னென்ற வியற்பெய ரான்பின் வரு
ணத்தா, னெஞ்சலி லாத விருமபொரு ளாக்க மியை
ந்துள்ளான். (க)

மாதொரு பாகர் மலர்க்கழ லன்றி வணங்காத,
மேதகு பத்தியன் மெய்யுணர் சிந்தைய னவெண்ணீ
றுஞ், சாதன மும்பொரு ளென்று தழீஇத்தள ரா
வேத, நீதியி னலொழுக் கத்தின் வழாவகை நின்
றுள்ளான். (உ)

இத்தகு மஞ்சுள னின்புறு மனமனை வாழ்க்கை
யாள், புத்தமிழ் தன்னவள் காந்தி மதிப்பெயர் பூ
ண்டுள்ளாள், மெத்திய கற்பி னருந்ததி நாண விள
ங்குற்றாள், கைத்தலி லாதவன் பாலிவா வாழுதரு
காலத்து. (ங)

வேறு.

மககட்பே றினமையினுன் வரும்பரிவை மஞ்சு
ளன்றான், முக்கட்டா தையைப்பணிந்து முடித்து
மெனப் பூவாளுர், நக்கர்க்காம் பணிவிடைகள யாந்
தாற்றி யஞ்செழுத்தும், பொக்கத்தீ வினையோடப்
புகன்றிருந்து கணிக்கின்றான். (ச)

செவ்வண்ணத் திருமேனித் திருமூல நாதர்பா, லிவ்வண்ண மஞ்சுளன்மிக் கிரும்பணிகள் செய்திருப்பத், தெவ்வஞ்ணப புரம்பொடியச் சிரித்தவரைக் கயிலேயிடைக, கைவண்ண மலர்கூபபிக் கழல்வணங்கி யுமைமாது. (ரு)

முருகுயிர்நந் தனவனத்து மொய்யழகு காண்பதற்கு, மருவுமுளம் வேட்டதென வணஙகுமிடு கிடைதுவளத், திருவின்மணி யோவியம்வாய் திறந்ததென வாய்மலர்த்திப்,பெருகுகட லமிழ்தனைய பெருஞ்சுவைச்சொல லாலிரநதாள. (சா)

வெள்ளிவரை வீற்றிருக்கும விமலனு ரதற்கிசைந்து, கள்ளுயிாக்கு மலர்க்கூந்தற கவுரியொடு விடைமேற்கொண், டள்ளிலேவேற் கணநாத ரருகுவர வழியியங்கி, யுள்ளமகிழ்ச் சியினடுததா ரோங்கியநந் தனவனத்தை. (எ)

வேறு.

பொன்மலர்ந்துபொன் காய்க்கு மரங்களு
மின்மலர்ந்து விளங்கிழை யாடைக
டென்மலர்ந்த சினைதொறுங் காய்த்திடு
நன்மரங்களு நண்ணுமோர் பாலெலாம். (அ)

மணிகள் காய்க்கு மரங்களும் பல்வகை
யணிகள் காய்க்கு மரங்களு மாறெனுந்

தணிவில் வான்சுவை தாங்குநா னுண்டியும்
பணிவின் வீசு மரமுமோர் பாலெலாம. (௯)

தேவ ரைத்தருந் தெய்வ மரங்களுந்
தேவி யர்த்தருந் தெய்வ மரங்களு
மோவி லாதிரு வோரையு முய்த்திடுந்
தாவி லாத மரமுமோர் சாரெலாம. (௰)

தமனி யச்செழு வண்டினந் தாதுணத்
தமனி யப்புதுத் தேமலர் தாமலர்ந்
திமிழ்ம ணந்திசை யெட்டும் விராயமது
வுமிழ்ம ரங்களு மோங்குமோர் சாரெலாம. (௧௧)

பஞ்ச ணையம ளிக்குலம் பள்ளியின்
மஞ்ச ரின்புற வைக்கு மரங்களுந
துஞ்சி னுருயிர் தோற்று மரங்களு
மெஞ்ச லின்றி யிணர்க்குமோர் சாரெலாம. (௧௨)

அதிச யம்பல வாக்கு மரங்களுங்
கதிகள் பற்பல காட்டு மரங்களும்
புதிய போகம் புணர்த்து மரங்களு
நிதிம ரங்களு நீடுமோர் சாரெலாம். (௧௩)

காமர் வல்லி கலந்த மரங்களுந்
தூம ணிச்சிறை துன்றிய புட்குல
மேம மல்க விருக்கு மரங்களுந்
தேம லர்த்திரள் சிந்துமோர் சாரெலாம். (௧௪)

ஆடகப்படி யான்ற தடாகமு
மாடசுத்தி னவிர்மண லெக்கரு
மாடகத்தினன் றூக்கிய குன்றமும்
பீடு மலகில பிறங்குமோர் சாரெலாம். (கரு)

வேறு.

அளவில வளமின் னணந்துவன்றி யாற்றுங் கரு
மந் தனகவியையய, வளமிக் கெவர்க்குமெஞ்ஞான்று
ம வழங்கா நிற்கு நந்தனதகை, விளர்வல் விடையூ
ர்ந் தினிதடுத்த விமலர் காட்ட வவ்வனத்தி, னுள
வெவ் வளனு நோகக்கி னுலக முயிர்த்த மலைமட
ந்தை. (கசு)

பெருமை வளர்நந் தனவனத்தின் பெருமை நோ
க்கி மகிழ்ந்ததற்பின், முருகு விரியு மலாக்கூந்தன்
முதல்வி யொருசோ தனைப்பொருட்டு, மருமென் ம
லாப்பூம் பசுஞ்சினையோர் மரத்தைநோக்கி மற்றெ
மக்குப், பொருவில் வனப்பி னொருமகளைப் பொற்ப
வழங்கு வாயென்றாள். (கஎ)

பொன்னஞ் சிலம்பின் மடமாது புகன்ற மணி
வாய் மொழியெழுமுன், மன்னுங் தளிர்க்கற் பகல
தைதன் மருங்கு வேறொன் றுயிர்த்ததுபோற், றுன்
னுஞ் சினைமென் மரமதுதான் சுரமா மகளிர் நறு

முறுப்ப, மின்னுங் கலங்க ளுருக்கதிர்ப்ப விளங்கோ
ர் மகளைக் கொடுத்ததே. (௧௮)

வேறு.

கார்பூத்த நறுங்குழலு மதிநுதலுங் கயல்விழியுங்
கனிச்செவ் வாயுஞ், சீர்பூத்த பணைத்தோளு நகளி
ர்க்கரமுங் குவிமுலையுஞ் சிறந்த கங்கை, நீர்பூத்த
சுழியனைய வுந்தியும்பே ரல்குலுநீள் சதலிவென்ற,
வேர்பூத்த குறங்குமலர்ச் சீறடியு மழகெறிப்பவெ
திரே நின்றாள். (௧௯)

கற்பகத்தண் மாமுயிர்த்த கன்னியெதிர் நிற்ற
லொடுங் கதிர்த்த செம்பொன், வெற்புயிர்த்த மக
ளுைக்கித தனக்கொருமா மகளெனவே விருமபிச்
சென்று, பொற்பவிரு காததெடுத்துப் பாலருமப
முலைத்தலத்துப் புல்கிவாயி, னற்பினொடு முத்தா
டி யுச்சியுமோந் தகமகிழ்ச்சி யார்ந்து பின்னர். ()

வேறு.

சுந்தர மிகுந்தவத் தோகைக் கோர்பெயர்
சந்திர வதியெனத் தரித்து நின்றனை
ளந்தரத் தமராருக் கிரங்கி யாலமுண்
கந்தரத் திறைவருங் கடைக்க ணித்தனர். (௨௧)

உமையொடு கற்பக முயிர்த்த தையலை
யிமிலெறு ழேற்றின்மே லேற்றிக்கொண்டுபோய்த்

தமதருட் கோயிலைச் சார்ந்து வைகினு
ரிமையவ ரனைவரு மிறைஞ்சி யேத்தவே. (உஉ)

சந்திர வதியெனுந் தைய லன்றுதொட்
டந்தமி லிருமுது குரவர்க் கன்பினும்
கொந்தவிழ் மலர்பல கொய்து நல்குபு
வந்தனை புரிந்துடன் வதிய லுற்றனள். (உ௩)

ஒருதின முன்புபோ லுவகை மல்குற
விருமுது குரவர்க்கு மிணாதத பூமலர்
தருவது பொருட்டிருந் தாதுத் தேமலர்
மருவுமுய் யானநீள் வனத்தைச் சார்ந்தனள் ()

வேறு.

தம்பிரான் பணிவிடையிற் றவறுத கணநாதன், வம்பில்வா ளவரேத்து மணிசூட னெனும்பெய ரா, னிம்பர்வாழ் மஞுசுளன்ற னிருந்தவமுற் றிய திறத்தா, லம்பர்நீ ளுய்யானத் தவனுமடுத் தானன்றே. (உரு)

பண்டைவிதி தலைக்கூட்டப் படர்ந்தடுத்த மணிசூடன், கண்டனன்சந் திரவதியைக் கற்பகப்பூங் கொம்பனைய, தொண்டைகறுஞ் செங்கனிவாய்த் தூமுறுவற் பொற்றொடியு, மண்டியெழுங் காதன்மிக மணிசூடன் றனைக்கண்டாள். (உசு)

மாரவே ளதுநோக்கி மலர்வாளி தொடுத்திட்டா ன், வாரமா ரிருவோரு மலர்வாளிக் கிலககமாயச், சோர்நாண் மடமாதி தொலைவெயத வறிவாதி, திர மாட் டாரரிது சிநதையினை கிறுததினார். (உஎ)

அழிந்தவுளம் புறநதோற்று தாம்றலிறைற் கரந் துபோய்ப், பொழிந்தமதுப் பூங்கொனறைப புனி தர்திரு வடிபணிந்தார், குழிநதவிழிக சணத்தினெ டு கூத்தயரு மாததனார், மொழிந்தனர்மற் றவர்கரு த்தின் முற்றியமை யலையோர்ந்தே. (உஅ)

நீயிர்மத வேள்கணைக்கு நிறையழிந்தி ரிக்கயிலை, மாயிருமுத் தியையடுத்தோர வதிகின்ற வரைப்பாகு, மேயினவிண் கதிகளினம் மெயயருள்சே ராத தனுற, போயினிது பிறந்திடுக புரைதவிர்க்கும் பூ மியின்கண். (உகூ)

நுங்கள்கருத் தினையாங்கு நூல்வழியே கல்யாண, மங்கலத்தான் முடிக்கின்று மணிகூடன் பழமலை யிற், றங்கியநம் மருட்பத்தன் சந்திரகுத் தனுக்கு ரிய, வங்கலும்மே னியினிலையென் பாளகட்டிற் றேன்றுகவே. (௩0)

விளங்கிழைச்சந் திரவதிநீ மெய்வளர்பூ வாளூரி ற், றுளங்கலிலா மனத்தெம்மைத் தொழுதேத்து

மஞ்சுளன்றன், களங்கமிலாக் கற்புடைய காந்திம
தி தன்வயிற்றில், வளங்குலவத் தோன்றுகவல் வி
ளைந்திடுமி னெனவிடுத்தார். (ருக)

ஆறொன்று சடைப்பெருமா னாணைவிலக் கரிதெ
னறே, வேறொன்று மிரவாமை விருத்தகிரி யிடை
யவர்பாற், பேறொன்று மணிசூடன் பிறந்தனன்
சந்திரகுத்தன், றேறொன்று பெயரதுசந் திரசூட
னெனத்தரித்தான். (ருஉ)

பகையுறவு தெரிவிககும் பழமறையா திகள்பயி
ன்று, வகைபெறுநல் லொழுக்கததின் வளர்ந்தன
ன்சந் திரசூடன், முகைநகைச்சந் திரவதியு மொ
யயெழிற்பூ வாணூரிற், றகைபெறுமஞ் சுளன்மனைவி
காந்திமதி தரவளர்ந்தாள். (ருரு)

குமுதமல ரெனக்காந்தி கொழித்தொளிரு முரு
நோக்கிக், குமுதநறுஞ் செங்கனிவாய்க் கோற்றொ
டிககு மஞ்சுளன்றான், குமுதையெனப் பெயரிட்
டான் குழப்பருவத் தியல்பொழியக், குமுதையுநல்
லொழுக்கத்தின் கொழுந்துபோல் வளர்கின்றாள்.

மாதவத்தான் மஞ்சுளன்பெண் மகப்பயந்த வா
றுரைத்தாங், கோதகன்ற முனிவரர்கள் குணமி
குசந் திரசூட, னீதியினல் வழிபட்ட நெறியுரைத்

துங் கேண்மினென, வாதரவாற் சூதமுனி யருந்த வர்க்கு மொழியுமால். (௩௫)

மஞ்சுளன்மகப்பெறுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம்-எ0௪.

சந்திரசூடன்வழிபடுசருக்கம்.

அமுத மென்மொழி யணிநடை மயிலிளஞ் சாயற், குமுதை யென்பவள் குழப்பரு வத்திய லொழிந்து, தமர்க ளிப்புறப் பேதைமை சார்ந்தது தணந்திட், டுமிழ்ம ணச்செழு முகைபொரூஉம் பெதும்பையுற் றனளால். (க)

மணஞ்செய் காலந்தன் மகட்குவந் தடுத்தமை நோக்கிக், குணநக ளாதியா லொத்தநற் குமரனை யிவட்குப், பிணங்கு றுவகை யாநநனம் பெறுகுது மென்ன, வணங்கி ஞனுள மருந்தவ மாற்றுமஞ் சுளன்றான். (உ)

பரிவிஞேடவ னிருக்குநா ளொருதினம் பரந்த, விரவி னீளணைப் பள்ளியி னிருந்துயி லுறுங்கால், விரவு சீர்க்கன வத்திடை மேவியங் குரைப்பார், தெரிய வேயரடி யாரெனத் திருமூல நாதர். (௩)

மஞ்சு ளாவெழில் வாய்ந்தநின் மகட்குநே ரான, விஞ்சு பேரெழிற் குமரனை விரையவே தருதும்,நெ

ஞ்சுண் மாழ்கலை நீயென வுரைத்துட னீங்கிச், செ
ஞ்ச வேவளர் வில்வமூ லத்தினைச் சேர்ந்தார். (ச)

துயிலு ணர்ந்தபின் கனவினை நனவெனத் துணி
ந்தே, யயில்கொள் சூலத்த ரருளிதோ வெனவதி
சயித்துக், குயிலின மென்மொழிக் கோற்றொடி ம
னைவிக்குக் கூறிச், செயிரி லாதவ னிருந்தனன் பணி
விடை செய்து. (ரு)

வில்வ மூலத்தி லிருந்தருள் விமலனார் விளம்பு,
நல்ல வாய்மொழி கேட்டிவர் நயந்தன ரிருப்பச்,
செல்வ நீடிய சந்திர சூடனுஞ் செயிர்தீர், கலவி கே
ள்வியின் முதிர்ந்தனன் காளையாய் வளர்ந்தான். ( )

விருத்த மால்வரை மேவிய வேதநா யகனே,
பெருத்த வான்பொரு ளெனவவற பேணுமார் வத்
தோர், டருத்த மீட்டுதன் குலத்திறே டியைந்தவா
ர் வழுங்கொண், டொருத்த னேயிரு பொருளுக்கு
மிடமென வுயர்ந்தான். (எ)

மாதி ரந்தொறுஞ் சென்றுவண் பொருள்பல வீ
ட்டிப், போது வாறொரு தினம்பொழிற் கதிர்மணி
ப் பவளஞ், சீத நித்திலம் வாம்பரித் திரள்சினக்
கரிக, ளாதி விற்பதற் கடுத்தனன் கேமமா புரமே.

பொருள்கள் விற்றவ னெஞ்சிய பொருள்விலே
செயவுங், கருணை நாயகன் காமரு சேவடி தொழவு,
மருவு பல்பரி சனத்தொடும் வழிநடைக் கொண்டு,
பெருகு மோகையி னடுத்தனன் பிறங்குபூ வாளூர.

ஒழுகு பற்குனி யாற்றினை யுற்றிரும் புனலின்,
முழுகி நீர்க்கட னதிகண் முறையுளி யியற்றிப், ப
ழுதி லாத்திருக் கோயிலேப் பண்பொடு மடுத்துத்,
தொழுது தாழ்ந்துசூழ்ந் தேத்தினன் சோதிநா
யகனே. (கo)

கண்டு ளார்வினை யறுகருங் கல்யாணவான் சிக
ரத், தண்டர் நாதனைத் திருமூல நாதனை யால, மு
ண்ட நீலமா மிடற்றனை யுணர்விறந் துயிரிற், கொ
ண்டு நின்றுகண் ணீருகக் குழைந்துளங் கரைந்
தான். (கக)

நெடிது நின்றவ ணரிதுநீர்ந் தேகிநீர் சூழ்ந்து,
படியி லேந்தினு மெட்டினும பன்முறை வணங்கிக,
கடிகொள் கொன்றையான் றிருவெழுத் தைந்தை
யுங் கணித்துப், பிடிகொண் டானெனப் பற்றிய வு
ளதொடும் பெயர்ந்தான். (கஉ)

பெரிய கோபுர வாயதல்பின் னிடப்புறத் தேகி
ச், சுரிசங் கோலிடும் பற்குனித் தொடுகரைப் பாங்
கர், விரியு மாமலர்ச் சோலேயின் மென்மெல மேவி,

யுரிய தாம்பொதி சோறுசூழ்ந் தாரொடு முண்டான். (கங)

வெள்ளை நுண்மண லெக்கரிற் கம்பலம் விரித்துத, தெள்ளுபேரெழிற் பட்டுடை செறித்தவா ரணையி, னள்ளி யீர்ம்புதுத் தேறன்மென் காலெடுத் திறைப்ப, வெள்ள லேதுமி லாதவ னயர்வுயிர்த் திருந்தான். (கச)

பொன்னி னன்ன நுண் டாதுதாம புன்னையங் கானி, னன்னர் மென்னிழ லுய்கர்தந் திலகன்வந் திருப்ப, வன்ன மென்னடைக் குமுதையும் பண்ணையாட் டயர்வான், முன்னி முனனினண் முன்பு போன் மொய்ம்மலாப பொதும்பர். (கரு)

வேறு.

பாங்கியர் மருங்கு சூழப் பன்மணி யூச லாடித், தேங்கிசைப் பாட லோடுஞ் செறிந்தவம் மனைக ளாடி, வீங்குநீ ரதிபுக் காடி விரியிணர் மலர்கள் கொயவா, ளோங்கிய பொதும்ப ரூடே யுலாத்தருந தொழிலின் மிககாள். (கசு)

இயல்பினுன் மலர்கள் கொய்திட் டியங்குவாளெட்டிச் செம்மல், பயிலிய நாகச் சூழல் படர்ந்தனள படர்த லோடும், வெயிலுமிழ் மணிப்பூண் [[மார்

பன் மின்னிடை மாதைக் கண்டா, னயிலுறழ் தட ங்கண் மாது மாடவன் றன்னைக் கண்டாள். (கஎ)

காண்டலும் பண்டைப் பாலுங் கதுமெனப் பா லதாகத், தூண்டினன் மாரன் வாளி துணுக்கென வுளத்தை யீர்ப்பப், பூண்டகு மாயிற் றேனமல் பு லவர்தம் மகளோ வன்றி, மாண்டகு தரையி னேற் கு மாதவர் மகளோ வென்றான். (கஅ)

வாடின குழலின் மாலை வண்டுங்கூட் டுண்ணு நி ன்ற, வோடின செவியின் முட்டி யுழிதரு வனவாட் கண்கள், கூடின வாடை மாசு கோலமெய் நிழற்றி ற் றெள்வே, ராடின வணங்கோ வல்ல ளணங்கு செய் நங்கை யென்றான். (கசூ)

புகுமுகம் புரிதல் கண்டான் பொறிநுதல் வியர் த்தல் கண்டா, னகுநய மறைத்தல் கண்டா னன்ம னச் சிதைவு கண்டான், றொகுகுழல் விரியக் கண் டான் றேடொன்று கழலக் கண்டான், றகுவன பிறவுங் கண்டான் சரமைந்து மலைப்பக்கண்டான்.

நெட்டுயிர்ப் பேறி நாய்க னிலத்திடைச் சோர் ந்து வீழ்ந்தான், மட்டுமிழ் தாரி னூனும் வணிகர்தந் திலக மானுன், கட்டழ கலைக்கப் பட்ட காதனெஞ் சனங்கன் வாளி, பட்டலைந் தழிய விம்மிப் பாரிடை யவச மானுள். (உக)

காரண மொன்றுந் தேறார் கதுமெனச் சிவிகை யேற்றித், தாரணி மார்பி னானைச சார்ந்திடு முழையர் காவி, யோரணி விருத்த வோங்கற கேகினார் குழுதை தன்னைச், சீரணி பாங்கி மாருஞ் செங்கையிற் றாங்கிச் சென்றார். (உ௨)

இல்லினை யடுத்த நங்கையின்சுவை யமுதம் வேண்டாள், வில்லுமிழ் கலன்கள் வேண்டாண் மென்மல ரணிதல் வேண்டா, ளல்லிமென் மலர்கள் பெயத வமளியிற் றுயிலும் வேண்டாள, பல்லவ மெரிதோயந தென்னப் பகடடெழில் சாம்பி நின்றாள்()

தந்தைகண் டிதுவென் கெட்டேன் றையலுக் கடுததென்றே, மந்திரம் வல்லார் தமமை மருத்துவர தம்மைக் கூவிச், சுந்தரிக் கிடுககண் டீரச் சூழுமி னெனறு னன்னோர், சிந்தையும் வருந்தி நோக்கித் தீாத்தில ருடைந்து போனா. (உச)

செய்யவாய் மகளைத் தந்தார் திருமூல நாத ரந்த, வையரே தீர்ப்ப தல்லா லாரிது தீர்ப்பா ரென்றே, மையறு தவத்திற் சான்ற மஞ்சுள னிருப்ப வின்றாள், வெய்யவன் பிணியை நோக்கி வேறிது துணிந்து செய்வாள். (உரு)

வேலனிங் குறுக வள்ளி மேவுக கட்டுவிச்சி, யேலுற வருக வென்றே யிவர்தமைக் கூவுவித்துச், சா

லமுத திறத்தி ஞோர்கருந் தரும்பொருள் பலவு மீ
ட்டிக், கோலவுல் லகத்தை யெல்லாங் கோடணை பு
ரிய லுற்றுள். (உசு)

இந்திடத் திவாதஞ் செய்கை யின்னணை மாகக
காவி, யந்திடத தேகச் சென்று ரருநெறி பலவு நீங
திச, சந்திர சூடன றன்னைச் சந்திர குத்தன் முன
னிட், டெந்தைநின் புதல்வ னுற்ற தறிகென விய
ம்ப லுற்றுர். (உஎ)

கேமமா புரத்தைச சென்று கிளர்பொருள் விலை
செய் தெஞசுஞ், சேமமா பொருளும் விற்பத் திரு
த்தகு பூவா ளூரை, யாமெலா முடஙகு செல்ல வெ
ய்தினு னிறைவர்த் தாழ்ந்தா, னுமநீர் நதியின் பாங
கர் நந்தனச் சோலை புககான். (உஅ)

தீஞசுவை யடிசி லாரச சிறநதிருந் தயின்று ஞக
ப், பூஞ்சினை நிழலிற் றேவன் போன்மென விருநதா
னுங்கே, யாஞசிறி தேனு மேத மெய்துகா ரணஙக
டேற்றேங், காஞ்சன மனைய மேனி கருகவீழ்ந் தவ
ச மானுன். (உகூ)

உற்றதென் னுரையென் றேமுக் குரைத்திலன்
சோகம் பாவித், தறமமி லின்ப வெள்ளத் தழுந்து
மா தவரோ போலப், பற்றுவே றென்றன் மாட்டும

பணித்திலன் செய்கை யீது, தெற்றென வறிக வெ
னறு செங்கரங் கூப்பிச சொன்னா.,　　(ரு0)

தாரணிந் திலங்கு மார்பிற் சந்திர குத்தன் றேர்
வான், போரணிந் திலங்குஞ் சூலப் புண்ணியன் பா
தப போதின், சீரணிந் திலங்கு முண்மைச் சிந்தை
ய ஞயி னச்சோ, வேரணிந் திலஙகு மேனி யிருந்
தையி னிருப்ப தென்றே.　　(ருக)

பித்தனிற பெயர்த்தும வேறும் பேசுவன் பேச்
சொன் றில்லான், பொத்திய நோயொன றெனனிற
பூங்கையி ஞடி சொல்லு, மததவே தாளம் பூத மண்
ணேவல விடர்செய தெயவக, கொததிவை யகற்று
ம விஞைசக் கொள்கைய னிவற்றிம் கஞசான். ()

கெட்டுயிர்ப் பெறிதலாறு நினைந்தது மறைத்த
லானும், பெட்டையுங கலையு மேய்ந்து பெயர்வன
நோக்கிப் பேய்முன், முட்டிய தென்ன மாழ்கி முக
ம்புலாந் திருத்த லானு, மட்டொளி யொருத்தி மெ
யயி னவையவந் தீட்ட லானும்.　　(ருரு)

எழுதுசித் திரப்பொற் பாவைக்கெனமலர் தொ
டுத்த லானும், விழுமிய கலனுந் தூசு மிகுசுவைப்
பொருளுங் காணிற், மழுவணே யிடப்பா ளுக்கித்
தன்னையு நோக்க லானுங, கழுமிய விந்நோய் மாத
ர் கடைக்கண்செய் நோயென் றோர்ந்தான். (ருச)

ஆருயிர்க் குயிரா யுள்ள வமலனை யுள்ள வாறு, தேருவ தன்றி யேனோர் தெரிவதொன் றன்றே யா னுங, காரணி கையி னூற்குக் காரிகை யொருத்தி தனனே, யோணி வதுவை யாற்றி னியைப்பதே க ருமமென்றான். (கடரு)

தொன்றுதொட் டிருந்த நம்மார் சூழ்ந்தனர் வ துவை யாற்ற, லொன்றுநங் குலத்துப் பெண்மை யொருத்தியை நாடி வல்லே, சென்றனர் வருக வெ ன்று சிலர்தம்மை முறையி னேவி, நன்றுறு வினை களெல்லா நவையற முயலா நின்றான். (கடசு)

வானமா வில்வ மூல வரதனை வழிபா டாற்றுங, கானமர் மலர்சூழ் குஞ்சிக் காளைதன் செயகை சொ ல்லிக், கூனல்வெண டிஙகள் வேய்ந்த கோன்மக ட் பேசுந் தூத, னைமை கூறப் புககா னருந்தவச் சூத மேலோன். (கடஎ)

சந்திரசூடன் வழிபடுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-எசக.

மகட்பேசுசருக்கம்.

மாலு மயனு மிருபாலும் வடிவிற் கிளைத்த வுரு த்திரன்போற், சாலு மவன்கைச் சூலம்போற் ற ழைதத விலேயி னறுவில்வ, மூல மிருந்தார் கனவக

த்து முன்னி முடிந்த முடிவதனைச், சில மிருந்த மஞ்சுளன்றன் றேவிக் குரைக்கு மக்காலே. (௧)

பாங்க ரிருந்து கேட்டறிந்த பரிசா லதனை யுறநி னைத்துக், கோங்கின் முகையைப் புறங்காணுங் கொங்கைக் குமுதை யழியுயிரைத், தாங்கி யிருந்தா ளவள்கருங்கட் சரங்கள் பாயப் பட்டவனு, நீங்கு முணர்வு சிறிதெய்த நிமலர் பாதம் வழுத்துவான். (௨)

விருத்த கிரியில் வீற்றிருக்கும் விமல சமலப் பிணிதுரக்கு, நிருத்த முதல்வா பெருங்கருணை நிதியே யிளவெண் மதிசூடி, கருத்து ளழிந்து செயலழிந்து கவலைக் கடலி னறத்தாழ்ந்த, வருத்தந் துடையா யெனவிரந்து வணங்கி யிணைநகப் பழிச்சினான். (௩)

அடியார்க் கவரின் மிகவினிக்கு மமுத னிரங்கிக் கல்லாடை, பொடியார் பூதி சாதனமும் பொற்ப விருத்த ரெனத்தோன்றி, நொடிவார் வணிகக்குல மணியே நுனைப் பிணித்த பெரும்பிணியைக்,கடிவாங் கவலைப் பெருகடலிற் கவிழ்ந்து கலங்கித் தளரேலே. (௪)

முன்னு மடிமை நீயின்று மூளு மடிமை யூழிகள்போம், பின்னு மடிமை யெனுஞான்றும் பெயரா

வடிமை யாட்கொள்ளுந், தன்மை யுடையோம் யா மதனாற் சவலைப் படுமோர் கருத்துடையாய், முன்னும் விழைவை யின்னினியே முடித்துத் தருவா மெனக்கிளந்தார். (ரு)

பிறந்த காமப் பெரும்போகம பேணு வார்க்கு மக்காமந், துறந்த வேட டெரிசனத்தாற் சோரா தணுகு மென்பார்போற், சிறந்த வேட வுருக்கொண்ட தேவர் நாதர் கழல்வணங்கி, யிறந்து படுமா ருயிர்தாங்கி யிருந்தான் வணிக ரேறனையான். (சு)

விருத்த கிரியில் வரங்கொடுத்த விமலர் பூவா ளூரிறைவர், வருத்தந் தணிப்ப வொருசித்த வடிவு தாங்கித் தமக்கேற்பப், பெருத்த வயிற்றுக் குறட்பூதம் பெயராச் சீட னெனப்போத, வருத்தி மிகுமோர் புன்னகத் தலர்மென் னிழலில் வீற்றிருந்தார். (எ)

வழிமிக் கியங்கும் பேரிளைப்பு மாறா நறுநீர் வேட்கையுட, னழிவன் பசியு முடையார்போ லாற்ற க காட்டிச் செழும்பைந்தேன், பொழிதண் பொதும்பிற் புன்னகப் பூமென் னிழலி னிருந்தாரைக், கொழிவெண் டரங்க நதிதோயக் குறித்துப் புகுமஞ் சுளன்கண்டான். (அ)

கையிற் பிரம்பும் வளர்தடியுங் கவினப் பிடித்து மிகுபசியா, லுய்ய வறியா னெனச்சிட னொருபா லிருப்பச் சழங்கிவிழுஞ், செய்ய சடையர் முள்கா ந்து செறிகச சினாதண் பிறைவாய்க்கோல், பைய வொருகை மூலத்திற் பதித்தங் கிருந்தார் தமைப் பணிந்தான். (கூ)

வேறு.

சிறந்தொளிருங் கல்லரத்தச் சேறாட்டும் வத்தி ரமுந் தீயிற் சேந்து, நிறந்தழையுஞ் சடைமுடியும் வெண்ணீறுங் கண்மணியு நீங்காப் பாதச, தறந்த ழையும் பாதுகையுஞ் சித்தர்திரு வேடமெல்லா மார நோக்கிப், பிறந்தபெரும் பத்தியினை மருங்க டுத்து வாய்புதைத்துப் பேச லுற்றான். (க0)

பொய்ப்படுமா ணவவிருட்குச் செங்கிரணப் பரு தியெனப் போந்த தேவே, யெய்ப்பினொடு மலர்ப் பொதும்பி னிருந்தருளல் வேண்டுவதே னீதோ வென்னின், மெய்ப்படுசே வடியாங்கே யுறுவித்து த் திருவமுது மிசைய லாகு, மிப்பொழுதே யெழு ந்தருளல் வேண்டுமென மறுகினுந்தாழ்ந் திரந்து நின்றான். (கக)

இருந்தவிசுந் தனைவிட்டிங் கெழுந்திருக்க வலியி ல்லை யில்லைநாடித், திருந்தமுது செய்திடுமா றெவ்

வாறு திருவமுது செய்விப் பாயேம், பொருந்தமு
து கொணர்ந்தளிதி யெனச்சித்த ரெனப்போந்த
புராணர் கூற, வருந்தவனு மதுபுரிவ லென்னுரை
த்து விரைந்தோடி யகத்தைச் சார்ந்தான். (கஉ)

வேறு.

இன்றுநாம் பெரும்பய னெய்தி னுமலர்க்
கொன்றையா ரடியவர் குறுகி னாரவர்க்
கொன்றிய திருவமு துதவக் கைக்கொடு
நன்றுவா வெனறுநா யகிக்குக் கூறினான். (கங)

இல்லவண் முகமலர்ந் திலங்கு காஞ்சன
வில்லுமிழ் கலனகளின் மிதப்ப வேற்றுபு
வல்விரைந் துடன்செல மஞ்சு ளப்பெயர்
நல்லவன் சித்தர்மு னண்ணி னானரோ. (கச)

இத்தனை யளவுமெய்ப் போடு வைகினீ
ரத்தரே பிழைபொறுத் தமுது செய்கெனப
பத்தியி னயமொழி பகர்ந்து தன்மனை
யுத்தமி தன்னையங் கூட்டெடன் றேவினான். (கரு)

வாய்த்தது நமக்கென மாது கையமர்
பாத்திர மனைத்துமோர் பாங்கர் வைத்தன
ளேத்தரு சித்தரைத் தொழுது தாழ்ந்தன
ளோத்தின ளான்மயத் திடத்தை நீவினாள். (கசு)

அப்பி

நீற்றினாற் கீற்றுக ணிலவு வித்தன
டோற்றுவா ழையினவிரி சுருளை யிட்டனள்
வீற்றுவீற் றுகமென் கறியுஞ் சொன்றியு
மேற்றினாள் பருப்புமிட் டிழுதும வாக்கினாள். ()

வறையலுந் துவையலு மற்று நெட்டிலை
நிறைவன நோக்கிய நிமலா நீரினான்
முறையுளி புரிவன முற்று வித்தனர்
கறையறு மடிசிலகை தொடுதன் மேயினார். (௧௮)

குளிர்மணி விசிறிகைக் கொண்டு கொண்கனார்
வளியெழீஇப் பணிசெய வனப்பின் மாதரா
ளளிவளர் பணிமொழி யறைந்து சித்தர்க்குக்
களிவர வூட்டினாள் கரிசை வீட்டினாள். (௧௯)

தேவர்க ளமுதுணத் தீய வாலமு
மாவதென் றருந்திய மழிக லாப்பசி
போவது புரிந்துபுண் ணியர்க்குப் புண்ணியர்
பாவைதண் புனல்விடப் பாணி பூசினார். (௨0)

பரிகல மெடுத்தொரு பாங்கர் வைத்தன
ளரியொடு நான்முக னறிக லார்தமை
விரிமலர்த் தவிசிடை மேவ வுய்த்தன
ளுரியரும் போதரன் றனக்கு மூட்டினாள். (௨௧)

சுவையுள தாயினுஞ் சுவையின் றாயினு
நவையற வடிசிலை நயந்திங் கார்தலிற்

றவமுடை யேமெனத் தைய ருழ்ந்தன
ளுவகைசெய் திருந்தன ரொருவர் நேரிலார். (உஉ)

எய்ப்பொரு காலத்து மெய்து றுதவ
ரெய்ப்புயி ரனைத்திற்கு மிறுக்கு நாதரோ
ரெய்ப்புடை யவரென விருந்தங் கன்பர்மு
னெய்ப்பொழிந் தயர்வுயிர்த் தினிது வைகினார். ()

திருவுள மகிழ்பெறுஞ் செவ்வி நோக்கிவல
லிருளறு திருவடி யிறைஞ்சி மஞ்சுளன்
பெருமறும் பதியெது பெயர்ந்து வந்திடுங்
கருமமென் னருளெனக் கனிவின் வேண்டினான். ()

விழுத்தகு மஞ்சுளன் வினவி நிற்றலும்
வழுத்தபச் சித்தராய் வந்து வைகிய
வெழுத்தினு ளகரமே யென்ன வெங்கணு
முழுத்துணர் சிவபிரான் மொழிதன் மேயினார். ()

வேறு.

திருத்தகுபல் பதிகளினுஞ் சென்றுபயின் றிருந் தருளு, மருத்திமிகுஞ் சித்துடையே மாயினுமிப் பதியேபோல், விருத்தகிரி யெமக்கினிமை மிகவிளை க்கும் பதியாகும், வருத்தமில்சந் திரகுத்த னப்பதியில் வதிகின்றான். (உசு)

ஆக்கத்தின் மிகப்பெரிய னதுநீயுங் கேட்டிருத் தி, போக்கற்ற வவன்செவியிற் புரையறுமந் திர

மோதித், தேக்குற்ற சுகக்கடலிற் செறிவிக்குங் குருநாமே, தூக்குற்ற புகழாற்குத் தோன்றினன் சந்திரசூடன். (உஎ)

கல்வியினுற் பணிக்கோமான் கலக்கமுறுங் காளையவன், செல்வமிக வீட்டுதலாற் றெருமருமால் வடைதிசைக்கோ,னல்வனப்பான் மதனழியு நற்கொடையாற் றிருப்பனிக்குஞ், சொல்வரையாற் றுளக்கமுறுந் துகளிலரிச சந்திரனே. (உஅ)

அனையவன்பல் பொருளீட்ட வணிகிளரிப் பூவராளூர், முனையொருநா ளடுத்தவணிம் மொய்ம்மலர்ச்சோ லையினிருந்தான், றனைநிகர்நின் மகள்குமுதை தன்னியல்பா னடுத்தவளை, விழைவலியாற் காதலித்தான் விளங்கிழையுங் காதலித்தாள். (உகூ)

காமவே ளிருவோர்க்குங் கடிமலர்வா ளிகடூர்த்தா, ஞேமதா மத்தொழுக்கா லும்பர்நாட் டினையளக்குஞ், சேமமார் விருத்தகிரி சேர்ந்தனன்சந்திரசூடன்,ருமமார் குழற்குமுதை சார்ந்தனணின் மனையன்றே. (௩0)

அன்றுமுத லின்றளவு மயலறியாக் காமத்தாற், கன்றியுளந் தளர்ந்தழிந்து கவலைநெடுங் கடற்குளித்தார், நன்றவர்தம் மனக்கருத்தை நாமறிந்தா மா

தலினன், மன்றல்புரி விப்பதற்கே வழிநடந்துன் மருங்கடுத்தாம். (நக)

சுற்றமொடு பொருளாதி துவன்றினர்க்கு மகட் கொடுப்பிற், பொற்றதம னியப்பணியிற் புணர்த்து மணி போல்விளங்கு, மற்றடுத்த வூழானு மஞ்சுள சந் திரசூடம், குற்றவெழிற் குழுதையைநீ யுதவுவ தே கடனென்றார். (நஉ)

வள்ளலார் மணிவார்த்தை கேட்டுவந்து மஞ்சு ளன்றா, னுள்ளவா றுரைசெய்தீ ருமதுதிரு வுளக் குறிப்பைத், தள்ளுமா றெனக்கில்லை தையல்பிணி யினளதுதீர்ந், தெள்ளறீர்ந் தேயன்றோ வெழின் மணஞ்செய் குவதென்றான். (நந)

மற்றதற்கு நீவெருவேல் வம்மெனக்கொண் டுடனேகிப், பொற்றமனை யகம்புகுந்து பூங்கொடியி னுடன்முழுதும், பற்றலர்கள் புரம்பொடித்தார் பங்கயக்கை யால்வருடி, யுற்றபிணி யொழிவித்தா ருலகமெல்லா மதிசயிப்ப. (நச)

பிணிமுழுதுங் கையகலப் பெண்ணரசி யுடல்கு ளிர்ந்து, தணிவில்பெரும் பிணிதுரந்து தவவேடத் திங்கிருந்தார், துணிமதிவேய்ந் தருளகொழிக்குஞ் சோதியல திலையென்று, வணிமலாச்சே வடித்து ணையி னலர்மாலை போற்பணிந்தாள். (நரு)

வணங்கியமா தினைநோக்கி வருஞ்சித்தர் முறுவ
லித்து, மணங்கிளர்பூங் குழலாயுன மனக்கருத்தை
யறிகின்ற, முணங்கலையென் மகணீயே யுன்கருத்
தை முடிப்பாமென், றிணங்கமொழிந் தனரேகியெ
ழின்மலர்ப்புன் னையினிருந்தார்.　(௩௬)

வேறு.

இருந்த சித்த வெழிலுருச் செம்மலார்
திருந்து தம்மலர்ச் சேவடி யேத்திடும்
வருந்து றூத்தவ மஞ்சுளற் கோர்நலம்
பொருந்து மாறு புகலுதன் மேயினார்.　(௩௭)

விருத்த வோங்கலு மேதகு பல்பொருள்
பொருத்து மித்தகு புன்னையஞ் சூழலுந்
திருத்த முத்தா நதியுந் திருவெலா
மருத்தும் பற்குனி யாறுமொன் றாமரோ.　(௩௮)

பற்கு னென்மல் சிறுமை பகர்வது
பிற்க ணீயெனும் பேரடை விப்பது
பற்கு பாவந் தனக்கடை வித்தலிற்
பற்கு னீயெனப் பட்டதிப் பூநதி.　(௩௯)

என்ன பாவ மியற்றினும் பற்குனி
தன்னி லாடிற் றவிர்க்குமிம் மாநகர்
மன்னு நாதன் மலரடி தாழ்கலார்க்
கின்ன லேவளர் விக்குமெந் நாளுமே.　(௪0)

கோயி லுக்குக் குறித்த பொருள்களை
வாயி னல்வழங் கேலென்று கூறினுந்
தீய தேபய னய்வருஞ் செல்லுமித்
தோய மாடினு மப்பயன் சோருமோ. (சக)

மார னைப்பொடித் தார்க்கு வழங்கிட
நேரு மொண்பொரு ணீட்டில ராயிடிற் 6ஆம்
றூர முந்தகு சுற்றமு நஞ்செலவமுந்
தீர வையந் தெருத்தொறு மேற்பரே. (சஉ)

கழுதொ டாடிய கண்ணுத லொண்பொருள்
விழுமி தென்று மிசைநதன ராயிடி
னெழுபி றப்பு மினத்தொடு கும்பியின்
முழுகு வார்சமன் றூதர்கண் மொத்தவே. (சங)

அன்பி னலரன் சேவடி போற்றியே
யைம்பொ னீர்வளர் பற்குனி தோய்ந்தவர்க்
கின்பெ லாமுறு மெண்ணமெ லாமுறுந்
துன்பெ லாமறுந் தோமறு நாளுமே. (சச)

கங்கை யாடினுங் காசி வதியினும்
பொங்கு காவிரிப் பூம்புன லாடினு
மெங்கு மாடினு மெங்கு மிருப்பினு
மங்கு மோவரன் மாட்டிழை வஞ்சமே. (சரு)

வேந்த னல்விழை யப்படி னல்லதங்
காய்ந்தி டாதய லோர்க்கிழை குற்றமுந்

தேய்ந்தி டாதவற் கேபிழை செய்திடிற்
காய்ந்தி டாதுகண் ணோட்ட மளிகுமோ. (சசு)

அண்ண லால்விழை யப்படி னலலது
பண்ணு மாருயிர்ப் பாவமும் பாறுரு
கண்ணு மூன்றுடை யான்கழற் கேபிழை
நண்ணி னுய்தலெந் நாட்டினு மில்லையே. (ச௭)

ஆத லாலற மாதிகள் வேண்டியுந்
தீதெ லாஞ்சிதை விப்பது வேண்டியு
நீதி யாலிந் நெடுநகா வைகினும்
போது சேர்பற் குனிபபுன லாடினும். (சஅ)

சிறந்து வைகுந திருமூல நாதர்பான்
மறந்து மோர்பிழை யும்மரு வாவகை
நிறைந்த பத்தியி னுனெறிச் செல்லுவார்
பிறந்து வந்த பயன்பெறும பெற்றியார். (சகூ)

வேறு.

மஞ்சுளா வத்தகைய மணிகண்டர் திருவடிக்கு, நெஞ்சமா தியிற்பிழையா நெறியுடையை யாயீங் கே, யெனுசுரு திருந்தெறிநீர்ப் பற்குனியா டியதிற த்தால், விஞசவே வரும்பயன்கண் மேல்விளங்கக் காண்டியால். (ருo)

பாணித்த வினியமையும் பற்குனியி னீராடி, யா ணிப்பொன் மனையகத்தை யடுத்தடிசி லயிலென்று

ர், சேணுற்ற பெரும்புகழான் றிருமுகத்தா மரை மலர்ந்து, பூணுறற விதியாற்றும் பொஙகுபுன னதி படிந்தான. (ருக)

சோராத கதியருளுஞ் சோமாக்கந் தரைப்பாங் கர்த், தீராது சேவித்துச் சனகர்முத லோர்செறிய க், கூரார்ந்த படைப்பூதக் குழுநெருங்க மனதெ ண்ணி, யாராத காதலினு லகமருடம் படிந்திட் டான். (ருஉ)

உள்ளமுறத் தியானித்த வுறுபொருளின் சொரு பமாய்க், கள்ளொழுகு மலர்ப்புன்னைக் கடிநிழலில் வீற்றிருந்த, வள்ளலவர் தமைக்காட்ட வளர்புன ன்மேம் றலைநிமிர்த்தா, னெள்ளலற வருளுசித்த ரொருவரையே யெதிர்கண்டான். (ருங)

மீட்டுமிரும் புனன்முழுகி மிக்கதியா னத்திருந் தான், மீட்டுமலர்ப் புன்னைநிழல் வீற்றிருந்தார் மு ன்போலக், காட்டுதலு மிங்கிருந்தார் கண்ணுதலா ரெனவவர்தங், தாட்டலங்கைத் தலம்பற்றித் தக்க வலங் கொளசசார்வான். (ருச)

வல்விரைந்து புனனீங்கி வார்கரையெக் கரிஞெ டிக், கல்வரைந்த திணிதோளான் கடிமலர்ப்புன் னையினிருந்தார், சொல்வரைந்த மலர்ப்பாதந் து

ணைக்கையிற்பய் றிடத்தாழ்ந்தான், கொல்வரைந்த
திரிசூலக் கூததர்மறைந் தருளினார். (ருரு)

புன்னாகத் தடியிமையார் போற்றிசைப்ப வீற்றி
ருந்த, கொன்னாகத துரிபோர்த்தார் குறுமு[illegible]வில்.
வத்தடியிற், றொன்னாகத தவர்போற்றத் துன்னினார்
மஞ்சுளன்றா, னன்னாகத் தவிர்மணிகை நழுவினர்
போ லாயினான. (ருசா)

அலமருமெண் டிசையோடு மையரே வருகவெ
ன, நிலமிசைப்பன் முறைவணங்கு நெட்டுயிர்க்கும்
பொழின்முழுதுஞ், சுலவுறும்வா னமுதடுப்பது தூ
நீரென் றேமதித்த, புலனுடையே னயினேனென
க்கரத்தான் முகமபுடைக்கும். (ருஎ)

அடியற்ற மரம்போல வவனிவிழு மிகப்புரானும்,
கடிதுற்ற மலர்ப்புன்னைக் காமர்மரத் தினைச்சூழும்,
வடிவுற்ற வருட்சித்தர் வார்மலர்ச்சே வடிசசுவட்
டின், பொடியொறறித் துடன்முழுதும் பொழிவி
ழிமா ரியினனைப்பான். (ருஅ)

இவ்வாறு மஞ்சுளனங் கினைந்தழியுஞ் செயல்கே
ட்டுச், செவ்வாய்மைப் பெருஞ்சுற்றத் திரளினரொ
ல் லாமேகி, யொவ்வாத புகழாய்ந்கிங் குற்றதெவ
னுரையென்றா, ரவ்வாயின் மொழிபெறா ரவனையு
டன் கொடுபோந்தார். (ருகூ)

பொன்மனையி னகத்திருத்திப் புரோகிதனை வர வழைத்து, நன்மதியைக் கூர்த்தறியு நான்மறை யோய் மஞ்சுளன்றான், றன்மதியின் வேறாகித் தள ர்ந்துதெரு மருகின்ற, னென்மதிநீ யெனவுரைத் தா ரெல்லாருங் கைதொழுதே. (௬௦)

அறிவுறுக்கும் புரோகிதன்மெய் யன்பன்முக மலர்நோக்கி, நெறியுளியுச் சியினியற்று நித்தியகன் மமுங்காணே, செறிபிணியு நின்மகட்குத் தீர்ந்த தென வேகேட்டா, மறிவதெவ னெவற்றிற்கும் வா ய்மையே யுரையென்றான். (௬க)

உரையென்ற புரோகிதன்மு னூற்றிருந்து விழி புனல்கள், கரைவென்ற நதிபோலக் கடிமார்பத் திடையொழுக, வரைவென்ற வெண்டோளார் வந் தபடி யுரைத்தபடி, தரையொன்றி யிருந்தபடி மறை ந்தபடி சாற்றினான். (௬௨)

கேட்டுளத்தி லதிசயித்துக் கிளைஞரொலா மச்ச முடன், கோட்டமிலா மஞ்சுளனைக் கும்பிட்டுப் பணிந்தெழுந்தார், நீட்டரிய புகழானைத் தெண்ணீ ரன் றமிழ்துணினும், வேட்டபய னின்றாமோ வெனத்தெளித்தான் விப்பிரர்கோன். (௬௩)

செய்யசடை யரற்கன்பு செயவழுது பணிமாற, வெய்யவுருப் பிணியயர் மென்கையிற்றை வந்

தொழிப்ப, மையறுமஞ் சுளன்காந்தி மதிகுமுதை மூவருமுன், பொய்யிறவ மென்புரிந்தா ரெனவெவ ரும் புகழ்ந்தனரால். (கூச)

கல்யாண சிகரத்திற் கலந்திருந்தார் மகட்பேசு ங், கல்யாணம் வளாகாதை சுட்டுரைத்துச் சூதமு னி, பல்யாணர்க் கதைகேட்கும் பரிசினர்முன மஞ் சுளன்பி, னல்யாணர்ச் சிவபூசை நயந்தபடி விய ந்துரைப்பான். (கூரு)

மகட்பேசு சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அ0சு.

சிவபூசைச்சருக்கம்.

தேசிகன் றெருட்டலுந் தெளிந்து மஞ்சுளன்
கூசிநின் றவனெதிர் கூறன் மேயிறை
னீசனென் றவத்தினுக் கிரங்கு மேயெனிற்
பேசுவ தென்னைவே றுருவம் பேணுமோ. (க)

தன்னிய லுருவினைத் தருந்தி யானத்தின்
மன்னிடக் காட்டிய வரதன் கைகளாற்
பொன்னடித் தாமரை பொதியப் புக்குழி
யன்னிய மாக்கியங் ககன்று போதுமோ. (உ)

தவத்துறை முற்றிடாத் தமியனிங்கிருந்
தவத்துறை முற்றுவ தன்றி யாழ்கடற்
பவத்துறை பாழ்படப் பரம ஞானத்தாற்
சிவத்துறை முற்றலுஞ் சிவனு மேகொலாம். (௩)

கன்னலின் களிதெரி களிறு போலவே
முன்னுற வருடர முன்னும் வேடமே
நன்னலப் பொருளென நாடி டாதுவே
றின்னுமுண் டெனவிகந் தேனு முய்வலோ. (௪)

அடியவ ருள்ளமே யாலே யங்களும்
வடிதரா மேனியு மற்றுங் காணகெனத்
துடியணி கரத்தவர் தோன்றுந் தொண்டர்தம்
படிவமுற் றிடுதவப் பரிசுந் தேர்கிலேன். (௫)

மன்றல்செய் கூவிள மரத்து நீழலி
லொன்றிய நாதரே யொருமைச சித்தரா
யின்றெழுந் தருளியு மெண்ண முண்டெனி
னன்றுநன் றிருதத லெனசிதத னன்றென்றான். (௬)

குறைநிறை யுளதமொடு குழைந்து கூறிய
நிறைதவ மஞ்சுள னிலைமை நோககுபு
மறையவர் திலகனாய் வந்த தேசிகன்
கறையறு முறுதிகட் டுரைத்தன் மேயினான். (௭)

வேறு.

மஞ்சுளவிவ் வுடல்வாழ்க்கை மாற்றுவதே பய
ன்போல மதித்துச் சொன்னாய், நஞ்சுமிழுட் டுளை

யெயிற்று நாகமுரி பல்காலு நழுவச் செய்தும்,விஞ்சவுரி மேன்மேலு முறுவதுகண டிலேபோலும் வினைநே ராக,வெஞ்சலிலாச சிவஞானத் தேகனிலொன் றுமளவு மெய்துங் காயம். (அ)

இந்தவுட லழிந்ததற்பி னிதற்குமே லாமுடல மெய்து மேயோ, பந்தமுறும் பிணிவறுமை பாவ மிகு மிழிவுடலம் பற்று மேயோ, முந்தவினை யாதாக முடித்திடுமோ யாரறிவார் முதலவர்ப் போற்ற, வந்வுட லேநமக்குப் பயப்படுவ திதிலியற்று மாபொன முண்டால். (கூ)

அம்மரபி யாதெனிற்கே ளகண்டசச்சி தானந்த வகள மான, செமமலினி திருந்தருளுஞ் சிவலிங்கத் தருச்சனையே செயத லாகும், விம்முறுநோய் பழிபாவ முதலான வாட்டமெலாம் விரைவி னீகரு, மெம்மையில்வேண் டியவிட்ட மெனைத்தினையும் வான்கதியோ டியா நிற்கும். (க0)

வாய்மையறி வாசார முபசாரம் வந்தித்தல் வணங்கல் சீலந், தூய்மையரு ளன்படக்க மொழுக்கமழுக் காறுமை துறவு நன்றி, யாய்மனத்திற் பொறுமைதவந் தானமுத லறங்களெலா மாற்று வோருந், தேய்மதிய முடிக்கணிந்த சிவபெருமான் பூசனையே செய்தல் வேண்டும். (கக)

அந்தரத்தி னிமையார்க ளரம்பையர்பூ ணணிமு
லைக ளாகந் தோயச், சிநதைமகிழ்ந திடும்வாழ்வுந
தினகரனவல் லிருளொா.துகருந் திறமுஞ சீதச், சந
திரன்பைங கூழ்வளர்க்குந் தருமமுமிந் திரனமல
ரோன் சங்க மேந்தி, பந்தமுறு மதிகாரமபலவுமி
றை பூசனைசெய் பயனே யன்றோ. (கஉ)

தீர்த்தமா டுதல்சாந்தி விரதமுதற் றனஙகள
செய்த லங்கி, யார்த்துமா தவம்புரித லாச்சிரமத்
தெய்தலிவை யாறறி ஞேரும், வேர்த்திடா வுடல
மா ருலகிடைச்சென் றிமைபபளவின் மீளவர் நூ
லி, ஞேர்த்தநீள் சரியைமுத லுஞற்றினர்சா லோ
காதி யுற்று மீளார். (கங)

ஆதலாற் குறைதீர வருள்பெறுதல் வேண்டுமெ
னி லன்பா லில்வச், சீதநீ ழலிலிருக்குந் திருமூல
நாதரொரு சித்த ராகிக், காதலா லமர்ந்துழியே
சிவலிங்க பூசனைகைக் கொள்க வென்றான், போது
வா யெனவடுத்தோ ருடன்கொண்டு போந்தனரப்
புன்னை வாயில். (கச)

வேறு.

நித்திய நான நான்கு நிகழ்த்திமென் மலர்கள
கொய்து, சொத்தலர் புன்னை நீழற் குழகனை ருருத்
தா பித்துச், சுத்திசெய் யிடத்தி னெல்லாப் பொரு

ள்களுந் தொகுத்து வைத்துப், பத்திசெய் மஞ்சு
ளன்றன் பண்பொடும் பூசை செய்வான். (கரு)

பூதமா திகளோ ரைந்தும் பொற்புறச் சுத்தி செ
யது, ஆதன மூர்த்தி மூர்த்தி மானையு மமர வெண்
ணிப், போதவிழ் மலர்கள் சாத்திப் பூம்புகை யொ
ளிமுன காட்டிச், சீதள வெண்ணெ யாதி திருவுருக்
குளிர வாட்டி. (கசு)

விழைதகு மணிப்பொன் மேனி விரவிய வீர மா
ற்றித், தழையொளிப் பட்டுச் சாத்தித் தமனியந் த
கர்த்த சுண்ணங், குழைவிரைக் கலவைச் செச்சை
கொட்டிமே லடிச் செந்தேன், மழையெனத் து
ளிக்கு மாலை வயங்கணி பலவுஞ் சாத்தி. (கஎ)

அறுசுவை யமுத நான்கு மாடகக் கலத்தி னூட
டி, நறுவிரைப் புகையி னோடு நகையொளி பலவு
ஞ் சுற்றி, மறுவிலகண ணாடி காட்டி மதிக்குடை
கவித்து மற்று, முறுமுறை பூசை முற்ற வுஞற்றி
னன் மனையைச் சார்ந்தான். (கஅ)

சுற்றமுந் தானு மொன்றாய்த் துவன்றியில் லக
த்துள் வைகிப், பற்றற வந்த சித்தர் பரிகலச் சேட
முன்னுண், டற்றமில் சுவையி னுண்டி யயின்றள
வளாவி யன்பன், மற்றைய நாளும் பூசை வயக்கு
வான் மதித்து நின்றான். (கசு)

மாதவத் தலைமை சான்றீர் மஞ்சுளன் பூசை யாற்று, நீதியை யெடுத்துச் சொற்றாநேரிழைக் குமுதை மன்ற, லாதர வோடுஞ் சேரு மறிகவென் றறிஞர் கேட்பச், சூதநன் முனிவன் கூறத் தொடங்கினான் மடங்க ளோட. (௨0)

சிவபூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அ௨௬.

கல்யாணச்சருக்கம்.

அன்னை யாயுல கனைத்திற்கு மப்பனு யிருந்தே, யென்னை யாண்டுகொண் டருளிய விறைவனு ருருவம், புன்னை நீழலிற பூசித்துப் போனக மயின்ற, தன்னை நேர்வரு மஞ்சுளன் றமரொடு மெழுந்தான். (௧)

சுத்த கூவிள நீழலிற் சுரரெலாம் போற்று, மத்த ஞர்தமை யடுத்தன னிறைஞ்சின னறைவான், பத்தி யேதுமி லேனையும் பணித்திட விரங்கிச், சித்த ராயெழுந் தருளினன் சிவபெரு மானே. (௨)

ஆய்ந்த சந்திர குத்தனு ரருந்தவத் துயிர்த்த, வாய்ந்த சந்திர சூடற்கு மஞ்சுள னடியேன், சாய்ந்த மெல்லிடைக் குமுதையைத் தழன்முனர்க்

கொடுப்ப, நேர்ந்து ளேனென வுரைத்தன னின்றெலாங் கேட்ப. (ரு)

முடங்க நீட்டினன் முன்னுகவெனப்புரோகிதனார், தடங்கை நீட்டினன் விடுத்தனன் சார்ந்தனன மனையின், மடங்கு ருவெழின் மன்றன்மண் டபமொன்று வகுத்தா, னடங்க வான்பொரு ளனைத்தையு மீட்டுவா ஞனன். (சு)

மன்றல் செய்வினைக் காம்பொருண் மஞ்சுள னீட்டி, நன்று வைகின னுகநற் சந்திர குத்தற், கொன்றிருங்கன வத்திடை யுமிழ்மலர்த் தேறற், கொன்றை யந்தொடைக் குழகனார் குறுகின ருரைப்பார். (ரு)

கேழில சந்திர சூடற்குக் கெழுமுபூ வாளுர், வாழு மஞ்சுளன் மகட்கொடை நேர்ந்திடும் வண்ணம், பாழி வையகத் தவரெலாங் காணவே படர்ந்து, சூழி ருந்தொழிற் றாதுரைத் தடுத்தனந் துனேந்தே. (சு)

மங்க லச்செழு முடங்கலும் வைகுறு காலை, யிங்க ணேசிலர் கொண்டுவந் தீகுவர் காணென், றங்கணங்கண ரருளினர் கரத்தலு மாங்கே, தங்கு சந்திர குத்தனுந் தடங்கண்விண் டெழுந்தான். (எ)

கண்ட தோர்கன வத்தினை நனவெனக் கருதி, ய
ண்டர் நாயகன் கருணையை யன்பினாற் போற்றி, ம
ண்டு தீம்புனல் காலையி னுடிமா சனைத்தும், விண்
டு போதரு நாட்கடன் விதியுளி யியற்றி. (௮)

உரிய ராகிய கிளைஞரை யழைத்துமை யொருபா
ற், பிரிவி லாதவர் பேணுவே டத்தொடு மடுத்து,
விரிய வோதிய பெரும்பொரு ளிதுவென வியந்து,
தெரிய வோதின னிருந்தனன் செவ்விமற் றதனில்.

வேறு.

மங்கல முடங்கல் கொண்டு மருங்கெலா முழை
யர் சூழப், பொங்கிய வியாழச் சூழ்ச்சிப் புரோகித
னடுத்து வைகித், தங்கிய நாயகன் செய்ய தடங்க
ர நீட்ட வாங்கி, யங்கவன் சுருளி னீக்கி யரும்பொ
ரு ளினிது தேர்ந்தான். (௧௦)

உழையிருந் தவர்க்குங் கூறி யொளிர்மணிக் கல
னுந் தூசும், விழைதக முடங்க லுய்த்த வேதியன்
முதலா னோர்க்கு, மழையெனச் சொரிந்து காளை வ
ருதுமுன் செல்க வென்று, தழைதரு விருப்பிற்
போக்கிச் சந்திர குத்தன பின்னர். (௧௧)

வரைவுசெய் தொழின்மைக் கேற்ற வண்பொரு
ள் பலவுந் தாங்கி, விரைசெலற் கலினப் பாய்மா
வேழமுந் தேரும் பண்ணி, யரையர்க ளாதி யான

வனைவரு முடங்கு சாரத், தரைபுகழ் மகனைக் கொண்டு தருதியின் வெளிக்கொண் டாளுல். (கஉ)

பல்வகை நெறியி னீங்கிப் பண்ணவர் தொழுது போற்றும், விலவநற் கானஞ் சூழ்ந்து மேதகும் பூவா ளூரி, னெல்லையை யடுத்தான் முன்ன ரெய்திய தூதா சொல்ல, வலவிரைந தெதிரே சென்றான் மஞ்சுளள் வரிசை யோடும். (கஙு)

உரிமையி னளவ ளாவி யுற்றவர் தம்மை யெல்லாம, பரிசனத் தோடுங் கொண்டு பதிவயிற் புகுந்து பொன்னுல, விரியொளி மணியாற் செயத விசித்திர மனைக ணலகிப், புரிவுறு மகிழ்சசி தோன்றப் பொற்புடன் விருநது செய்தான. (கச)

திருந்திரு சுற்றத் தோடுந் திருமூல நாதர் முன்போ, யருந்துதி யெடுத்துப் போற்றி யருச்சனை யாற்று வித்து, முருந்துமழ் முறுவ லாட்கு முழவுறழ் தோளி னற்கும், பொருந்துற முகூர்த்தம் வைத்துப போந்தனன மனையின் மீண்டு. (கரு)

சந்திர சூடற்காகச் சந்திர சூடர் தாமே,வந்தொரு சித்த ராகி மகட்கொடை நேர்வித் தாரென், றந்தநன் மன்றல் காண வகிலத்தி னுள்ளோ ரியாருஞ், சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்கச் சேர்ந்தனர் பூவாளூரின். (கசா)

சித்தராய் வந்து நங்க டிருமூல நாதர் தாமே, கை
ததல மலரான் மெய்யிற் கதுவிய வருத்தந் தீர்த்த,
வுத்தமி குழுதை மன்ற லுறுந்தின மடுத்த தென்
று, தத்தமக் கெய்தி னற்போற சகலரும விளையின்
மூண்டார். (கஎ)

வீதிக டிருத்து வாரும் வீதியின் புழுதி மாயச்,
சீதளப் பனிநீர் வாங்கிச் சிவிறியிற் றூவு வாருந், தா
தவிழ் மலருஞ் செய்ய தமனியப் பொடியுஞ சிந்திப்,
பூதல மன்றி தென்னப் புத்தெழி லுறுத்து வாரும்.
காவணம் வீதி தோறுங் கவினுற விழைக்கின் றா
ரு, மேவரு துகிலாற் பட்டால் விதானங்கள் புரிகி
ன் றாரு, மோவியந் தீட்டு வாரு மொளிமணிப் பா
வை யோடு, பூவமர் நிறைநீர்க் கும்பம் பொற்புற
விருத்து வாரும். (ககூ)

அந்தரத் தகடு தூர்த்த வவிர்மணி மாட மேடை,
சுந்தரம் விளங்கித் தோன்றச் சுதைமிகத் தீற்று வா
ருங், கொந்தொளி மணியிற் செய்த கோவைக டூக்
கு வாருஞ், சந்தமென் மலரிற் செய்த தார்பல நாற்
று வாரும். (௨0)

வாயில்க டோறு மிட்ட வான்மணிப் பந்த ரோ
றுங், காயிலை நெடிய வாழை கமுகொடு யாக்கின் றா
ருங், கோயில்க டோறுஞ் செம்பொற் கோபுரந் தோ

மூஞ் சூழ்ந்த, ஞாயில்கடோறுஞ் சால நன்கொடி யெடுகெகின் ருரும். (உக)

ஓதனத் தொடுசிற் றுண்டி வறிஞருக் குதவு வாருஞ, சீதளப் புதுப்பூம் பந்தர்த் தீம்புனல வாககு வாரும், போதவிழ் தொடையுஞ் சந்தும் பொலங் கலத் திரளும் பொன்னும், கோதறு மணியு மற்றுங் கொண்டபின் வழங்கு வாரும். (உஉ)

அடியவர் பூசை யாற்றி யமுதுாசன் கருத்து வாரு ம, படியறு குரவன் பாதம் பத்தியின் வணங்கு வா ருங், கடியவிழ் கொன்றை மாலைக் கண்ணுதல் பூசை யாற்றி, நடலைக ளறுககின் ருரு மாயினார நகரின் மாந்தா. (உங)

வருபுன லாடிச் சேர்ந்தும் வார்பொழி லுகர்ந்து ஞ செம்பொற், றிருவியல் சிவிகை யூர்ந்துந் தேரொ டு பரிமா வூர்ந்தும், பருமவல் விலங்கை யூர்ந்தும் பகர்சது ரஙகஞ் சூது, பொருதும்வன் றகர்கள் சே வல் போரிடைப் பொருத்தி வென்றும். (உச)

மாடகத் திவவு நல்யாழ் வார்நரப் பிசைகள் கே ட்டுஞ், சூடகத் தளிர்க்கை மாதர் சுவையுறழ் பாட ல் கேட்டு, மாடகப் பாட கக்கா லணங்கஞ ராஙகி லாடு, நாடகத் தினிமை பார்த்து நண்ணினர் மகி ழ்ச்சி பூத்தார். (உரு)

வேறு.

இன்னணந் திருநக ரெழிலு மின்பமு
மன்னிட மணஞ்செயும் வைக லும்வரத்
தன்னிகர் சந்திர சூடன் றான்மகிழ்ந்
துன்னினன் சிவபிரா னொளிர்பொற் சேவடி(உசு)

ஆடினன் புதுப்புன லணிய ணிந்தனன்
பாடினர் மங்கலம் பாவை யன்னவர்
கூடினி னியம்பின கோல வின்னிய
மோடைமின் னியநுத லுவாவி னேறினான்.(உஎ)

மதிக்குடை நிழல்செய மருங்கு சாமரை
விதுக்குறை நுதலினர் வீச விண்ணவர்
பதிக்கொரு நாயகன் படர்ந்திட் டாலென
முதுக்குறை யுடையவன் வீதி முன்னினான்(உஅ)

இந்திர னாசுவீற் றிருக்கும் வான்சபை
வந்திருந் தனையசல் யாண மண்டப
முந்துற வடுத்தனன் முரச மார்த்திடத்
தந்தியி னிழங்கிமண் டபத்துட் சார்ந்தனன்.(உகூ)

இருந்தனன் றவிசிடை யெவரு மீண்டினார்
திருந்தெழிற் பேரணிச் செல்வக் கன்னியை
வருந்தலின் மஞ்சனன் வாச நீரொடு
பொருந்துற வளித்தனன் புலவர் போற்றவே(ங0)

சந்திர சூடனாற் றையல் கைப்பிடித்
தந்தணர் விதிப்படி வளர்த்த வங்கிமுன்
மந்திரம் புகனருமாங் கலிய மாதராள
கந்தரத் தனைவருங் காண யாத்தனன்.　　(௯௧)

வேறு.

பஞ்ச துந்துமி முழக்கெழப் பண்ணவர் சூழக்
கொஞசு பைஙகிளிக் குங்கும தனசவுந் தரியோ
டஞ்செ ழுத்துரு வாகிய வண்ணலார் விசும்பி
னெஞ்சு ருமகிழ் வாலினி தெழுந்தரு ளினரால். ()

கருணை நாயகன் முந்துறக் கயிலையில் வளர்தத, பொருவி லாவெழிற குமுதைையைப் புணர்த்துறு மன்றற், றிருவெ லாமுற நோக்கினர் திருவுள மகிழ்ந்தா, ரருளி ஞயகன் வரவினை யனைவருங் கண்டார்();

மறையின் வல்லவர் மஞ்சுளன் றனமா வழங்கு, நிறைபொன் ஞற்றுகி லாதியான் மலர்ந்தநெஞ் சகத்தைப், பிறையி லங்கிய முடியினர் பிறங்கெழி லுருவிற், குறையு ளாக்கிஞ ருவங்தெழுக் தாடினர் பணிந்தார்.　　(௯௪)

வேந்த ராதியோ ரனைவரும் விண்ணிடைத் தோன்றுங், காந்தி வான்மதி மிலைத்தவர் கழலினை வணங்கிப், பூந்தண் கோதையின் வதுவைகா ணியபுகு

ந் தேமுக், கேந்த லார்திருக் காட்சிதந் தனரெனத் துதித்தார். (௩௫)

கஞ்ச னூரணன் காணூறுக் கருணைநா யகனு, மஞ்சி லோதியுங் காட்சிதந் தருளிய வாற்றூற், றஞ்சு மாமலந் துடைத்தன மெனப்பல துதித்து, நெஞ்சி னுைகயி னின்றனா மஞ்சுளன் முதலோர்.

எந்த வாவிக்கு மிருமுது குரவரா யிருக்கு, மந்த நாதனை யம்மையைக் கயிலையிற் பண்டே, தந்தை தாயென வடுத்திடுங் குமுதைதன் னுயிராய், வந்த நாயகன் றன்னொடு வணங்கினண் மகிழ்ந்தாள். ()

ஆதி நாயகர் திருமூல நாயக ரடுக்கன், மாது நாயகர் மன்றலிற் போந்தவர்க் கெல்லாம், போத வாரருள் புரிந்தனர் மறைந்துபூ வாளூர்க், கோதி லாதகூ விளநிழல் குலாவிவீற் றிருந்தார். (௩௮)

சிறந்த மன்றலிற் செய்வினை முற்றுறப் புரிந்திட், டறந்த வாதசிர்ச் சந்திர சூடனு ரணங்கோ, டுறைந்து ளார்தமை வணங்கின னுவந்துமஞ் சுளன்று, னிறந்த வாக்கனி பாகடை நிரப்பின னெவர்க்கும். (௩௯)

பிணிய விழ்ந்தபூந் தொங்கலும் பெருமணச் சாந்து, மணியு மாடையு மளவில கொண்டுமஞ் சுள

னுங், தணிவில் சந்திர குத்தனுஞ சார்ந்தவ ரெவ
ர்க்கும,பணிவி ேனாடுற வினைர்பரிவுதீர்ந்தனரால்.

முரசு பேரிகை தண்ணுமை மொந்தையே காள
ம், விரசு தாரையின சின்னமும் வேறுவே றியம்
பத், தரைசெய் மாதவ மனையவன் சந்திர சூடன்,
புரசை மால்களி றிவாந்தனன் பூவைதன் ேனாடும்.

நெடிய வீதியிற் பரத்தையர் நிரந்தரித் தாடத்,
தொடிவி ராவிய கரத்தின ரரக்குநீர் சுழற்றப், படி
வி ராவிய வனைவரும் பாங்குறச் சூழக், சொடிவி
ராவிய திருநகர் குலாய்வலம் வருவான். (சஉ)

கருத்து முற்றுறச் சித்தராய்க் கடிமணம் பேசி,
வருதத முற்றற வருளிவார் வில்வமென் னிழலி,
னிருத்தன் முற்றிய விறைவரா லயத்தைமுன் னெ
யதி, யருததி முற்றவா டைகளிழை யணிந்தடி பணி
ந்தான். (சங)

அமரர் நாயக னுலைய மகன்றுதன் மனைபோய்த்,
திமில மாமறை நீதியான் முதறினைஞ செல்லக், கு
மரி நீங்கிய குமுதையே மென்மல ராகப், பமர மா
ய்நல னுகர்ந்தனன் பருவர லொழிந்தான். (சச)

கோற்றொடிக் கையாற் குமுதையுங் கொண்கனை
த் தழுவி, யாத்தன் மார்பகத் தருப்பிள முலைக்குவ
டழுத்தி, யூற்று தேமலர்த் தொஙகலு மணியும்வி

ட் டொழியத், தோற்று காமவெள் ளத்திடைத் து ளொநதழுந் தினளால். (சரு)

தேஙகு மானந்தக் கடலிடைத் தினந்தினந் திளை தது, நீஙகி னுலுயிர் நீங்குவ தாகிய நிலைமை, யோ ஙகி னாவ ருமுவலன் பென்னென வுரைக்கேன், பாங்கி னற்சில பகலவ ணிருந்தனர் களித்தார். ()

ஆய்ந்த சந்திர குததனங் களவளா யெழில்கள, வாய்ந்த தன்னகர்க் கேகுவா னுரைப்பமளு சுளனு ளு, சாய்ந்த மெல்லிடைக் குமுதைக்குந் தரும்பொ ருள் பல்வு, மீந்தி யாவர்க்கும் வரிசைசெய் தேகு மா விடுதரான். (சஎ)

தந்தை தாய்தமர் தம்மொடுந் தன்பதிக் கேகி, யந தில் வீற்றிருந் தருளிய நாதனை யணங்கோ, டெந்த நாளுநன் றேத்தியின் புறறுவாழந் திருந்தான், சிந் தை யோகையிற் றிளைத்திடுஞ் சந்திர சூடன். (சஅ)

வதுவை யாற்றிய திறத்தினை வகுத்தன மறைவீர்
மதுவி ராவிய மலர்நிறை கூவிள மருங்கு
பொதுவ தாயரு டினந்தினம் பூப்பவர் சீர்த்தி
கதுவு மான்மியங் கற்றவர் புமமதங கல்லார். (சகூ)

வில்வ மூலத்தில் வீற்றிருந் தருளிய விமலர், சொ ல்வி ராவிய மான்மியந் துகளறத தெரிப்போர், கல் வி கேள்விகண் மிகுந்துநா வலருங்கை கூப்பச், செ

ல்வ மோடிருந் தியாவையு மியாவர்க்குந் தெரிப்
பார். (௫0)

வானம் வேண்டினும் வைகுந்தம் வேண்டினுஞ்
சிவனூர், தானம் வேண்டினுந் தத்துவங் கடந்தருள
கூடு, ஞானம வேண்டினு நல்குநற் கூவிள நிழலி,
னூன நீங்கவீற றிருந்தவர் புராணமோர்ந் தவர்
சுகே. (௫க)

பழுது தீர்திரு மூலநா தரைப்பகர் புராண, மு
ழுது மோர்தலகூ டாதெனின மொழிந்தவோர் சரு
க்கம, விழும மோடுதே ருகவது மேவரி தேனு,
மெழுது மோர்கவி யாயினுந் தெரிகவின் புறு
வோர். (௫௨)

பொருள்க ளாயவதற் கறிவில ராயினும் பொரு
ள்க, ளொருவு றுதசொன மாததிர முரைககமற் ற
துவு, மருவு றுதெனில் வரைநதபுத தகந்தவி சிரு
ததிப், பெருகு மோகையி னருச்சனை புரிகபீ டுறு
வோர். (௫௩)

படிக்க வல்லால் லார்களும் படிப்பவர் மாட்டுத்,
தொடுக்கு மன்பிறற் கேட்கசூழ்ந தவர்தமக்கிரும்
பொன, கொடுகக வீயவல் லார்கொடுப் பிக்ககூ வி
ளத்தி, னடுக்கு நாயக ரருளினை வேண்டுமார் வ
லரே. (௫௪)

நன்னர் மாலூர நீழலி னண்ணினூர் புராணங் கொ
தன்னை யோதுந ரோதுவிக் குநர்தமக் கெல்லாம்

பொன்னை வீசுநர் பொன்னுல கரசனாய்ப் புரிவா
ரன்னம் வீசுந ரன்னமூர் பவனுல கமாவார். (௫௫)

பரிகள் வீசுநர் பருமவான் களிறுவீ சுநர்க, ளிர
தம் வீசுந ரினமணிச் சிவிகைவீ சுநர்க,ளுரிய வா
ழக்கைநா ளுலந்துழி யுதவுமூர் திகண்மேற், பரவ
வானவ ரிவர்ந்துபோய்ப் பாகதி சேர்வார். (௫௬)

வரிந்து வைப்பவர் வரிந்தொரு வருக்களிப் பவ
ரும், வரிந்த வன்னமொவ் வொன்றுக்கு வளர்சிவ
புரத்தில், விரிந்த வொவ்வொரு கற்பங்கண் மேவுவ
ரென்றுற, றெரிந்த விக்கதைப் பெருமையா ருள்ள
வா தெரிப்பார். (௫௭)

என்று சூதமா தவமுனி யிருடியர் கேட்ப, வன்
று கூறிய திருமூல நாதனா ரருளை, யின்று கூறினர்
கேட்குநர் யாரும்வான் கதியி, னொன்றி யானந்த
வெள்ளத்துண் முழுகியொன ரூவார். (௫௮)

வாழ்க வில்வமூ லத்தினி தமாந்தருள் வள்ளல்,
வாழ்க குங்கும சவுந்தரி வாழ்கபூ வாளூர், வாழ்க
வந்நகர் மானமியங் காவிரி நாடு, வாழ்க வையக
மூன்றினு மறைநெறி வாழ்க. (௫௯)

கல்யாணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௮௮௫.

பூவாளூர்ப்புராண முற்றிற்று.

V. B. SUBRAHMANIYASARMA

TAMIL-PANDIT.

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௨	௩	௫	[illegible]	பூத்த.
௬	௧௨	௪	[illegible]	[illegible]
௬௨	௨௬	௧	[illegible]	கலந்தின.
௧௮	௧௮	-	[illegible]	ஞரா.
௧௯	௬௩		[illegible]	ரயிகது.
௨௧	௩	௩	[illegible], கியா.	தோ, ரியா.
௨௨	௫	௩	[illegible]	தலஞ்செய.
௨௫	௧௭	௨	புனலவாய.	புனலபாய்.
௩௭	௬௫	௨	[illegible]	தனிலிரதம்.
௩௮	௨	௨	[illegible]	முளிரு.
௫௨	௧௭	௨	[illegible]	மலமென.
௫௫	௩	௧	[illegible]	வனனங்.
௫௮	௧௭	௪	[illegible]	ஞுமவல்.
௬௬	௫௰	௧	[illegible]	தமககலி.
௬௯	௬௫	௪	[illegible]	ணினஞ்.
௭௰	௭௰	௧	[illegible]	குநதழல.
௭௫	௮௮	௩	[illegible]	மாறறலா.
௭௬	௯௫	௧	விணடிவன.	விணடிலன.
௭௭	௧௰௧	௪	ரவா.	ரலர்.
௭௯	௧௧௨	௧	ஒருககும்.	ஒறுககும்.
௮௧	௧௧௭	௫	யெனரூா.	யெனரூண.
௮௨	௧௨௪	௨	[illegible]	கரெர.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௯௯	௫௨	௩	மெமித்தனு.	மடித்தனு.
௧௧௪	௮	௨	நினனல.	நினறனல.
௧௧௬	௧௬	௪	ஞஞனுந.	ஞெனுந.
௧௧௭	௨௪	௧	வில்லவட்.	வில்லவட்.
௧௨௦	௩௮	௨	யாரயையு.	யாரையு.
௧௩௨	௨௩	௨	பிருசி.	பிரசி.
௧௩௬	௩௯	௧	முபபதநு.	முப பக்து.
௸	௬௦	௪	விமவனை.	விமலனர.
௧௪௨	௭௦	௧	பராறகு.	பராாகு.
௸	௭௨	௨	ஞெருவு.	ஞெருவ.
௧௪௪	௭௭	௩	வெப்பறு.	வெப்புறு.
௧௫௮	௨௨	௬	தான்.	தார்.
௧௬௦	௧	௧	புன்றி.	வனறி.
௧௬௫	௨௪	௪	தனன.	சுனள.
௧௭௪	௨௯	௨	கோலனில.	கோலவில.
௧௭௭	௩	௧	விமலர்.	விமலா.
௧௮௯	௫௬	௨	முதி.	முறி.
௧[illegible]	௮	௨	னபோல.	னபோல.

☞ சிறப்புப்பாயிரம் ௪-ம்பாட்டு ௩-ம் வரியில "மாற" என்பதை "மால்" எனவும், ௧௩-ம் பாட்டு முதல் வரியில "மிஞட்சி" என்பதை "மீஞட்சி" எனவும் திருத்திக் கொள்க.